

ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมืออาชีพ

โดย

นายรัฐพล ศรีบัวงาม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความทรูหระ และความเป็นมืออาชีพ

โดย

นายรัฐพล ศรีบัวงาม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

WOMEN IN POWER THROUGH MASCULINITY,
LUXURY AND PROFESSIONAL

BY

MR. NATTAPON SRIBUANGAM

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายรัฐพล ศรีบัวงาม

เรื่อง

ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรรษา และความเป็นมืออาชีพ
ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 21 เมษายน 2562

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

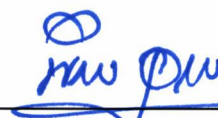
(อาจารย์ ดร. สุทธิกร กิ่งแก้ว)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒนระนะ บุญชู)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ อุดร)

หัวข้อค้นคว้าอิสระ	ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหุนหัน และ ความเป็นมืออาชีพ
ชื่อผู้เขียน	นายณัฐพล ศรีบัวงาม
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒน์ธนะ บุญชู
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

ความไม่เท่าเทียมกันของระหว่างเพศชายและเพศหญิงในความก้าวหน้าด้านอาชีพยังพบในปัจจุบันตั้งเห็นจากตำแหน่งงานระดับสูงภายในองค์กรมักเป็นผู้ชายที่ดำรงตำแหน่ง จากสภาพสังคมชายเป็นใหญ่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้หญิงที่ถูกประเมินด้วยคนละมาตรฐานกับผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงต้องพยายามมากกว่าผู้ชายในก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งระดับสูงขององค์กร ที่อาศัยการพัฒนาตัวเองหลากหลายด้าน ทั้งความรู้ความสามารถ ทักษะการทำงาน และภาพลักษณ์หนึ่งในการพัฒนาตัวเองของผู้หญิงคือการปรับปรุงภาพลักษณ์ที่ใช้การแต่งกายแบบเสริมอำนาจเข้ามาเสริมบุคลิกภาพให้ทัดเทียมเพศชายในสภาพสังคมชายเป็นใหญ่

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการแต่งกายของตัวละครหญิงในการเสริมอำนาจให้ตนเอง ผ่านกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2018 จำนวน 3 เรื่อง ที่มีแนวเรื่องเป็นผู้หญิงวัยทำงานที่มีตัวละครหลักเป็นผู้หญิงทำงานในระดับผู้บริหาร ได้แก่เรื่อง Devil Ware Prada, The Iron Lady และ The Intern

ผลการศึกษาพบว่าลักษณะการแต่งกายแบบเสริมอำนาจของตัวละครคือมีการเพิ่มความเข้มของสีมากขึ้นจากลักษณะเสื้อผ้าและการเลียนแบบชุดเครื่องแต่งกายของเพศชาย การใช้ของหุนหันเพื่อสื่อถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และความเป็นมืออาชีพภาพลักษณ์ที่ดูแลความเรียบร้อย ดูแลความเหมาะสมของการแต่งกาย

คำสำคัญ: การแต่งกายแบบเสริมอำนาจ, การแต่งกาย, การเสริมอำนาจ

Independent Study Title	WOMEN IN POWER THROUGH MASCULINITY, LUXURY AND PROFESSIONAL
Author	Mr. Nattapon Sribuangam
Degree	Master of Business Administration
Faculty/University	Faculty of Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Assistant Professor Pattana Boonchoo, Ph.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

At present, there is also an inequality between males and females caused by social bias. Inequality affects women in many ways. One of them is working that sees women as people who have to work inside the house and men work outside. This attitude is reflected through the current income that is found to have difference between genders, men earn more.

In additional, it was found that the high position of job, like the CEO of big company. Women are in high position less than men because double standards of performance evaluation. So women have to try more than men for achievement and progression in career path such as improve knowledge, skill, hardworking and take care of the image.

Power-dressing is a kind of fashion to enhance the image of women to be equal to men. Power-dressing fashion spread through the world in many Medias, publication, TV show, internet and movie. Which the movie is a powerful medium of communication.

An objective of this research is to study of empowerment by dressing strategy through Hollywood movie. The criteria of selected movie are leading female character, working woman style, high executive position in organization and release date in 2005-2018. So there are 3 movies: Devil Wares Prada 2006, The Iron Lady 2011, The intern 2015.

The study result found three things to empower women by dressing. There are increasing masculinity, using luxury and professional image.

Keywords: Empowerment, Dressing, Power-Dressing

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมีอาชีพฉบับนี้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับคำชี้แนะจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนธนะ บุญชู อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้มอบความรู้ คำแนะนำต่าง ๆ สำหรับการทำการศึกษาในครั้งนี้ และผู้จัดทำยังได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมจากดร. สุทธิกร กิ่งแก้วเพื่อปรับปรุงวิธีการศึกษาให้รอบคอบรัดกุมและมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้จัดทำขอขอบคุณครอบครัว และคณาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน สำหรับความช่วยเหลือและคำแนะนำ รวมทั้งเจ้าหน้าที่โครงการ MBA มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มิตรสหาย และมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ช่วยให้งานวิจัยชิ้นสำเร็จ ลุล่วงสมบูรณ์ได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้จัดทำต้องกราบขออภัยมาไว้ ณ โอกาสนี้

นายรัฐพล ศรีบัวงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ปัญหาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	3
1.3 ขอบเขตงานวิจัย	3
1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	3
1.3.2 ขอบเขตตัวอย่าง	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ข้อยกเว้นของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจ	6
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและเพศ	7
2.2.1 แนวคิดเรื่องเพศภาวะ (Gender)	7
2.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศในสังคม	8
2.2.2.1 ปัจจัยทางธรรมชาติและชีวภาพ	8
2.2.2.2 ปัจจัยทางสังคม	9

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการเสริมอำนาจ	10
2.3.1 ความหมายของการเสริมสร้างพลังอำนาจ	10
2.3.2 ลักษณะของบุคคลและองค์การที่มีการเสริมสร้างพลังอำนาจ	12
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกาย	13
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์	15
2.6 งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 กรอบและระเบียบวิธีการวิจัย	20
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	20
3.2 เครื่องมือและวิธีในการเก็บข้อมูล	20
3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.2.2 การบันทึกข้อมูล	21
3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	21
3.2.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	22
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทภาพยนตร์	22
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเอกสาร	23
บทที่ 4 ผลการวิจัย	25
4.1 Devil Wears Prada	25
4.1.1 ตัวละคร	25
4.1.2 โครงเรื่อง	27
4.1.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)	27
4.1.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)	27
4.1.2.3 ภาวะวิกฤติ (Climax)	28
4.1.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)	29
4.1.2.5 การยุติเรื่องราว (Ending)	29
4.1.3 ความขัดแย้ง (conflict)	29
4.1.4 ฉาก (Setting)	30
4.1.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)	43

4.1.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (point of view)	43
4.1.7 แก่นความคิด (Theme)	44
4.2 The Iron lady	44
4.2.1 ตัวละคร	44
4.2.2 โครงเรื่อง	45
4.2.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)	45
4.2.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)	45
4.2.2.3 ภาวะวิกฤต (Climax)	46
4.2.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)	46
4.2.2.5 การยุติเรื่องราว (Ending)	47
4.2.3 ความขัดแย้ง (Conflict)	47
4.2.4 ฉาก (Setting)	48
4.2.5 สัญลักษณ์ (Symbol)	59
4.2.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)	59
4.2.7 แก่นความคิด (Theme)	60
4.3 The Intern	60
4.3.1 ตัวละคร	60
4.3.2 โครงเรื่อง	61
4.3.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)	61
4.3.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)	61
4.3.2.3 ภาวะวิกฤต (Climax)	62
4.3.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)	62
4.3.2.5 ยุติเรื่องราว (Ending)	63
4.3.3 ความขัดแย้ง (Conflict)	63
4.3.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)	64
4.3.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)	65
4.3.7 แก่นความคิด (Theme)	65
4.3.4 ฉาก (Setting)	66
4.3.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)	74
4.3.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)	75
4.3.7 แก่นความคิด (Theme)	76

	(8)
4.4 รูปแบบการแต่งกายของสตรีในภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดแนวสตรีวัยทำงาน (Working Women) ในแต่ละสถานการณ์	76
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย	92
5.1 สรุปผลการศึกษา	92
5.1.1 การสร้างอำนาจผ่านการแต่งตัวในรูปแบบความเป็นชาย	96
5.1.2 การสร้างอำนาจผ่านการใช้ Brand Name หรือของหรูหรา	97
5.1.3 การสร้างอำนาจผ่านความเป็นมืออาชีพในภาพลักษณ์	98
5.2 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	98
5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย	99
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	99
รายการอ้างอิง	100
ประวัติผู้เขียน	104

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 ฉากเปิดเรื่อง 1	30
4.2 ฉากเปิดเรื่อง 2	31
4.3 ขณะสัมภาษณ์ระหว่างมิแรนด้าและแอนเดรีย	31
4.4 ชุดการแต่งกายของมิแรนด้า ในฉากที่สัมภาษณ์แอนเดรีย	32
4.5 ฉากการทำงานของมิแรนด้าร่วมกับพนักงานคนอื่นในบริษัท	33
4.6 ฉากการทำงานของมิแรนด้าในการเลือกชุดสำหรับคอลเล็กชั่นถัดไป	34
4.7 ฉากภายในออฟฟิศมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้าไปต่อว่า	34
4.8 การเปลี่ยนแปลงการแต่งตัวของแอนเดรีย เธอแต่งตัวอย่างมีแฟชั่นมากขึ้น	35
4.9 การเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของแอนเดรีย	35
4.10 ฉากมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้ามาสำหรับการเตรียมไปดูชุดแฟชั่นใหม่	36
4.11 ฉากประชุมงานใหญ่ในห้องประชุม	37
4.12 ฉากในงานปารีสแฟชั่นวีค	38
4.13 ฉากที่แอนเดรียกำลังจะออกไปเจอกับคริสเตียน	39
4.14 ฉากในห้องพักผ่อนตัวของเอิฟ มิแรนด้าเข้าไปเจรจากับเอิฟเจ้าของเงินทุน	40
4.15 ฉากในห้องเลี้ยงรับรอง	41
4.16 ฉากในรถ	41
4.17 ฉากจบ	42
4.18 การแต่งตัวของแอนเดรียเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน การแต่งตัวของแอนเดรียพัฒนาขึ้น	42
4.19 มากาเร็ตวัยซรา	48
4.20 มากาเร็ตกินอาหารเข้าร่วมกับสามีของเธอ	48
4.21 ฉากเล่าย้อนวัยมาสมัยวัยรุ่น	49
4.22 ภาพวัยรุ่นหญิงตามสมัยนิยมของอังกฤษแต่งตัวสวยออกไปเที่ยวเล่นดูหนังนอกบ้าน	49
4.23 ฉากที่แคโรลลูกสาวของมากาเร็ตกลับบ้านมาช่วยเธอเก็บของ	50
4.24 ฉากดินเนอร์	50
4.25 ฉากที่คลับแห่งหนึ่ง	51
4.26 แदनีสอยู่ด้านปลายโต๊ะติดกับรูปภาพ	51
4.27 มากาเร็ตและแดนนิส	51

4.28 ฉากในรัฐสภา	52
4.29 ฉากการประชุมภายในพรรค	53
4.30 ฉากที่มากาเร็ตตัดสินใจลงสมัครชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรค	53
4.31 มากาเร็ตเข้ารับการฝึกพัฒนาตัวเอง	54
4.32 ฉากปราศรัยหาเรื่องของมากาเร็ตภายหลังปรับปรุงตัวเอง	54
4.33 ฉากการเข้ารับตำแหน่งของมากาเร็ต เทชเซอร์ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	54
4.34 ฉากในรัฐสภา	55
4.35 ฉากการทำงาน	55
4.36 ฉากในห้องทำงาน	56
4.37 ฉากที่ทูตอเมริกา	56
4.38 ฉากในรัฐสภา	57
4.39 ฉากการประชุม	57
4.40 ฉากในห้องทำงาน	58
4.41 ฉากมากาเร็ตตัดสินใจลงจากตำแหน่ง	58
4.42 ฉากจบ ภายในอพาร์ทเมนต์	59
4.43 ฉากเปิดตัว เบนพบประกาศรับสมัครงาน Senior internship program	66
4.44 ฉากแรกของจูลเปิดตัวในออฟฟิศกำลังคุยโทรศัพท์กับลูกค้า	66
4.45 ฉากแรก เปิดตัวจูลกำลังทำงาน	66
4.46 ฉากที่เบนเข้ามาสัมภาษณ์	67
4.47 ฉากภายในออฟฟิศ	67
4.48 ภาพจูลกำลังทำงานในออฟฟิศ	68
4.49 ฉากภายในออฟฟิศจูล	68
4.50 แคเมอรอนเข้ามาคุยกับจูลเรื่องการหา CEO	69
4.51 ฉากภายในออฟฟิศจูล	69
4.52 จูลเข้ามาออฟฟิศก่อนจะไปสัมภาษณ์	70
4.53 ฉากตึกสำนักงานแห่งหนึ่ง นอกออฟฟิศที่จูลเข้ามาสัมภาษณ์ CEO	71
4.54 ฉากภายในออฟฟิศ เพื่อนร่วมงานของเบน	71
4.55 ฉากที่อพาร์ทเมนต์ของจูล	72
4.56 ฉากที่จูลกำลังเดินเข้ามาในออฟฟิศ	72
4.57 ฉากในห้องประชุม	73
4.58 ฉากที่ซานฟานซิสโก ตึกออฟฟิศ	74

4.59	ฉากทำงาน	77
4.60	การแต่งกายของมิแรนด้า	78
4.61	ฉากประชุมงาน	78
4.62	ฉากออกไปนอกสำนักงาน	79
4.63	ออกไปพบแฟนซีไนเซอร์	80
4.64	ออกไปพบแฟนซีไนเซอร์	80
4.65	เรียงลำดับตามช่วงเวลาเล่าเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นไปจบ เริ่มจากซ้ายไปขวา	81
4.66	ฉากสมัยมากาเร็ตเริ่มเข้าทำงานการเมืองใหม่ ๆ	81
4.67	ภายหลังการพัฒนาปรับบุคลิก	82
4.68	ปราศรัยหาเสียง	82
4.69	ฉากการพูดคุยกับบรรดานายพลทหารเรื่องการเข้าร่วมสงคราม	83
4.70	จังหวะที่พูดคุยกับบรรดานายพล	84
4.71	ฉากการทำงานของมากาเร็ตในรัฐสภา	84
4.72	ฉากที่มากาเร็ตเริ่มมั่นใจในอำนาจ	85
4.73	ฉากช่วงท้ายของชีวิตการทำงานเป็นนายกรัฐมนตรีของมากาเร็ต	86
4.74	ฉากทำงานของจูลกับเพื่อนร่วมงาน	87
4.75	การแต่งสบาย ๆ	87
4.76	จูลคุยงานกับพนักงาน	88
4.77	จูลใส่เบลเซอร์	89
4.78	จูลแต่งตัวโดยใส่เสื้อเดรสยาว	89
4.79	ฉากภายนอกสำนักงาน	90
4.80	จูลสวมโค้ท	91
5.1	เรื่อง Devil Wears Prada	93
5.2	เรื่อง The Iron Lady	94
5.3	เรื่อง The Intern	94
5.5	The Iron Lady	95
5.6	The Intern	96

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและความสำคัญ

ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิงยังคงปรากฏอยู่ในปัจจุบัน อันเกิดจากอคติที่ฝังรากลึกในสังคมสะท้อนได้จากค่าแรงหญิงในตลาดต่ำกว่าชาย การกีดค่าแรงในเพศหญิงมีอย่างเนิ่นนาน ในสมัยโรมันมีเอกสารระบุว่าค่าแรงเพศหญิงต่ำมากเพราะมีการแบ่งงานกันทำชัดเจน ผู้หญิงรับงานที่ใช้แรงน้อยกว่าผู้ชาย ทำให้ผู้ชายได้รับค่าแรงมากกว่า แนวคิดนี้สืบต่อมาในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมซึ่งแยกระหว่างงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้างเป็นของผู้หญิง และงานในโรงงานที่เป็นควรของผู้ชาย แนวคิดผู้หญิงต้องทำงานที่บ้านสอดคล้องกับแนวคิดยุคคิดต่อเรียที่มองว่าผู้หญิงต้องอยู่กับบ้าน และผู้ชายต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ยิ่งในอดีตผู้หญิงถูกกีดกันเรื่องการศึกษาทำให้ขาดโอกาสเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการพัฒนาก้าวหน้าด้านอาชีพ แม้เรื่องการศึกษาในปัจจุบันผู้หญิงจะทัดเทียมเท่ากับผู้ชายแล้วทว่ายังมีปัจจัยอื่นที่ทำให้ค่าแรงผู้หญิงต่ำกว่าผู้ชาย ในประเทศไทยพบความแตกต่างด้านรายได้ จากงานวิจัยของทีดีอาร์ไอพบว่าค่าจ้างที่ได้รับแตกต่างกัน ในเพศชายได้รับค่าจ้างสูงกว่าเพศหญิง ช่องว่างความแตกต่างกันนี้ไม่ขึ้นกับระดับการศึกษา ตรงกันข้ามผู้หญิงผู้ชายที่ใช้แรงงานในระดับไร้ฝีมือค่าจ้างระหว่างชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกัน แต่กลับแตกต่างในกลุ่มที่จบระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในเชิงมูลค่าความแตกต่างของรายได้พบว่าหญิงที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเสียเปรียบชายตกเดือนละ 5,000 บาทในปี 2560

หน้าที่บทบาทของผู้หญิงในตำแหน่งงานสูง ๆ อย่างเช่นผู้บริหารยังพบว่าสัดส่วนผู้บริหารหญิงในระดับ CEO ของบริษัทขนาดใหญ่ที่อยู่ในดัชนี S&P 500 พบว่ามี 23 บริษัทมี CEO เป็นผู้หญิงหญิงจากทั้งหมด 500 บริษัท และมีเพียง 25 บริษัทใน Fortune 500 ที่มี CEO ผู้หญิง อย่างไรก็ตามจำนวนผู้บริหารหญิงแตกต่างกันไปตามภูมิภาคอย่างมีนัยยะ โดยพบว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีจำนวนผู้บริหารหญิงลดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก ในขณะที่กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วสัดส่วนผู้บริหารหญิงยังไม่มีควมคืบหน้าใด ๆ ผลสำรวจจาก **“Women in business: the path to leadership”** พบว่าตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงมีผู้หญิงอยู่ในตำแหน่งเพิ่มสูงขึ้นเป็น 22% จาก 19% ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาประเทศที่มีผู้บริหารหญิงมากที่สุดคือรัสเซียอยู่ที่ 40% และน้อยสุดที่ประเทศญี่ปุ่นมีแค่ 8% จากผลการสำรวจของศูนย์วิจัย Pew Research Center ต้นปี 2015 สาเหตุที่มีจำนวนผู้หญิงในตำแหน่งบริหารระดับสูงน้อยกว่าผู้ชายเพราะมีการใช้สองมาตรฐาน ผู้หญิงต้องทำงานมากกว่า พิสูจน์ตัวเองมากกว่าเพื่อไต่เต้าให้ได้ตำแหน่งในระดับสูงได้ เมื่อผู้ชายมีอำนาจ

มากกว่าจากสังคมผู้ชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้ต้องพัฒนาตัวเองเพื่อสู้กับสภาพสังคมชายเป็นใหญ่กดดันความก้าวหน้าในอาชีพการงานจึงต้องพัฒนาการทำงาน การศึกษา ดูแลภาพลักษณ์เครื่องแต่งกาย จนเกิดเป็นแนวการแต่งตัวที่เรียกว่าการแต่งกายแบบเสริมอำนาจ (Power-Dressing) เป็นแฟชั่นที่ส่งเสริมให้ผู้หญิงเล็กอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย เสริมภาพลักษณ์ตัวเองให้แข็งแกร่งทัดเทียมผู้ชาย

การแต่งกายเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มายาวนาน และเครื่องแต่งกายเป็นปัจจัยที่มนุษย์ให้ความสำคัญเช่นเดียวกับ อาหาร ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ด้วยหน้าที่ของมันคือการใช้ปกคลุมร่างกายเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้จากสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไปยุคสมัยที่ใช้การแต่งกายเพียงเพื่อดำรงชีวิตก็เปลี่ยนตาม มนุษย์พัฒนาเครื่องแต่งกายให้ดีขึ้น ออกแบบให้มีความสวยงามมากขึ้น จนทำให้มนุษย์ใช้การแต่งกายมากกว่าเพื่อการดำรงชีวิตเพียงอย่างเดียว ด้วยยุคสมัยเปลี่ยนรูปแบบเครื่องแต่งกายมีความหลากหลาย มีความสวยงามเพิ่มขึ้น ทำให้เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งบ่งบอกถึงวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เครื่องแต่งกายบ่งบอกสถานะทางสังคม บ่งบอกรสนิยม บ่งบอกอาชีพได้

การแต่งกายจัดเป็นอวัจนภาษาประเภทหนึ่ง (non-verbal communication) ที่ใช้สื่อสารระหว่างกันโดยนักวิจัยด้านการสื่อสารพบว่ามนุษย์เราสามารถรับสารจากอวัจนภาษาได้สูงถึง 93% ในขณะที่อีก 7% รับสารจากคำพูด โดยที่พวกเขาดูรูปลักษณ์ภายนอกผ่านเสื้อผ้า ทรงผม รองเท้า เครื่องประดับแล้วตีความ ประเมิน ตัดสินต่อบุคคลผู้สวมใส่ว่าเป็นคนลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ นักวิจัยยังพบอีกว่า ผู้คนจำนวน 82% จะซื้อของหรือยอมรับความคิดเห็นคนอื่นเมื่อสไตล์หรือพฤติกรรมของพวกเขาเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน เพราะฉะนั้นสไตล์ รูปแบบหรือพฤติกรรมกรรมการแต่งกายซึ่งนับเป็นการนำเสนอตัวเองให้บุคคลอื่นได้รับรู้ไม่ว่าจะผ่านการประชุมหรือนัดพบในช่วงเวลาไม่ก็นาทีนั้นอาจส่งผลบวกหรือลบต่อการเติบโตในสายงานและความสำเร็จในภายภาคหน้าได้

“การแต่งตัวเป็นใบเบิกทางให้คนที่มองเราเปิดใจ โดยเป็นความประทับใจแรกที่คนจะจดจำไม่ต่างจากแพ็คเกจจิ้งสวยๆ ที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าเรามากเลือกจากภายนอกก่อน อย่างน้อยก็ต้องเป็นแบบที่เราชอบ เพราะฉะนั้นในส่วนของการทำงานก็เช่นกัน การแต่งตัวจึงเป็นก้าวแรกที่จะทำให้คน ‘ซื้อ’ หรือ ‘ไม่ซื้อ’ ก่อนจะมาฟังเรื่องความสามารถของเรา” (ฐาติณี รัชชระเสวี, สไตลิสต์ อดีตบรรณาธิการแฟชั่นและผู้จัดการคลาสสอนการแต่งกายทั้งแบบส่วนตัวและองค์กร ให้สัมภาษณ์แก่ TheStandard.co ปี 2017 ในหัวข้อ แต่งตัวดีมีชัยไปกว่าครึ่งจริงหรือ? ผลการศึกษาชี้ คนแต่งตัวเนี้ยบปั่นเงินได้สูงกว่า)

การแผ่หลายของแฟชั่นการแต่งกายเพื่อเสริมอำนาจให้กับผู้หญิงทัดเทียมกับผู้ชายมีมากมายหลายทาง ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อภาพยนตร์ ซึ่งสื่อภาพยนตร์เป็นสื่อหนึ่งที่ทรงพลังในการสื่อสารเพราะสามารถถ่ายทอดได้ค่อนข้างลึกซึ้ง ผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งเรื่องราวอารมณ์ ผ่านการแสดงของนักแสดงมืออาชีพ ถ่ายทอดผ่านการภาพและเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่ไปทั่วโลกตั้งเห็นได้จากยอดรายได้ทั่วโลกจนภาพยนตร์ฮอลลีวูดกลายเป็นภาพยนตร์กระแสหลัก (main stream) ของโลกในปัจจุบัน เมื่อพิจารณาภาพยนตร์แง่การสื่อสารนั้น ภาพยนตร์จัดเป็นเป็นสื่อที่สื่อสารทางเดียว ไม่มีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเพราะในเนื้อตัวภาพยนตร์เปรียบเสมือนการบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ รวมทั้งเรื่องแต่งขึ้นและการแสดงที่เหมือนชีวิตจริง (จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย, 2544: 1) ดังนั้นภาพยนตร์ฮอลลีวูดได้แสดงให้เราเห็นสภาพสังคมตะวันตก ให้คนทั่วโลกรับรู้แต่เพียงฝ่ายเดียวมายาวนานโดยมิได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้คนที่เข้าไปรับชมเกิดความเคยชินต่อวัฒนธรรมและการเลียนแบบทำตามโดยไม่รู้ตัว ก่อไปสู่การเกิดวัฒนธรรมการเกิดกระแสวัฒนธรรมอเมริกัน ดังนั้นภาพยนตร์ฮอลลีวูดสามารถที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ชมภาพยนตร์ได้โดยมีอิทธิพลโน้มน้าวและชักจูงใจได้

ในการศึกษาวิจัยผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมืออาชีพ ผู้วิจัยสนใจศึกษาการแสดงออกของอำนาจและความเป็นตัวตนผ่านการแต่งกายในสถานที่ทำงานประเภทออฟฟิศของภาพยนตร์ฮอลลีวูด สาเหตุที่เป็นหนังฮอลลีวูดเพราะการแพร่หลายไปทั่วโลก ผู้คนต่างให้ความนิยมชื่นชอบ และที่สำคัญภาพยนตร์ฮอลลีวูดเป็นการสร้างเรื่องที่สะท้อนสังคมตะวันตก เมื่อคนทั่วโลกรับชมภาพยนตร์ฮอลลีวูดก็จะรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้าไปด้วย ในงานวิจัยชิ้นนี้จะศึกษาภาพยนตร์ฮอลลีวูดในช่วงระยะเวลา ค.ศ. 2005-2018 คัดเฉพาะภาพยนตร์ที่เน้นบทบาทของผู้หญิงวัยทำงาน (Working Woman)

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครสตรีในภาพยนตร์ฮอลลีวูด

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูดงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยเน้นการวิเคราะห์ที่ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครสตรี

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่เป็นแนวผู้หญิงวัยทำงาน (Working Women)

1.3.2 ขอบเขตตัวอย่าง

1. ขอบเขตตัวบทเนื้อเรื่องแนวผู้หญิงวัยทำงาน (Working Woman) โดยกำหนดขอบเขตระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2005 – ธันวาคม 2018

2. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาพยนตร์ฮอลลีวูดผู้หญิงวัยทำงาน ตั้งแต่ปี 2005-2018 นำมาคัดเลือกแบบเจาะจงเอาเฉพาะผู้หญิงทำงานในระดับผู้บริหาร จนได้ภาพยนตร์มาทั้งหมด 3 เรื่อง

(1) Devil Wears Prada (นางมารสวมพราด้า) ปี 2006

(2) The Iron Lady (มาร์กาเร็ต แธตเชอร์ หญิงเหล็กพลิกแผ่นดิน) ปี 2011

(3) The Intern (โก้เก๋ กับบอสเก้เก๋) ปี 2015

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงลักษณะการแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายที่ตัวละครมีต่อกันและสามารถนำไปประยุกต์เลียนแบบเป็นแนวทางในการแต่งกายของตนเองได้

ในระดับเชิงพาณิชย์ ผู้ประกอบการสามารถนำรูปแบบการแต่งกายไปปรับปรุงออกแบบ หรือผลิต เพื่อการสร้างตลาดการแต่งกายในแนวเสริมสร้างอำนาจ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จด้านกรงาน

1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวผู้หญิงวัยทำงานมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวผู้หญิงวัยทำงานในระดับผู้บริหารจำนวน 3 เรื่องเท่านั้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การแต่งกาย (Dressing) หมายถึง การตกแต่งร่างกายด้วยเสื้อผ้า รองเท้า และเครื่องประดับทุกอย่างตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าแฟชั่น (Fashion) หมายถึง สีสลา (Style) หรือวิธีการนำเสนอ (Presentation) ของการแต่งกาย การแต่งหน้าทำผม การใช้เครื่องประดับ ตลอดจนอากัปกริยาของผู้แต่งด้วย

ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด (Hollywood Movie) หมายถึง ภาพยนตร์บันเทิงที่เป็นเรื่องเล่า ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร และสร้างขึ้นโดยใช้เงินทุนของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนลักษณะต่าง ของผู้คน สังคม

ภาพยนตร์แนวผู้หญิงวัยทำงาน (Working Woman) หมายถึง ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่อง ตัวละครหลักเป็นผู้หญิงวัยทำงาน เน้นเรื่องการดำเนินชีวิต การทำงานเป็นโครงเรื่องหลักในภาพยนตร์

อำนาจ (Power) หมายถึง ความสามารถในการกำหนดให้ผู้อื่นเป็นหรือกระทำความ ต้องการของตนเองแม้ว่าผู้อื่นจะขัดขืนก็ตาม

การเสริมสร้างอำนาจ (Self-Empowerment) หมายถึง การเสริมพลังอำนาจเป็น แนวทางหรือ กระบวนการพัฒนาชีวิตของผู้ที่ไม่มีอำนาจให้เป็นผู้ที่มีอำนาจในตนเอง มีความรู้สึก มั่นใจ เป็นตัว ของตัวเอง มีความเป็นอิสระและรู้สึกชีวิตมีคุณค่า

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครผู้หญิงผ่านภาพยนตร์ฮอลลีวูดผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ที่เกี่ยวข้องไว้ในส่วนของบทที่ 2 “วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง” เพื่อใช้ในการต่อยอดทางการวิจัยฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจ (Power)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Self-Empowerment)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแต่งกาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์

งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจ

อำนาจเป็นแนวคิดที่สำคัญอย่างหนึ่งในทางรัฐศาสตร์ นิยามของอำนาจที่มีการอ้างอิงบ่อย ๆ เป็นนิยามของโรเบิร์ต ดาห์ล (Robert A. Dahl) คือ ก.มีอำนาจเหนือ ข. แล้ว ข.จะทำบางสิ่งบางอย่างตามที่ต้องการของ ก. ซึ่งโดยปกติแล้วไม่ทำ (Dahl 1961, pp. 13-15) จากนามของดาห์ลจะเห็นว่า อำนาจมีลักษณะสัมพันธ์ โยงกับปัจจัยอื่น และไม่เกิดขึ้นโดด แต่อยู่ในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล หรือในปฏิสัมพันธ์ของนานาชาติ

มิเชล ฟูกูยีได้เสนอแนวคิดความรู้คืออำนาจ กล่าวคือไม่มีความรู้ใดที่เป็นอิสระจากกระบวนการปลูกฝังและขัดเกลาจากอำนาจ และอำนาจที่แฝงมากับความรู้ที่มีความแนบเนียนจนปัจเจกบุคคลไม่ตระหนักว่ายินยอมพร้อมใจอยู่ใต้อำนาจนั้นแล้ว ทั้งนี้ความสัมพันธ์ทางสังคมทุกชนิดเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจด้วย หากไม่เป็นผู้ใช้อำนาจก็ต้องเป็นผู้ถูกใช้อำนาจ (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาณ, 2551, น. 500)

ริชาร์ด โรส (Richard Rose) และ เดวิด อีสตัน (David Easton) ให้นิยามอำนาจเป็น 3 แนวทางใหญ่ ๆ คือ (Rose, 1967, pp. 43-45; Easton, 1968, pp. 115-124)

1. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปแบบของการควบคุมการใช้กำลังและการบังคับ (force)
2. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปแบบของการได้รับความยินยอม (Consent)

3. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปของความสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือทำกิจกรรมใด ๆ (ability to participate in decision making)

โดว์ส (Dowse) และฮิวส์ (Hughes, 1972, p. 86) บอกว่าอำนาจมาจาก 3 แหล่ง คือ 1. อำนาจจากการใช้กำลังบังคับ (Physical Power) เช่น การออกกฎระเบียบสังคมเพื่อไว้เป็นแนวทางการปฏิบัติ 2. อำนาจเกิดจากวัตถุ (material power) เช่น ผู้มีรายได้นั้นมากกว่าย่อมมีอำนาจในการซื้อ มากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า 3. อำนาจที่เกิดจากสัญลักษณ์ เช่น ค่านิยมหรือปทัสถานของสังคมยอมรับหรือกำหนดสภาพใดสูงกว่าผู้อื่น ผู้ที่น้อยมีอำนาจมากกว่า

ส่วนของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber, 1949) บอกว่าอำนาจมีที่มา 3 ทาง คือ 1. อำนาจที่มาจากขนบธรรมเนียมประเพณี อำนาจชนิดนี้จะติดมาจากสถานะภาพของครอบครัว 2. อำนาจที่ได้มาจากบุคลิกภาพส่วนตัวอิงจากคุณสมบัติส่วนตัวสามารถส่งอิทธิพลเหนือคนอื่นได้ 3. อำนาจที่ได้จากการกฎหมายและการใช้เหตุผลซึ่งมาจากตำแหน่งและฐานะของปัจเจกบุคคล เช่น ตำแหน่งผู้บริหารที่มีอำนาจเหนือกว่าพนักงานลูกน้องในที่ทำงาน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและเพศ

2.2.1 แนวคิดเรื่องเพศภาวะ (Gender)

ตามความหมายของสุชาติา ทวีสิทธิ์ (2547, น. 4-6) ในหนังสือ “เพศภาวะ : การทำทนายร่าง การค้นหาตัวตน” และหนังสือในโครงการแปลของกาญจนา แก้วเทพ ให้ความว่า “เพศภาวะ” หรือ “Gender” เป็นคำที่นักสตรีนิยมนำมาใช้ เพื่อเน้นย้ำคนในสังคมสามารถแยกแยะได้ว่า สภาวะทางเพศแบบไหนเป็นสภาวะเพศธรรมชาติ และสภาวะความเป็นหญิงแบบใดคือประกอบสร้างของสังคม (Construction of femininity) การวิเคราะห์แบบนี้ก็นำนักสตรีนิยมไปสู่การแยกแตกต่างชัดเจนระหว่างเพศ (Sex) และเพศภาวะ (Gender) ทั้งสองคำนี้แม้จะแตกต่างกันแต่มีความเชื่อมโยงในเรื่องบทบาทวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์ชายหญิง

เพศ (Sex) หมายถึง ลักษณะทางธรรมชาติหรือทางชีวภาพทางสรีระที่บ่งบอกทางกายภาพว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชายโดยตรง เป็นเรื่องของชีววิทยาที่บ่งบอกความเป็นเพศว่าเป็นสิ่งติดตัวมาตั้งแต่เกิด ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (นอกจากการผ่าตัดแปลงเพศที่เปลี่ยนแปลงได้บางส่วน)

เพศภาวะ (Gender) หมายถึง รูปแบบของการกระทำที่เชื่อมโยงถึงความเป็นเพศ โดยกำหนดให้แสดงบทบาททางเพศตามสรีระทางเพศ ตามความคาดหวัง และเงื่อนไขของสังคม

จูดิธ บัตเลอร์ (Judith Butler, 1992 อ้างอิงใน สุชาติา ทวีสิทธิ์, 2547, น. 8) ให้ความหมายเพศว่าเป็นภาวะที่แตกต่างกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่ไม่ได้เป็นข้อเท็จจริงทาง

ชีวภาพเพียงอย่างเดียว แต่เป็นภาวะความแตกต่างที่สังคมให้ความหมายไว้ และมีการถ่ายทอดสืบต่อความแตกต่างนี้จนกลายเป็นความรู้

นิตา ซูโต และคณะ (2538) กล่าวว่าเพศภาวะหรือบทบาทของหญิงชาย (Gender) เป็นบทบาทที่ปฏิบัติกันมาตามความเคยชิน ผู้หญิงควรทำอะไร อย่างไร ผู้ชายควรทำอะไร อย่างไร และยึดมั่นเอาเองว่าบทบาทเหล่านั้นเป็นเรื่องของเพศใดเพศหนึ่ง หากผู้ใดไม่ทำตามถือว่าเป็นเรื่องผิดปกตินั้นเป็นที่ยอมรับของสังคม บทบาทที่คิดว่าเป็นบทบาทหญิงชายเป็นสิ่งที่มนุษย์สั่งสอนและกำหนดขึ้น เป็นบทบาทที่ได้รับการสั่งสอนถ่ายทอดผ่านครอบครัว การศึกษา และสังคมแวดล้อมบุคคลนั้น ๆ

ฉันทนา จริยจรรยาโรจน์ (2541, น. 3) มีความเห็นถึงลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงในความเป็นหญิง ความเป็นชาย (Gender) โดยแสดงออกทางพฤติกรรม การพูด การแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ที่บุคคลเรียนรู้ได้จากการสังเกตบุคคลรอบข้างแล้วนำมาปฏิบัติให้เหมาะสมกับเพศของตนตามที่สังคมกำหนด โดยเฉพาะการเรียนรู้จากบทของครอบครัวอย่างใกล้ชิด บทบาทแม่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่ออิทธิพลการเรียนรู้ของเด็กเป็นต้น

วรรณร ทองสีมา (2548, น. 1) กล่าวว่า เพศหรือความเป็นหญิงหรือชาย เป็นเรื่องของการประกอบร่างของสังคม (Social Construction) มีกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดความเป็นหญิงชายขึ้นมา โดยมีอิทธิพลกับเพศทางสรีระ คุณลักษณะของแต่ละเพศที่ถูกกำหนด ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่ถูกสังคมขัดเกลาให้กำเนิดขึ้นมาจากสถาบันสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน สื่อมวลชน และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น

2.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศในสังคม

2.2.2.1 ปัจจัยทางธรรมชาติและชีวภาพ

ทั่วไปบทบาททางเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ได้ถูกกำหนดขึ้นจากพื้นฐานปัจจัยทางธรรมชาติ สรีระร่างกายหรือเพศสรีระ (Sex) ในด้านร่างกายเพศชายจะมีกระดูกกล้ามเนื้อ แข็งแกร่งกว่าผู้หญิง ในขณะที่เพศหญิงจะมีสภาพทางชีววิทยามากกว่าเช่นการมีประจำเดือน การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร การให้น้ำนมบุตร การมีลึงค์ของเพศชายกับการมีมดลูกและเต้านมของเพศหญิงคือความแตกต่างของชีววิทยาระหว่างเพศชายและหญิง

ความแตกต่างทางชีววิทยาเป็นตัวกำหนดและจัดสรรบทบาทและความรับผิดชอบของสังคม ในชายที่มีร่างกายแข็งแรงต้องออกไล่สัตว์ ทำอาวูธ ออกศึกสงคราม ปกครองเมือง และกิจกรรมอื่น ๆ นอกบ้าน ในขณะที่ของเพศหญิงที่มีอ่อนแอกว่า มีประจำเดือน ตั้งครรภ์ จึงรับหน้าที่ดูแลบ้าน เตรียมอาหาร อบรมเลี้ยงดูบุตรในบ้าน

2.2.2.2 ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่ประกอบร่างสร้างบุคลิกของเพศหญิงและชาย ซึ่งได้แก่โครงสร้างครอบครัว, วัฒนธรรม และบรรทัดฐานทางสังคม

ในโครงสร้างครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูบุตรหญิงชายให้มีบุคลิกภาพ พฤติกรรมและความนึกคิดตามที่สังคมคาดหวัง การอบรมสั่งสอนเป็นไปตามเจตคติของพ่อแม่ดังเช่นแนวคิดของ ไวท์ดิงและเอ็ดเวิร์ดส์ (Whiting and Edwards อ้างอิงถึงใน ธิดารัตน์ ธรรมเกษตร, 2543, น. 11) กล่าวว่า กิจกรรมสนับสนุนที่ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นแก่เด็กหญิง ขณะส่งเสริมกิจกรรมที่ให้อิสระและมอบหมายงานนอกบ้านให้แก่เด็กชาย ทำให้เด็กเรียนรู้บทบาททางเพศแตกต่างกัน นอกจากนี้พ่อแม่ยังมีส่วนอบรมให้เด็กเป็นไปตามบทบาทตามเพศของเด็กที่สังคมคาดหวังไว้ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการกำหนดบทบาทและสถานภาพระหว่างผู้หญิงผู้ชายของเด็กที่ตามเจตคติของพ่อแม่และตามโครงสร้างของสังคม (ฉันทจิต จริยจรรยาโรจน์, 2541, น. 17)

ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม เจน พรธาเธอร์ (Jane Prather, 1971, p. 20) เชื่อว่าบรรทัดฐานทางสังคมทำหน้าที่ขัดเกลาพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่สังคมเห็นว่าเหมาะสมในแต่ละเพศ ส่งผลให้ผู้หญิงถูกมองว่าควรอยู่บ้าน การไปทำงานข้างนอกไม่เหมาะสม เป้าหมายควรเป็นภรรยาและแม่ ผู้ชายจะถูกมองอีกแบบหนึ่งคือการทำงานการประกอบอาชีพเป็นหน้าที่ผู้ชาย ความสำเร็จในอาชีพเป็นสิ่งแสดงออกถึงความเป็นชาย มากาเรต มีดส์ (Margaret Mead, 1963, p. 16) ให้ความเห็นว่าแต่ละสังคมจะกำหนดเพศแตกต่างกันขึ้นกับความนิยมหรือความเชื่อในวัฒนธรรมนั้น หลาย ๆ วัฒนธรรมเชื่อว่าร่างกายของเพศชายประกอบด้วยธาตุความเป็นชายและความเป็นหญิงเข้าด้วยกัน ทำให้โลกของชายเปิดกว้างเสรี ในขณะที่เพศหญิงมีธาตุความเป็นหญิงเพียงอย่างเดียว ฉะนั้นโลกของผู้หญิงจึงเป็นโลกปิดและมีข้อจำกัด จากความเชื่อดังกล่าวทำให้วัฒนธรรมและประเพณีของสังคมปฏิบัติต่อสองเพศแตกต่างกันไป ดังเห็นได้จากการอบรมเลี้ยงดูภายในครอบครัว ได้เน้นถึงความเป็นผู้นำของชายเพศและผู้ตามของเพศหญิง

นอกจากนี้สภาพสังคมได้ปลูกฝังเจตคติให้เชื่อระบบสังคมชายเป็นใหญ่แล้วยังมีระบบความเชื่อที่มีแนวคิดความเป็นมนุษย์ที่ไม่เท่าเทียมกันของชายและหญิง เพศชายเหนือกว่าเพศหญิงต่ำกว่า ผลคือผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบและต้องถูกกำหนดบทบาทให้สนองความต้องการของสังคมที่ชายเป็นผู้นำมากกว่าที่จะคำนึงถึงโอกาสและความก้าวหน้าสำหรับตนเอง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการเสริมอำนาจ

2.3.1 ความหมายของการเสริมสร้างพลังอำนาจ

จากอำนาจที่สังคมที่ให้เพศชายเป็นใหญ่กำหนดให้เพศหญิงด้อยกว่าทำให้มีแนวคิดการสร้างพลังอำนาจในตัวเอง การเสริมสร้างอำนาจให้ตัวเอง (Self-empowerment) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเอง ปรับปรุงคุณภาพชีวิตเริ่มจากแนวคิดของ Paulo Freire นักการศึกษาชาวบราซิล ในช่วงปี ค.ศ. 1960-1970 ซึ่งสอนให้ประชาชนอ่านและเขียน หนังสือด้วยการให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประเด็นปัญหาที่เขาเหล่านั้นประสบอยู่ และมี ความสนใจในวิธีการดังกล่าว นอกจากช่วยให้บุคคลเรียนรู้วิธีการพูดการอ่านและการเขียน มีเข้าใจปัญหาที่ดีขึ้น (Shor and Freire, 1987 อ้างถึงใน เอื้อเอ็นดู เรืองประเสริฐวิทย์, 2547, น. 21-22)

คลิฟฟอร์ด (Clifford 1992, p. 94) กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจเป็นแนวทางหรือ กระบวนการพัฒนาชีวิตของผู้ที่ไม่มีอำนาจให้เป็นผู้ที่มีอำนาจในตนเอง มีความรู้สึกมั่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระและรู้สึกชีวิตมีคุณค่า

จารุวรรณ จินตามงคล (2541, น. 12) กล่าวว่า การสร้างพลังอำนาจในตนเอง หมายถึง กระบวนการในการพัฒนา และเสริมสร้างความสามารถของบุคคล ในการควบคุมการดำเนินชีวิต ของตนเอง เสริมสร้างพฤติกรรมที่ เหมาะสม มีความรู้สึกมั่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระ และรู้สึกชีวิตมีคุณค่า สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

แซนด์เลอร์ (Chandler, 1992) กล่าวว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจเป็นการช่วยให้ผู้อื่นมีความรู้สึกมั่นคง มั่นใจในตนเองและในงาน สามารถตัดสินใจและจัดการกับงานตนเองได้จนประสบความสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้

ไลท์ฟุต (Lightfoot, 1994) กล่าวว่า การเสริมสร้างอำนาจเป็นโอกาสที่บุคคลจะ ได้มีความรับผิดชอบ มีโอกาสเลือก มีอำนาจ และมีอิสระในการตัดสินใจ การเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับบุคลากรในองค์กรจะทำให้ผู้นำมีอำนาจเข้มแข็งมากขึ้น

กิบสัน (Gibson, 1991) กล่าวว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจเป็นแนวคิดที่อธิบาย กระบวนการทางสังคม การแสดงการยอมรับและชื่นชม การพัฒนาและการเสริมสร้างความสามารถของบุคคลในการตอบสนองความต้องการของตน และแก้ปัญหาด้วยตนเองรวมถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง และรู้สึกว่าตนเองมีอำนาจ สามารถควบคุมความเป็นอยู่หรือวิถีชีวิตของตนเองได้

แนวคิดของคลัทเทอร์บัคและเคอเนแฮม (Clutterbuck and Kernaghan, 1995, pp. 32-45) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการสร้างพลังอำนาจไว้ว่า บุคคลที่ได้รับการเสริมสร้างพลัง จะ เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเชื่อและมั่นใจในตนเองมาก มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในด้านดีรู้สึกถึงพลัง ที่มี

อยู่ในตน กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น มีแรงจูงใจในตนเอง มีความต้องการและมี ความพร้อม ในการกระทำต่าง ๆ ประารถนาการเดินทางไปสู่ความสำเร็จ เป็นผู้ที่มีความสามารถดึงความคิด สร้างสรรค์ที่มีอยู่ในธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์

กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจหมายถึงกระบวนการพัฒนาทักษะ ความรู้ ส่งเสริมความสามารถ เพิ่มแรงจูงใจ ส่งเสริมการรับรู้ถึงบทบาทในการทำงานของบุคคล โดยเน้น ค่านิยม ความเชื่อมั่น ประสิทธิภาพของบุคคลให้อำนาจโอกาส ให้ทางเลือกในการปฏิบัติ อำนาจ ความสะดวก ให้อิสระความรับผิดชอบที่จะกระทำต่อสิ่งที่เขารู้ เขาเชื่อ ตามความสามารถที่เขามีอยู่ ส่งผลให้บุคคลมีความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายระดับของการเสริมสร้างอำนาจ สามารถแบ่งได้ 3 ระดับ

1. ระดับบุคคล

1.1 การเพิ่มสมรรถนะของตนเอง โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของจิตใจ เพื่อให้บุคคลสามารถพัฒนาความรู้สึกที่ต้องการต่อสู้ หรือการเอาชนะตัวเอง

1.2 การพัฒนาความสำนึกในเรื่องกลุ่มโดยการปลูกจิตสำนึกของบุคคลที่เป็น สมาชิกของกลุ่มให้มีความรู้สึกร่วมที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 การลดการตำหนิตนเอง โดยปรับการมองเฉพาะปัญหาของตนเองหรือ โทษตัวเอง ให้นำปัญหานั้นมาคุยในกลุ่ม รับผิดชอบร่วมกัน

1.4 กำหนดความรับผิดชอบในอนาคตให้บุคคลเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บุคคลมีส่วนร่วมและรู้สึกมีอำนาจในตนเองในการมุ่งมั่นแก้ไขปัญหาหรือปรับเปลี่ยนตัวเองให้ เข้ากับสถานการณ์ โดยไม่ตำหนิตนเอง ไม่รู้สึกแยะต่อตัวเอง และไม่ละทิ้งปัญหาของตนไปให้ผู้อื่น

2. ระดับองค์การ

2.1 กำหนดค่านิยมที่ชัดเจน และผู้ปฏิบัติงานเข้าใจตรงกัน

2.2 กำหนดเป้าหมายการวางแผนปฏิบัติงาน ต้องมีการสร้างเป้าหมาย ร่วมกันที่ทำให้ทีมมีความเป็นหนึ่งเดียว ทุกคนรู้สึกว่าเป็นเจ้าขององค์การ

2.3 กำหนดผลการปฏิบัติงานหรือคุณภาพงาน วิธีการปรับปรุงคุณภาพงาน และวัดระดับความพึงพอใจ เป็นขั้นตอนการเชื่อมโยง การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการ ประเมินความสามารถองค์การ การประเมินการปฏิบัติงาน และยังมีพัฒนากระบวนการให้ความรู้ ระบบการให้รางวัล

2.4 การชี้แจงบทบาทและความรับผิดชอบของทีมงาน และการปรับเปลี่ยน การประกันคุณภาพ เพื่อสร้างทีมงานที่แข็งแกร่ง

2.5 การกำหนดข้อบ่งชี้ ขอบเขตของการจัดการ

2.6 ประเมินความสามารถในการประเมินความเสี่ยงขององค์การ

2.7 เชื่อมโยงค่านิยมและองค์การและบุคคลเข้าด้วยกัน รวมทั้งความสอดคล้องระหว่างค่านิยมขององค์การและบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงาน

3. ระดับชุมชน

3.1 การกำหนดเป้าหมายชุมชน ตามความต้องการของชุมชน

3.2 การปรับเปลี่ยน หมุนเวียนทรัพยากรมาใช้ประโยชน์คุ้มค่า และหาแหล่งสนับสนุน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

3.3 การพัฒนาแผนการปฏิบัติงานของชุมชนเพื่อให้ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้อง และช่วยเหลือกันและกันในทุก ๆ ด้าน

2.3.2 ลักษณะของบุคคลและองค์การที่มีการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ในระดับองค์การ ลักษณะการเสริมสร้างอำนาจมีดังต่อไปนี้ (Finegan, 1993 อ้างใน รัตนา ลีวานิช, 2539)

- องค์การทุ่มเทเวลาและความพยายามในการฝึกอบรมเพื่อมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานใหม่
- สามารถปฏิบัติได้อย่างอิสระ
- สายการบังคับบัญชาเป็นแนวราบ
- มีคู่มือปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานสามารถตัดสินใจได้ตามขอบเขตที่กำหนด
- ตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่สำคัญ โดยมุ่งที่ผลลัพธ์ที่สำคัญ
- มีความคาดหวังต่อคุณภาพในการปฏิบัติงานสูง
- มีการติดต่อสื่อสารที่เปิดกว้าง
- ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในงาน

ในระดับบุคคลและองค์การที่ได้รับการเสริมสร้างจะมีลักษณะเด่นกว่าทั่วไป ซึ่งสามารถสังเกตได้ไม่ยาก (Byham & Cox 1988, อ้างถึงใน รัตนา ลีวานิช, 2539) ได้ระบุไว้ดังนี้

- มีความรู้สึกเป็นเจ้าของงาน
- มีความรับผิดชอบ
- มีจุดยืนในตัวเอง
- สามารถควบคุมกำกับงานของตนเองได้
- มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
- มีการทำงานเป็นทีม
- มีความภาคภูมิใจในงาน
- มีความสามารถในการแก้ปัญหา
- มีความยืดหยุ่น

- มีเป้าหมาย มีทิศทางในการทำงาน
- ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน
- มีทรัพยากรที่เอื้ออำนวยในการทำงาน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกาย

มนุษย์ดำเนินชีวิตแต่งกายโดยใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มมาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อเพิ่มความอบอุ่น ป้องกันความร้อนหนาวจากสภาวะแวดล้อม ใช้ปกปิดส่วนซ่อนเร้นของร่างกาย แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไป หน้าที่พื้นฐานของเสื้อผ้าปรับเปลี่ยนตาม การแต่งกายบ่งบอกถึงสถานภาพ บทบาทที่ตนเองได้รับ

ในการแต่งกายของบุคคลเกี่ยวข้องกับแฟชั่นซึ่งเป็นสิ่งเกี่ยวข้องกับลีลา (Style) หรือวิธีการนำเสนอตัวตน (Self-representative) ของบุคคลซึ่งครอบคลุมทั้งการแต่งกาย การแต่งหน้า การทำผม ตลอดจนการใช้เครื่องประดับ ตลอดจนอากัปกริยาของผู้แต่ง ความหมายของแฟชั่นการแต่งกาย ถูกผู้คนนำมาใช้ประโยชน์โดยมากเพื่อสร้างความแตกต่าง และผลักดันให้เกิดความโดดเด่นหรือไม่ก็ทำให้ก็เพื่อสร้างสำนึกความเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายกับผู้อื่น และเป็นสิ่งที่ใช้ยืนยันความเป็นเจ้าของ ในทางสังคม (กาญจนา แก้วเทพ, 2547, น. 273 ; Thompson and Haytko, 1997, p. 26) การแต่งกายแฟชั่นเป็นแหล่งบรรจุคุณค่าเชิงสัญลักษณ์บางอย่างที่ผู้ใช้แสดงออกซึ่งสามารถกำหนดภาพลักษณ์ด้านความมั่นคงและสถานภาพ การมีอำนาจ และความสำเร็จได้ (Bennett, 2005, pp. 95-97)

อิทธิพลแฟชั่นการแต่งกายนอกจากมีต่อระดับปัจเจกบุคคล ยังมีผลต่อสังคมด้วยทำให้เกิดการกำหนดสถานภาพหรือบทบาทของบุคคลขึ้นมาจากเครื่องแต่งกายที่บุคคลนั้นแต่งแล้ว แฟชั่นเครื่องแต่งกายถือได้ว่าเป็นการสื่อสารอีกด้วย โดยพิจารณาแฟชั่นพิจารณาในกรอบการสื่อสารดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2542, น. 230)

1. แฟชั่นเครื่องแต่งกายเป็นการสื่อสารแบบอวัจนภาษา (Non-Verbal communication) คือเป็นการสื่อสารผ่านการมองเห็น ไม่ใช่คำพูดหรือภาษาเขียน ไม่ว่าผู้แต่งกายหรือบุคคลอื่นที่มองเห็นการแต่งกายจะตั้งใจหรือไม่ก็ตามต่อองค์ประกอบทุกอย่างของแฟชั่นนั้นล้วนสามารถสื่อความหมายให้บุคคลในวัฒนธรรมเดียวกันเข้าใจสารต่างๆ ได้

2. แฟชั่นเครื่องแต่งกายในแง่การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ (Persuasive Communication) การสื่อสารแบบนี้เกิดขึ้นหลังจากผู้ชมมองเห็นนางแบบสวมเสื้อผ้าออกมาหน้าเวที แคมวอล์ก และจะซื้อชุดที่นางแบบสวมใส่ทันที รวมถึงวิธีการสอนแต่งตัวเพื่อสร้างภาพลักษณ์แบบต่าง ๆ เมื่อเทียบเนื้อหาและรูปแบบการสื่อสารต่าง ๆ แล้ว แฟชั่นเครื่องแต่งกายเป็นการสื่อสารเพื่อ

การโน้มน้าวที่มีประสิทธิภาพอย่างสูงมาก ดัชนีที่ชี้วัดได้ดีคือความสามารถในการขายผลิตภัณฑ์ที่แพชชั่นเป็นตัวนำทิศทางในการแต่งกายของผู้คน

3. แพชชั่นเครื่องแต่งกายในแง่การสื่อสารเพื่อการแสดงออก (Expressive communication) การแต่งกายเป็นการแสดงออกตัวตนของบุคคลนั้น เพราะเวลาที่บุคคลเลือกเครื่องแต่งกายนั้นหมายถึงการบอกคนอื่นว่าตนเองเป็นคนอย่างไร

4. แพชชั่นเครื่องแต่งกายในแง่กระบวนการของการสื่อสารเพื่อสร้างภาพลักษณ์ (Image Building) เนื่องจากการแต่งกาย การแต่งหน้า การทำผม การใช้เครื่องประดับ การใช้น้ำหอม ล้วนเป็น”สาร” ที่ผู้รับสารนำไปตีความว่า บุคคลที่ใช้แพชชั่นนั้นเป็นการบุคคลประเภทใด เป็นความหมายและกระบวนการเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ด้วยเหตุนี้ผู้นำประเทศจึงให้ความสนใจเรื่องแพชชั่นในความหมายนี้อย่างมาก

แพชชั่นไม่ใช่เพียงเสื้อผ้าอย่างเดียวแต่ยังรวมสัญลักษณ์องค์ประกอบที่มองไม่เห็นด้วยตาที่อยู่ในเสื้อผ้าด้วย แพชชั่นคือคุณค่าที่ล่อตาล่อใจในเสื้อผ้าจนปะทะใส่ผู้บริโภค (Kawamura, 2007:20) สัญลักษณ์ที่บอกเป็นนัยของแพชชั่นเป็นตัวบอกชนชั้นทางสังคมและอำนาจได้เด่นชัด (Williams, 1982, p. 52 อ้างโดย Kawamura, 2007) เสื้อผ้าและเครื่องประดับเป็นเสมือนตัวนำพาแพชชั่นที่โดนตีความภายใต้บริบทของสังคมนั้น ๆ

Bourdieu (1984) ศึกษาแพชชั่นในมุมมองสังคมวิทยาพบว่า แพชชั่นและรสนิยมกลายเป็นตัวบอกความแตกต่างของชนชั้นที่ปกครองหรือถูกปกครอง รสนิยมเป็นตัวแนวคิดหลักที่ให้ความหมายและสาระต่ออัตลักษณ์ในสังคม การตีความแพชชั่นของ Bourdieu ใช้รสนิยมทางวัฒนธรรม (Cultural Taste) และการต่อสู้ทางชนชั้น (Class Struggle) เป็นกรอบในการตีความพบว่าชนชั้นกลางและชนชั้นสูงมุ่งที่คุณค่าความงามและให้ความสำคัญกับข้อแตกต่างระหว่างแพชชั่นส่วนตัวกับแพชชั่นสาธารณะ ในทางตรงกันข้ามชนชั้นแรงงานมุ่งให้ความสำคัญกับการสวมใส่และการใช้งานอย่างยาวนานของเสื้อผ้า แพชชั่นจึงเป็นตัวแยกหน้าที่และเน้นย้ำความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นปกครองและชนชั้นที่ถูกปกครองในด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจด้านเศรษฐกิจ (Kawamura, 2007) นอกจากนี้แพชชั่นยังสะท้อนการพัฒนาประชาธิปไตยในสังคมที่ชนชั้นนั้นมีความแตกต่างกันจึงมีความผ่อนคลายมากกว่า

Entwistle (2000:226) อธิบายว่าการแต่งกายแบบเสริมอำนาจเป็นดังกลยุทธ์ในการนำเสนอตัวเองด้วยข้อกำหนดแบบเฉพาะบางอย่าง เช่นการเลือกใช้เสื้อผ้า ผม ผลิตภัณฑ์เสริมความงามในทางที่ตนเองจะเพิ่มโอกาสประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ผู้หญิงมักเชื่อมโยงการแต่งกายแบบเสริมอำนาจด้วยการใช้สินค้าแบรนด์หรูหร่า แบรนด์หรูหร่าหรือมีสถานะสูงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสดงอำนาจของปัจเจกและส่งผลอิทธิพลไปต่อคนอื่นในที่ทำงานหรือสังคม

Veblen (1957) สร้างคำ การบริโภคที่เห็นได้ชัดเจน (Conspicuous Consumption) อธิบายถึงการบริโภคโดยตรงว่าเป็นบริโภคเห็นแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติยศ ซึ่งแฟชั่นเป็นการบริโภคที่เห็นได้ชัดเจนนั้น จุดประสงค์ของการการบริโภคแบบเห็นได้ชัดเจนมี 3 อย่าง 1. แสดงความรวยและอำนาจของผู้สวมใส่ 2. เป็นเสมือนสิ่งแสดงว่าผู้สวมใส่ไม่ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพหรือต้องใช้แรงงาน เป็นสัญลักษณ์แสดงสถานะเหนือกว่าของผู้สวมใส่ 3. แฟชั่นต้องอยู่ในช่วงเวลาของมันและเป็นปัจจุบัน การแต่งกายแบบเสริมอำนาจกลายเป็นการบริโภคแบบเห็นได้ชัดในยุคสมัยใหม่ที่ใช้นั้นและสร้างภาพลักษณ์ของอำนาจให้กับผู้สวมใส่

ในปี 1930 ผู้หญิงใส่สูทแบบตัดที่ท่าช่วงไหล่กว้าง โครงสูงเป็นสามเหลี่ยมคว่ำพอในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำพวกเธอสวมใส่สูทธรรมดาสีดำพร้อมเสื้อเชิ้ตขาวที่คล้ายยูนิฟอร์ม พอปี 1980 ผู้หญิงกลับมาสวมสูทตัดที่มีไหล่กว้างในแนวนอนเกินจริง ในช่วงปี 1980 ผู้หญิงเริ่มอวดอำนาจด้านเศรษฐกิจและสถานะผ่านแฟชั่นและการใช้แบรนด์หรูหรามาเพื่อเสริมการแต่งกาย ในทศวรรษที่ 21 การแต่งกายแบบเสริมเน้นไปที่รูปแบบสตรีนิยมและทรงเข้ารูป บริเวณช่วงไหล่ของสูทมีความหลากหลาย ไม่ได้เน้นแนวนอนอย่างเดียว อย่างไรก็ตามการใช้แบรนด์หรูหรามา สินค้าที่มีคุณค่า กลายเป็นสิ่งนิยมที่ใช้สำหรับการแต่งกายแบบเสริมอำนาจ (Hyoju Kim and Soojeong Bae, 2016)

ในการศึกษา Dress to Impress บอกว่าการแต่งกายในที่ทำงานสามารถส่งอิทธิพลต่อการรับรู้แก่ผู้อื่น การพิจารณาใส่ใจในการแต่งกายและรูปแบบ (Style) ช่วยเพิ่มกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจและมีส่วนช่วยต่อความพอใจในการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ (Parul Raj, Kapil Khattar and Rajat Nagpal, 2017)

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์ตัวบทภาพยนตร์จะเป็นการพิจารณาเนื้อหาและรูปแบบของหนัง ทั้งในแง่การเล่าเรื่อง เทคนิคต่าง ๆ อันก่อให้เกิดสูตรขึ้นมาในการวิเคราะห์ ซึ่งมี 2 สิ่งสัมพันธ์กันคือ ขนบ (Convention) และ ประดิษฐกรรม (Innovation) ตัวขนบเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมหรือผู้รับสารมีความคุ้นเคยพอที่จะเข้าใจตัวบทได้ ในขณะที่ ประดิษฐกรรม เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสุนทรียะ และการวิเคราะห์ตัวบทจะเผยให้เห็นถึง อุดมการณ์ (Ideology) ที่อยู่ในหนังเรื่องนั้น ๆ ด้วย

กาญจนา แก้วเทพ (2552, น. 134-156) กล่าวว่า คุณสมบัติทั้งขนบและประดิษฐกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สร้างในการผลิต และเป็นความจำเป็นสำหรับผู้รับสารในการตีความ

1. โครงสร้างการเล่าเรื่อง (Plot) เป็นองค์ประกอบหลักของเรื่อง เป็นลำดับเหตุการณ์ในเรื่องอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาเรื่องราวผ่านความขัดแย้ง การเล่าเรื่องแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้ (อิรวดี ไตลังคะ, 2000, p. 3)

1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อชักจูงความสนใจของผู้ชมให้ติดตามต่อไป ในช่วงนี้รูปแบบการเล่าเรื่องหลากหลายรูปแบบ เช่นการแนะนำตัวละคร แนะนำฉาก หรือสถานที่ เปิดประเด็นขัดแย้งเพื่อชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับเหตุการณ์แล้วแต่การสร้างสรรค์ของผู้กำกับแต่ละคน

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปมปัญหาความขัดแย้งเริ่มรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเริ่มสร้างความอึดอัดใจแก่ตัวละครทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจที่จะติดตามต่อ

1.3 ชั้นภาวะวิกฤต (Climax) ความขัดแย้งถึงจุดสูงสุดขั้นแตกหัก ตัวละครอยู่ในภาวะต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ชมยากที่จะเข้าใจว่าตัวละครตัดสินใจอย่างไร

1.4 ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action) ขั้นตอนที่ผ่านมาภาวะวิกฤตไปแล้วเนื่องจากปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ถูกเปิดเผยออกหมด แต่ยังไม่ใช่จุดสิ้นสุดของเรื่อง โดยภาพยนตร์ในการปิดเรื่องนั้นอาจปิดประเด็นอย่างสมบูรณ์หรือไม่ก็สร้างประเด็นขึ้นมาใหม่ให้ผู้ชม

1.5 ชั้นยุติเรื่องราว (Ending) การสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด อาจมีจุดจบได้หลายลักษณะ เช่น จบอย่างมีความสุข สูญเสีย หรือทิ้งท้ายไว้ให้คิดเป็นต้น

2. ความขัดแย้ง (Conflict) คือ นอกจากโครงเรื่องที่ศึกษาแล้วผ่านลำดับเหตุการณ์และแบ่งภาวการณ์ตามเนื้อเรื่องแล้ว ความขัดแย้งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ได้รับการศึกษาเพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้กระจ่างชัดมากขึ้น โดยแท้จริงแล้วการเล่าเรื่องคือการสานต่อเรื่องราวบนความขัดแย้ง ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ (Muller and William, 1985, pp. 42-43 อ้างใน รัตนา จักกะพาก และ จิรยุทธ์ สินธุพันธ์, 2002:7)

2.1 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน แต่ละฝ่ายต่อต้านกัน

2.2 ความขัดแย้งในจิตใจ คือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร มีความสับสนยุ่งยากในการตัดสินใจเพื่อกระทำบางสิ่ง

2.3 ความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อม คือความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติอันโหดร้าย

วิธีการศึกษาความขัดแย้งในภาพยนตร์นั้น (Claude อ้างใน รัตนา จักกะพาก และ จิรยุทธ์ สินธุพันธ์, 2548) เสนอให้ใช้วิธีแบ่งขั้วตรงข้าม (Binary Opposition) โดยแบ่งสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อเปรียบเทียบ กระทำได้โดยการแบ่งกลุ่มออกเป็นสองหมวด ซึ่งสองหมวดมีความหมายขัดแย้งกัน เช่น ชาย-หญิง, แข็งแรง-อ่อนแอ, เหตุผล-อารมณ์ เป็นต้น เมื่อใช้วิธีนี้จะช่วยให้มองเห็นภาพความขัดแย้งในภาพยนตร์ได้ชัดมากขึ้น

3. ตัวละคร (Character) คือ องค์ประกอบหนึ่งของความบันเทิงและตัวละครเป็นเพียงหุ่น ที่แสดงพฤติกรรมไปตามเหตุการณ์ที่ผู้เขียนวางไว้ ตัวละครเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก และสามารถแยกพิจารณาออกจากเหตุการณ์หรือโครงเรื่องได้ (อิรวตี ไตลิ่งคะ, 2543, น. 49) Laurence (1978 อ้างใน รัตนา จักกะพาก และ จิรยุทธ์ สินธุ์พันธ์, 2545, น. 9) ให้ความหมายตัวละครว่า คือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึงบุคลิกลักษณะตัวละคร ไม่ว่าจะป็นรูปร่างหน้าหรืออุปนิสัยใจคอของตัวละครด้วย

ประเภทของตัวละครที่ถูกจัดแบ่งไว้ Foster (1963, p. 46) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1 ตัวละครมิติเดียว (flat character) ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมสรุปได้ไม่ยาก ผู้ชมสามารถคาดเดาได้ว่าตัวละครจะคิดหรือกระทำอย่างไรต่อไป ข้อดีของตัวละครแบบนี้คือทำความเข้าใจง่าย และจดจำตัวละครนี้ได้ 2 ตัวละครหลายมิติ (round character) เป็นตัวละครที่มีลักษณะขัดแย้งและคาดเดายาก มีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามเหตุการณ์ สร้างความประหลาดใจได้

4. แก่นความคิด (Theme) คือความคิดหลักในการดำเนินเรื่องซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเล่าเรื่องเพื่อให้ความเข้าใจถึงแนวคิดหลักของผู้เล่า ซึ่งแก่นความคิดที่ปรากฏในเรื่องอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจ เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ เกี่ยวกับศีลธรรม เป็นต้น แก่นความคิดนี้จะแตกต่างกันไปตามโครงสร้างที่ต้องการนำเสนอ (อิรวตี ไตลิ่งคะ, 2000, น. 66) การวิเคราะห์แก่นความคิดนี้สามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ 3 แบบ (Griffith 1994, pp. 5-6) คือ

4.1 คู่ตรงข้าม หมายถึงความคิดที่ตรงข้ามกันในเรื่อง เช่นความรักกับความเกลียดชัง ความงามกับความน่าเกลียด ความดีความเลว เป็นต้น ในแต่ละเรื่องจะมีคู่ตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งคู่

4.2 สัญลักษณ์ คือสิ่งแทนความหมาย ซึ่งมันสามารถแทนความหมายแบบที่เข้าใจกันทั่วไปเช่นสีดำหมายถึงความตาย สีขาวแทนสิ่งบริสุทธิ์หรือแทนความหมายแบบที่ต้องตีความจากบริบทรอบข้าง การตีความสัญลักษณ์นี้จะนำไปสู่แนวคิดของเรื่อง

4.3 พัฒนาการของเรื่องและตัวละคร เมื่อมาถึงจุดจบเราจะเห็นว่าเรื่องให้ข้อสรุปอะไร

5. ฉาก (Setting) ฉากเป็นส่วนหนึ่งที่ตัวละครเข้าไปมีตัวตนอยู่ในสถานที่แห่งนั้น (อิรวตี ไตลิ่งคะ, 2000, น. 62) ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของฉากออกมาได้ตาม Griffith (1994: 12-15) อ้างใน อิรวตี ไตลิ่งคะ, 2543, น. 60)

5.1 ฉากที่ลักษณะทางกายภาพ เป็นธรรมชาติ สถานที่ การตกแต่ง บรรยากาศ

5.2 ฉากที่เป็นเวลา มีทั้งแบบช่วงเวลาเช่นฤดูกาล ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์และแบบระยะเวลาเช่นเกิดขึ้นเวลาหนึ่งวัน หนึ่งเดือน เป็นต้น

5.3 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เช่นความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยมระบบการเมือง ชนชั้น เพศ เป็นต้น

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) ในการเล่าเรื่องภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์พิเศษ (symbol) เพื่อสื่อความหมาย การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายนั้นมีทั้งกายภาพและทางเสียง

สัญลักษณ์พิเศษทางกายภาพ คือองค์ประกอบของภาพยนตร์ที่ถูกเสนอซ้ำ ๆ อาจเป็นวัตถุ สิ่งของ สถานที่ หรือสิ่งมีชีวิต หรือเป็นกลุ่มของภาพที่เกิดจากตัดต่อ

สัญลักษณ์พิเศษทางเสียง คือเสียงต่าง ๆ ที่แสดงความหมายอื่น เพื่อเปรียบเทียบความหมาย หรือเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของตัวละคร

การใช้สัญลักษณ์พิเศษทางภาพและเสียงนำมาประกอบการวิเคราะห์ภาพยนตร์จะทำให้เราเข้าใจเรื่องราวในภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงนัยแฝงเร้นนั้นอาจสื่อความหมายได้ดีกว่าความหมายที่ปรากฏอยู่ภายนอก

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) หมายถึงผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงใน ใกล้ชิด หรือจากวงนอกในระยะห่าง ๆ ซึ่งแต่ละจุดมความน่าเชื่อถือแตกต่างกันเพราะจุดยืนในการเล่าเรื่องจะมีผลต่อความรู้สึกและมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้ชม จุดยืนในการเล่าเรื่องมีด้วยกัน 4 ประเภทตาม Louis จัดไว้ (อ้างใน รัตนา จักกะพาก และ จิรยุทธ์ สินธุพันธ์, 2003)

7.1 เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The first-person narrator) คือตัวละครหลักของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ข้อสังเกตคือตัวละครเล่าจะให้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ แต่มีข้อเสียคืออาจมีอคติปนอยู่ด้วย การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่งพบได้บ่อยในภาพยนตร์แนวนักสืบและอัตชีวประวัติ

7.2 เล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม (The Third-person narrator) คือผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครอื่นที่พบเห็นและเกี่ยวกัน ไม่ได้เน้นที่ตัวผู้เล่าแต่เน้นที่ตัวบุคคลที่สาม

7.3 การเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง (The objective narrator) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามทำให้เกิดความเป็นกลาง ไม่มีอคติในการนำเสนอ และไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นคนนอก สังเกตการเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลางได้คือผู้ชมเป็นคนตัดสินใจเรื่องตัวเอง ผู้สร้างมักไม่ใช้กล้องมุมสูง หรือปรุงแต่งรูปภาพ ใช้บ่อยในข่าว สารคดี

7.4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The omniscient narrator) เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครได้ทุกตัว ย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา การเล่าเรื่องแบบนี้ที่ภาพยนตร์ใช้บ่อยมากที่สุด

2.6 งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การแต่งกายอย่างเป็นทางการ (Formal Clothing) จะช่วยเพิ่มกระบวนการความคิดในรูปแบบนามธรรม (abstract cognitive processing) มีด้วยกัน 5 การศึกษา ได้แก่ การแต่งชุดแบบเป็นทางการมีส่วนเกี่ยวข้องของการระบุการกระทำ (Action Identification) และการไม่รวมเป็นหมวดหมู่เดียวกันในระดับสูงขึ้น การแต่งกายแบบทางการเหนียวแน่นไม่ใหรวมเป็นหมวดหมู่เดียวกัน และช่วยเพิ่มข้อได้เปรียบในการดำเนินการทั่วโลก (Global processing advantage) และความเกี่ยวข้องระหว่างการแต่งกายทางการกับกระบวนการความคิดในรูปธรรมถูกเป็นสื่อหนึ่งของอำนาจ (Michael L. Slepian et al., 2015)

ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกมีอำนาจ ความน่าเชื่อถือ และความสามารถเมื่อสวมเครื่องแต่งกายธุรกิจอย่างเป็นทางการแต่จะรู้สึกเป็นมิตรเมื่อสวมชุดลำลองหรือชุดลำลองสำหรับธุรกิจ พบความสัมพันธ์สองทางระหว่างรูปแบบการแต่งกาย (ทางการ, กึ่งทางการ, ลำลอง) กับการรับรู้ตนเองในด้านผลิตผล ความน่าเชื่อถือ ความเป็นมิตร ความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญ (Joy V. Peluchette, Katherine Karl, 2007)

บทที่ 3

กรอบและระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมืออาชีพ” ผู้วิจัยเลือกวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มุ่งเน้นการศึกษาเรื่องการแต่งกายของสตรีที่เป็นตัวละครหลักในการเสริมอำนาจ โดยผู้วิจัยจะศึกษานำการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมของการแต่งกายในภาพยนตร์ ความหมายของการแต่งกาย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากรในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่เน้นเรื่องผู้หญิงวัยทำงาน (Working Woman) ตั้งแต่ปี 2005-2018 แล้วนำมาสุ่มเลือกโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) คือเลือกภาพยนตร์ที่ผู้หญิงวัยทำงานในระดับผู้บริหารขึ้นไปมาจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

1. Devil Wears Prada (นางมารสวมพราด้า) ปี 2006
2. The Iron Lady (มาร์กาเร็ต แธตเชอร์ หญิงเหล็กพลิกแผ่นดิน) ปี 2011
3. The Intern (โก้โก้ กับบอสเก้โก้) ปี 2015

สาเหตุที่เลือกเพราะว่าภาพยนตร์ 3 เรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงวัยทำงานชัดเจน ตัวละครหลักเป็นผู้หญิงที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับการทำงานเป็นหลักและการทำงานของตัวละครต่างเป็นผู้บริหารทั้งหมด เนื้อหาจะเล่าถึงการทำงาน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน รูปแบบการทำงาน ซึ่งครบถ้วนในการนำมาทำวิจัยต่อ

3.2 เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูล

ในการวิเคราะห์เนื้อหาหรือตัวบท (Text) การเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูดผู้วิจัยได้นำวิธีทัศน์ของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ โดยพิจารณาว่าภาพยนตร์แต่ละเรื่องมีการนำเสนอการแสดงออกทางอำนาจและอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกายอย่างไร

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลประเภทเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เอกสารประชุมวิชาการ เอกสารประชุมวารสาร, นิตยสาร, บทความในหนังสือพิมพ์, ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

2. แหล่งข้อมูลสื่อภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด

แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ผู้วิจัยได้ทำการซื้อแผ่นดีวีดี (DVD) จากร้านค้าทั่วไปที่จำหน่ายซึ่งภาพยนตร์ที่เลือกมาต้องผ่านการฉายในโรงภาพยนตร์ก่อน

เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งประเภทเอกสารข้อมูลและสื่อภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดแล้ว จึงนำข้อมูลนั้นมาประมวลผล และออกแบบตารางบันทึกข้อมูลเพื่อใช้สำหรับบันทึกข้อมูลของเนื้อหาการแสดงออกทางอำนาจและอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกาย เมื่อออกแบบตารางบันทึกข้อมูลแล้วผู้วิจัยจะทำการศึกษาภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างเพื่อบันทึกข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นเมื่อทำการบันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้วก็จะนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาการนำเสนอเนื้อหาการแสดงออกทางอำนาจและอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกายจากภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดแนวผู้หญิงวัยทำงานที่เป็นระดับผู้บริหาร จากนั้นจึงสรุปผลที่ได้ออกมาในรูปแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์

3.2.2 การบันทึกข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการออกแบบตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้านการแสดงทางอำนาจและอัตลักษณ์ผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงหลักในภาพยนตร์

ตารางการบันทึกข้อมูลออกแบบให้มีช่องว่างการบันทึก โดยจะมีรายชื่อภาพยนตร์ ส่วนที่เป็นโครงเรื่อง ตัวละคร ความขัดแย้ง ฉาก สัญลักษณ์ มุมมองในการเล่าเรื่อง แก่นความคิด ผู้วิจัยจะบันทึกข้อมูลที่ปรากฏในภาพยนตร์ลงในตารางบันทึกข้อมูลจำแนกตามหัวข้อที่กำหนดไว้เพียงคนเดียว เพื่อป้องกันการตีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจะบันทึกข้อมูลนี้เรื่อย ๆจนครบ 3 เรื่อง นำมาวิเคราะห์และประมวลผลเพื่อนำเสนอการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

หลังจากได้ออกแบบเครื่องมือในการวิจัยแล้วคือตารางบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) ผู้วิจัยได้ทำการเทียบกับงานวิจัยที่คล้ายกันและให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักตรวจสอบถึงความสอดคล้องของตารางข้อมูล ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็นของการศึกษา เมื่อได้รับการอนุมัติ สามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.2.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis) ในรูปแบบการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อวิเคราะห์การเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูดรวมถึงรูปแบบการนำเสนอ อธิบายความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์ฮอลลีวูด โดยใช้ทฤษฎีเป็นตัวจับและตีความโดยศึกษาการเสริมอำนาจในระดับบุคคลซึ่งเมื่อบุคคลนั้นได้รับการเสริมสร้างอำนาจจะให้เกิดสิ่งเหล่านี้

1. ความเชื่อมั่นในตัวเอง
2. ความเป็นตัวของตัวเอง
3. ความสามารถตัดสินใจและจัดการงานให้ประสบความสำเร็จ
4. ความสามารถควบคุมความเป็นอยู่ของตัวเอง
5. ความกล้าแสดงออก
6. ความกระตือรือร้น

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทภาพยนตร์

ผู้วิจัยจะนำกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์มาทำการวิเคราะห์และพรรณนาถึงเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ฮอลลีวูด โดยใช้ทฤษฎีที่กล่าวมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ จากโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์แบ่งออกเป็น 7 ประการดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot)

ผู้วิจัยทำการศึกษาโครงเรื่องของภาพยนตร์ตามลำดับเหตุการณ์การเล่าเรื่องดังนี้คือการเริ่มเรื่อง (Exposition) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) ภาวะวิกฤติ (Climax) ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) การยุติเรื่องราว (Ending) เพื่อวิเคราะห์ความหมายในโครงเรื่องและนำเสนอเฉพาะเนื้อหาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงที่ปรากฏในโครงเรื่องเท่านั้น

2. ความขัดแย้ง (Conflict)

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความขัดแย้ง 2 ประเภทของภาพยนตร์คือ ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ความขัดแย้งภายในจิตใจ เพื่อวิเคราะห์หาความหมายในความขัดแย้งประเภทต่าง ๆ และนำเสนอเฉพาะเนื้อหาการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงที่ปรากฏในความขัดแย้งเหล่านั้น

3. ตัวละคร (Character)

ผู้วิจัยศึกษาตัวละครหลักในภาพยนตร์เพื่อวิเคราะห์ถึงบุคลิกลักษณะ นิสัย ทัศนคติ และพฤติกรรมของตัวละครหลักแต่ละตัว นำไปสู่การพบเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงที่ปรากฏอยู่ในตัวละครหลักแต่ละตัวเท่านั้น

4. แก่นความคิด (Theme)

ผู้วิจัยศึกษาแก่นความคิดของภาพยนตร์เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงที่ปรากฏในแก่นความคิดของภาพยนตร์

5. ฉาก (Setting)

ผู้วิจัยศึกษาฉากต่าง ๆ ของภาพยนตร์ทั้งฉากที่เป็นกายภาพ ฉากที่เป็นเวลาโดยแบ่งเป็นช่วงเวลา และระยะเวลา ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมหรือฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมแบบนามธรรม เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอเฉพาะเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงที่ปรากฏในฉากต่าง ๆ

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

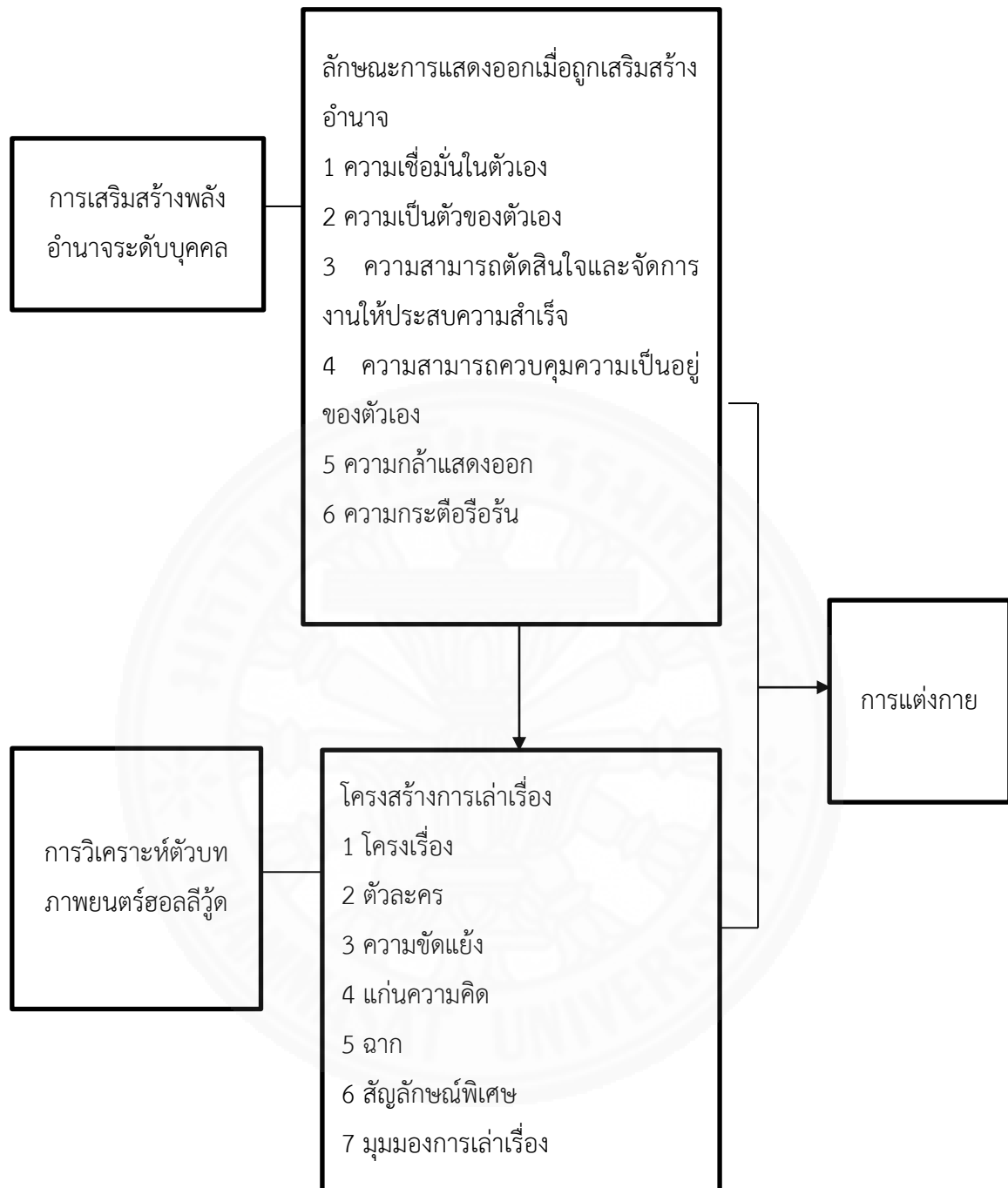
ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสัญลักษณ์พิเศษของภาพยนตร์ทั้งทางภาพและเสียง เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอเฉพาะเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงเท่านั้น

7. จุดยืนในการเล่าเรื่อง (Point of View)

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจุดยืนในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอเนื้อหาด้านการเสริมอำนาจผ่านการแต่งกายของตัวละครหญิงจากจุดยืนในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์เท่านั้น

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเอกสาร

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ค้นคว้ามาได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ คือ หนังสือ นิตยสาร, บทความ, วิทยานิพนธ์และข้อมูลในอินเทอร์เน็ต โดยนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทภาพยนตร์ในหัวข้อต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมืออาชีพ” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมทั่วไปของภาพยนตร์ และความหมายที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์ฮอลลีวูด เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการแต่งกายของตัวละครในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นที่สถานการณ์ที่ตัวละครต้องการเสริมอำนาจ หรือมีอำนาจอยู่แล้ว โดยใช้แนวคิดภาพยนตร์ แนวคิดเรื่องอำนาจ แนวคิดเรื่องการเสริมอำนาจ มาเป็นกรอบวิเคราะห์ ซึ่งทำการศึกษาภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่มีตัวละครสตรีแนวผู้หญิงวัยทำงาน (Working Women) ในระดับผู้บริหารขึ้นไปได้แก่ 1) Devil Wears Prada (นางมารสวมพราด้า) ปี 2006 2) The Iron Lady (มาร์กาเร็ต แรตเชอร์ หญิงเหล็กพลิกแผ่นดิน) ปี 2011 3) The Intern (โก้โก้ กับบอสโก้) ปี 2015 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ผ่านสถานการณ์การทำงานของตัวละครหลัก ในประเด็นเรื่องรูปแบบการแต่งกาย ซึ่งยกนำเสนอทีละเรื่องดังนี้

4.1 Devil Wears Prada

4.1.1 ตัวละคร

แอนเดรีย

สาวเพิ่งจบการศึกษามหาวิทยาลัยเวสเทิร์นเข้ามาในนิวยอร์กเพื่อต้องการเป็นนักข่าว ในระหว่างที่เธอรองานนักข่าวที่เธอต้องการนั้นเธอจำเป็นต้องทำงานเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เธอเข้ามาสมัครงานและได้ตำแหน่งผู้ช่วยมิแรนด้า จากเดิมเธอไม่สนใจเรื่องแฟชั่นเลย จนปรับตัวเข้าหาแฟชั่นมากขึ้น มีพัฒนาการในรสนิยมในการแต่งกาย รวมถึงการทำงาน เธอมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะงาน เอาชนะงานที่มิแรนด้าสั่งให้ได้ เพื่อที่เธอจะได้ก้าวหน้าในอาชีพถัดไป

มิแรนด้า

บรรณาธิการนิตยสาร Runway เป็นผู้ทรงอิทธิพลในวงการแฟชั่น และเป็นเจ้านายที่ต้องการความสมบูรณ์แบบในทุกเรื่องและไม่ใส่ใจในความรู้สึกของเพื่อนร่วมงานหรือลูกน้อง สิ่งที่ต้องการนั้นต้องได้เสมอ การแต่งกายของเธอถือเป็นเรื่องใหญ่ในชีวิตที่สุด แฟชั่นคือชีวิตของเธอ เธอเป็นผู้กำหนดทิศทางแฟชั่นของสังคมผ่านนิตยสารที่เธอเป็นบรรณาธิการ

ไนเจล

มือขวาของมิแรนด้า ทำงานในตำแหน่งอาร์ตไดเรกเตอร์ มีรสนิยมเช่นเดียวกับกับมิแรนด้า มีความเพอร์เฟกชันนิส ไม่ปลอบใจใคร่ใดทั้งสิ้น ในขณะที่เดียวกัน ก็มีมุมที่ช่วยเหลือ คอยให้คำแนะนำ การช่วยเหลือบ้าง ไนเจลให้ความสำคัญกับการแต่งกายเช่นเดียวกับมิแรนด้า เป็นคนคอยให้คำแนะนำการแต่งกายและการทำงานแก่แอนเดรียว่าควรทำเช่นไร

เอมีลี

ผู้ช่วยมิแรนด้าหมายเลขหนึ่ง เป็นคนสอนงานให้แอนเดรีย เอมีลีจะดูเหยื่อเหยื่องในช่วงแรกแต่เมื่อเวลาผ่านไปจะพบว่าเธอเป็นจิตใจดีคนหนึ่งที่คอยช่วยเหลืองานแอนเดรีย คอยแนะนำ และเป็นจุดมุ่งหมายของเธอคือการไปปารีสแฟชั่นวีคร่วมกับมิแรนด้า

เอฟ เรวิท

ประธานสำนักพิมพ์ อิลีเยส-คราล์ก นายทุนผู้อยู่เบื้องหลังนิตยสาร runway

คริสเตียน ทอมสัน

นักเขียนหนุ่ม รวยเสน่ห์ น้ำเสียงนุ่มนวล เป็นคนคอยช่วยเหลือแอนเดรียหาต้นฉบับแฮร์รี่ พ็อตเตอร์มาให้

จากการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครหลักในภาพยนตร์พบว่า

เรื่องนี้ดำเนินเรื่องด้วยสองตัวละครหลักคือ แอนเดรียและมิแรนด้า แอนเดรียเข้ามาด้วยความเป็นตัวตนของเธอ ที่ไม่สนใจเรื่องแฟชั่น ไม่สนใจเรื่องการแต่งตัว เธอเข้ามาทำงานเพื่อหาเงินไปใช้ในค่าใช้จ่ายประจำวัน ความไม่สนใจเรื่องแฟชั่นสะท้อนผ่านการแต่งของเธอ ซึ่งในภาพยนตร์จะเห็นมิแรนด้ามองการแต่งกายของแอนเดรียในเชิงกิริยาไม่มีรสนิยม ความไม่รู้เรื่องแฟชั่นนำไปสู่การที่แอนเดรียแสดงความคิดเห็นเรื่องแฟชั่นในทำนองว่ามันเหมือน ๆ กันหมดไม่เห็นความแตกต่างของสีแต่อย่างใด ทำให้มิแรนด้าอธิบายความเป็นแฟชั่นที่เริ่มจากห้องทำงานที่แอนเดรียยืนอยู่และนำไปสู่การเป็นสินค้าแล้วกลายมาเป็นเสื้อผ้าที่แอนเดรียกำลังใส่อยู่ จากจุดนี้ทำให้แอนเดรียเผชิญจุดเปลี่ยน แอนเดรียเปลี่ยนแปลงตัวเอง เปลี่ยนการแต่งกายและเอาจริงเอาจังกับงานที่ต้องรับมือกับมิแรนด้ามากขึ้น แอนเดรียให้ความสำคัญการแต่งกายมากขึ้น ให้ความสำคัญกับรูปร่างมากขึ้น และปรับการทำงานเข้าหามิแรนด้ามากขึ้น ในขณะที่มิแรนด้าตั้งแต่เริ่มต้นเรื่องเป็นคนมองตัวเองเป็นศูนย์กลางทุกอย่างต้องได้ ต้องทำได้ ถ้าทำไม่ได้หรือไม่เป็นที่พอใจจะพูดกับลูกตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่มีคำปลอบโยน หรือไม่กระทั่งคำชม ทำให้ภาพลักษณ์ของมิแรนด้าเป็นเจ้านายโหดหิน สุดเนี้ยบ การแต่งกายของเธอนั้นว่ามีรสนิยมสูง เพราะเธอเป็นบรรณาธิการนิตยสารแฟชั่น มุมมองการแต่งกายของเธอจึงมีความสำคัญมาก เธอแต่งกายดีในทุกสถานการณ์ เป็นแบบอย่างแก่ลูกน้องและเป็นดั่งไอคอนของคนในสังคม

4.1.2 โครงเรื่อง

4.1.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)

หนังสือเริ่มเรื่องด้วยตัวละครแอนเดรียเข้ามาสัมภาษณ์งานที่นิตยสารแฟชั่น runway กับมิแรนด้า โดยเอมีลี ชาร์ลตันเข้ามารับเธอไปเตรียมตัวสัมภาษณ์ ในระหว่างนั้นเธอบอกแอนเดรียว่านิตยสาร runway เป็นนิตยสารแฟชั่น คนที่เข้าทำงานต้องสนใจเรื่องแฟชั่น ซึ่งแอนเดรียถามเอมีลีกลับว่าทำไมเธอถึงคิดว่าตัวแอนเดรียไม่สนใจแฟชั่น

แล้วทันใดนั้น มิแรนด้าเข้าออฟฟิศ โดยเร็วกว่าที่ทุกคนคาดคิดไว้ พนักงานทุกคนกุกูกูเข้าทำงานของตัวเอง เอมีลีรีบจัดแจงโต๊ะมิแรนด้า เทน้ำแปริเอลงใส่แก้ว เตรียมเอกสาร จนมิแรนด้าเดินเข้ามาด้านใน มิแรนด้าเริ่มด้วยการสั่งงานแบบรายละเอียดทุกอย่างแก่เอมีลี เมื่อเข้ามาให้ห้องทำงาน มิแรนด้าเห็นแอนเดรียซึ่งเอมีลีบอกว่าเป็นคนที่ฝ่ายบุคคลเรียกมาสัมภาษณ์งานในตำแหน่งผู้ช่วยคนที่ 2 มิแรนด้าเลยเรียกแอนเดรียเข้ามาสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง แอนเดรียไม่เคยอ่าน runway ไม่รู้จักมิแรนด้า ไม่รู้จักสไตล์ ไม่รู้จักแฟชั่น มิแรนด้าบอกให้แอนเดรียออกจากห้องไป แต่ก่อนออกแอนเดรียบอกมิแรนด้าว่าเธอทำงานหนักได้ หัวไว และฉลาด ท้ายสุดเธอได้รับงานนี้

4.1.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

แอนเดรียเริ่มทำงานด้วยความจุกจิกของเจ้านายมิแรนด้า เธอรับตำแหน่งเป็นผู้ช่วยหมายเลข 2 รองจากเอมีลี มิแรนด้าเริ่มสั่งงานแอนเดรียเป็นชุด ความเป็นเจ้านายเจ้ากี้เจ้าการปรากฏให้เห็น ห้ามถามกลับ ให้ทำตามที่บอก ในช่วงที่มีปัญหาหนักแอนเดรียปรึกษาในเจลดเรื่องงาน เรื่องการทำงานร่วมกับมิแรนด้าจนการทำงานของเธอพัฒนาขึ้น

แอนเดรียเจอคริสเตียน ทอมสัน นักเขียนที่แอนเดรียติดตามผลงานที่บ้านของเจม โสลดตอนที่เธอมาเอาของให้มิแรนด้า

แอนเดรียไปงานการกุศลร่วมกับมิแรนด้าก่อนไปงาน แอนเดรียต้องท่องจำชื่อแขกผู้เข้าร่วมงานทั้งหมดและในงานนั้นช่วงที่มีแรนด้าจำชื่อแขกที่กำลังเดินเข้ามาหาไม่ได้ เอมีลีผู้ช่วยคนแรกนึกชื่อไม่ออก แอนเดรียกลับบอกชื่อแขกคนที่เดินมาหาหน้านั้นเป็นท่านทูต งานการกุศลครั้งนี้ตรงกับวันเกิดของแฟนแอนเดรีย แอนเดรียเดินออกมาจากงานพบกับคริสเตียน ในระหว่างการสนทนาสั้น ๆ แอนเดรียบอกว่าขอกลับไปหาแฟน คริสเตียนบอกว่าไม่เป็นไรแต่คิดดีแล้วหรอเพราะข้างในงานนั้นมีบก.นิตยสารนวยอร์อยู่เขาสามารถแนะนำให้รู้จักกันได้ สุดท้ายแอนเดรียปฏิเสธไปว่าไม่เป็นไร เธอกลับมาถึงห้องพร้อมความสถานการณ์ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนัก แฟนของแอนเดรียงอน

มิแรนด้าให้แอนเดรียไปปารีสแทนเอมิลีเพราะเธอต้องการทีมที่ดีที่สุดไป
แฟนของแอนเดรียไม่เข้าใจว่าทำไมเธอต้องไป แฟนแอนเดรียบอกว่าเธอกลายเป็นส่วนหนึ่งของแฟน
ไปแล้วจากแต่เดิมที่เธอเกลียดมาก แล้วแอนเดรียตัดสินใจขอหยุดพักความสัมพันธ์ระหว่างกัน

4.1.2.3 ภาวะวิกฤติ (Climax)

ภาวะวิกฤติตอนที่มิแรนด้ากำลังเลือกเข็มขัดสองเส้น ผู้ช่วยด้านแฟชั่น
ของมิแรนด้าบอกว่ามันต่างกันมาก ๆ แต่แล้วแอนเดรียกลับฆ่าเพราะเข็มขัดสองเส้นนั้นในสายตา
แอนเดรียไม่ต่างกันเลย ทุกคนหันมามองแอนเดรีย มิแรนด้าถามว่าเธอทำอะไร มิแรนด้าพูดกลับไปว่า
เสื้อผ้าสีฟ้าที่เธอใส่นั้นมาจากคนของนิตยสาร Runway ผลักดันให้กลายเป็นสินค้าแฟชั่นจากกอง
เสื้อผ้าที่มาแล้วได้รับความนิยมนั้นทางสรรพสินค้าต่างออกแบบเสื้อผ้าด้วยสีนี้พอเวลาผ่านไปมันตก
ยุคกองเสื้อผ้าถูกรวมกองไว้ในกองลดราคา คาดว่าเธอก็ไปซื้อมานั่นเอง หากเธอคิดว่าการซื้อเสื้อของเธอ
เธอไม่เกี่ยวกับแฟนละก็คิดผิด เพราะคนที่นี่เป็นคนเลือกสีฟ้าแล้วทำให้มันกลายเป็นสิ่งฮิต

ระหว่างที่แอนเดรียไปกินมื้อค่ำในร้านอาหารกับพ่อที่บินมาหาเธอ พ่อ
เธอพูดว่าเธออยู่กับงานตลอดเวลา ในขณะที่นั้นเองมิแรนด้าโทรมาว่าให้ไฟล์ทถูกยกเลิก ให้หาไฟล์ท
ใหม่มาเพื่อที่มิแรนด้าจะกลับไปทำงานของลูกสาว ซึ่งไม่มีสายการบินที่ไหนมีเลยเพราะอายุเข้า
มิแรนด้ากดดันเธอให้หามาให้ได้ สุดท้ายไม่มีสายการบิน ไม่มีเครื่องบินส่วนตัว ไปรับเธอ เธอพลาด
งานแสดงของลูกสาวและเธอเรียกแอนเดรียเข้าไปว่าด้วยน้ำนิ่ง เย็น มิแรนด้าเล่าว่าทำไมเธอถึงจ้าง
แอนเดรียเพราะว่าเธอมีประวัติการทำงานดีสมัยมหาวิทยาลัย และคำพูดตอนสัมภาษณ์ ที่เธอบอกว่า
ขยันและมีความรับผิดชอบ มิแรนด้าจึงคาดหวังว่าแอนเดรียจะแตกต่างไปผู้ช่วยคนก่อนที่มีสไตล์ รู้
เรื่องแฟชั่น มิแรนด้าเล่าต่อว่า เธอน่าจะลองจ้างคนแบบนี้ ลองให้โอกาสดู แต่แอนเดรียทำให้มิแรนด้า
ผิดหวังมากกว่าคนแบบก่อนเสียอีก แอนเดรียเข้าไปในเจลแล้วเล่าว่ามิแรนด้าเกลียดเธอ เวลาแอนเดรีย
ทำถูกมิแรนด้าทำราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่ถ้าทำพลาดมิแรนด้าจะร้ายกับเธอมากกว่าใด ๆ ในเจ
ลบอกว่างั้นก็ลาออก ภายใน 5 นาทีมีคนมาแทนเธอ เธอไม่ได้พยายามใด ๆ เลยที่ทำงานกับมิแรนด้า
แอนเดรียคุยกับในเจลสักพักก็ได้ความคิด แล้วตั้งหลักให้กับตัวเองใหม่

แอนเดรียต้องเอาหนังสือไปให้มิแรนด้าที่บ้าน โดยให้วางหนังสือไว้บน
โต๊ะที่มีดอกไม้โดยมีกฎที่บ้านมิแรนด้า ห้ามใครขึ้นไปด้านบน ซึ่งลูกสาวฝาแฝดของมิแรนด้าบอกให้
แอนเดรียขึ้นมาวางหนังสือด้านบน พอขึ้นมาเจอมิแรนด้ากับสามีเธอ มิแรนด้าไม่ชอบแอนเดรียที่ขึ้น
ด้านบนมาก มิแรนด้าเรียกแอนเดรียไปหาบอกว่าเอาหนังสือแฮร์รี่ พ็อตเตอร์เล่มถัดไปที่ยังไม่ได้
ตีพิมพ์ให้ลูกอ่าน เรา รู้จักสำนักพิมพ์ทุกและเธอตกย้ำอีกว่าแอนเดรียเธอเป็นคนทำได้ทุกอย่าง โดยที่
มีเวลาให้ 4 ชั่วโมง เธอยืนยันว่ามาหลังจากที่เธอกลับมาที่ทำงานตอนบ่ายสามถ้าไม่ได้ต้นฉบับแฮร์รี่
พ็อตเตอร์ แอนเดรียไม่ต้องกลับมาก็ได้

หลังจากที่แอนเดรียไปดินเนอร์และนอนค้างกับคริสเตียน เธอรู้ข่าวว่า มิแรนด้าจะถูกปลด แล้วแจคลินมาแทนตำแหน่งของมิแรนด้า ซึ่งแจคลินจ้างคริสเตียนในตำแหน่ง บรรณาธิการด้านดูแลเนื้อหา โดยที่เอิฟเจ้าของสำนักพิมพ์รับรู้แล้ว

4.1.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

แอนเดรียเปลี่ยนแปลงตัวเอง ปรับปรุงการแต่งกาย ทั้งเสื้อผ้าและการ แต่งหน้าทำผม รวมถึงการทำงาน มิแรนด้าสังเกตการแต่งกายของเธอ เปลี่ยนไปทางดีขึ้น มีรสนิยม มี แพชั่นมากขึ้น การทำงานของแอนเดรียพัฒนาขึ้นตามลำดับสามารถรองรับความจู้จี้จุกจิกของมิ แรนด้า

แอนเดรียพยายามติดต่อหลายทางเพื่อหาต้นฉบับแฮรี่ พ็อตเตอร์มาให้ได้ เธอเปิดรายชื่อที่บริษัทมีอยู่แต่แล้วก็ยังไม่สามารถหาได้จนเธอติดต่อคริสเตียน นักเขียนที่เธอเจอใน งานของเจม โสล เขาหาต้นฉบับมาให้ได้ แล้วเธอจัดการต้นฉบับนั้นเข้าเล่มส่งให้ลูกคู่แฝดของมิแรนด้า

มิแรนด้าบอกกับแอนเดรียว่าเธอรู้ข่าวมาก่อนแล้วว่าจะมีการโยกย้าย ตำแหน่ง เธอจึงเข้าไปต่อรองกับเอิฟนายทุน runway โดยบอกว่าถ้าเธอต้องออกจาก runway เหล่า คนทำงาน ดีไซน์เนอร์อีกจำนวนมากจะต้องตามเธอไป สุดท้ายแล้วเอิฟต้องยอมรับกับข้อเสนอนี้ แอน เดรียบอกว่ามิแรนด้าไม่ควรทำแบบนี้กับโนเจลเลย เป็นตัวแอนเดรียเธอคงทำไม่ได้ แต่มิแรนด้ากลับ บอกว่าเธอทำลงไปแล้ว เธอเลือกที่จะมาที่นั่นแทนเอมีล์ทั้งที่เธอมีตัวเลือกว่าจะมาหรือไม่มาก็ได้

4.1.2.5 การยุติเรื่องราว (Ending)

แอนเดรียคิดได้จากคำพูดของมิแรนด้าทำให้เธอออกจากตำแหน่งงาน ผู้ช่วยมิแรนด้า เธอสมัครงานใหม่อีกครั้งเป็นนักข่าวอย่างที่ตั้งใจ ในระหว่างสัมภาษณ์งานผู้ สัมภาษณ์บอกว่าได้โทรหาบุคคลอ้างอิงซึ่งบอกว่าถ้าไม่จ้างแอนเดรีย เขาต้องเป็นคนโง่แน่นอน

จากโครงเรื่องดังกล่าวพบว่าเนื้อเรื่องนี้ให้ประเด็นสำคัญเรื่องแพชั่นการ แต่งตัว ในลักษณะที่มิแรนด้าเป็นผู้นำของวงการแฟชั่น เป็นคนคอยคัดเลือกแฟชั่นลงนิตยสาร และ การจะเป็นดังมิแรนด้าได้นั้นเบื้องหลังคือความเป็นโปรเฟสชันนอล เป็นคนเพอร์เฟกชันนิสต์ ดู รายละเอียดเนื้องานทุกอย่างจนกลายมาเป็นเจ้านายที่โหดหิน เข้มงวด เนื้อเรื่องเล่าถึงว่าเมื่อเรา แต่งตัวดีขึ้น มีแพชั่นมากขึ้น การยอมรับของผู้คนย่อมเพิ่มขึ้นตาม อย่างตอนที่แอนเดรียเปลี่ยนแปลง ตัวเองสละความเป็นสาวเซ็กซี่หันมาใส่เสื้อผ้าแฟชั่น การเปลี่ยนแปลงรอบตัวเธอค่อย ๆ เกิดขึ้น เพื่อน ร่วมงานให้การยอมรับมากขึ้น เจ้านายให้ความสนใจมากขึ้น

4.1.3 ความขัดแย้ง (conflict)

ความขัดแย้งระหว่างแอนเดรียและมิแรนด้า

ความขัดแย้งของของแอนเดรียและมิแรนด้ามาจากความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าที่ เข้มงวดกับลูกน้องที่เพิ่งเริ่มต้นทำงาน เจ้านายเป็นคนคาดหวังผลงานจากลูกน้องสูงและไม่แยแสว่า

ลูกน้องจะทำงานนั้นได้หรือไม่ เพราะในความคิดของมิแรนด้าทุกอย่างต้องได้ มิแรนด้าไม่สนใจว่าแอนเดรียจะเหนื่อยหรืองานนั้นจะยากอย่างไร เมื่อทนไม่ไหวก็สามารถลาออกไปได้ และในตำแหน่งผู้ช่วยนี้มีคนอื่นอีกมากมายที่อยากเข้ามาทำงาน

ความขัดแย้งระหว่างจิตใจของแอนเดรีย

แอนเดรียยอมเปลี่ยนแปลงตัวเองในเรื่องการแต่งตัวเพื่อเข้าหาเจ้านายของเธอ ซึ่งจากเดิมเธอมีความคิดว่าเธอจะใส่ชุดเซ็กซี่ แบบไหนก็ได้ รวมถึงเธอไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญเรื่องแฟชั่นเพราะเจ้านายของเธอรู้อยู่แล้วเธอไม่สนใจเรื่องเหล่านี้ แต่ว่าต้องการพัฒนาตัวเอง เธอจึงต้องเปลี่ยนแปลงการแต่งตัว เรียนรู้แฟชั่น เพื่อที่เธอจะทำงานให้ดีขึ้น

จากความขัดแย้งได้ถ่ายทอดมุมมองเรื่องแฟชั่นว่า แฟชั่นเป็นส่วนหนึ่งในการทำงาน ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในขณะทำงาน และยังเป็นการประกาศสนิยม หรือความคิดออกไปผ่านการแต่งกายของตัวเอง เวลาคนอื่นมองการพัฒนาด้านอาชีพการทำงานเสื้อผ้าการแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เราสามารถพัฒนาขึ้นไปได้

4.1.4 ฉาก (Setting)

ฉากสัมภาษณ์งาน แอนเดรียคุยผู้คนที่รายล้อมเธอในตึกของนิตยสาร runway แต่ละคนแต่งกายดูดีกันทุกคน

ฉากเปิดเรื่อง : แอนเดรียเดินเข้าไปสัมภาษณ์งาน

ภาพที่ 4.1 ฉากเปิดเรื่อง 1

ภาพที่ 4.2 ฉากเปิดเรื่อง 2

ภาพที่ 4.3 ขณะสัมภาษณ์ระหว่างมิแรนด้าและแอนเดรีย

ฉากเปิดเรื่องเป็นฉากที่แอนเดรียเข้ามาสัมภาษณ์งานกับมิแรนด้า แอนเดรียรู้สึกประหม่า กังวล ในขณะที่มิแรนด้าดูนิ่งลึก มั่นใจ แสดงออกผ่านน้ำเสียงราบเรียบ และสายตาที่จ้องมองแอนเดรียอย่างพินิจพิเคราะห์ จะเห็นได้ว่าช่วงแรกก่อนที่แอนเดรียจะพบกับมิแรนด้าเธอมีความมั่นใจผ่านการแสดงสีหน้าท่าทางตลอดระยะเวลาทางที่เธอเดินผ่านมา

ภาพที่ 4.4 ชุดการแต่งกายของมิแรนด้า ในฉากที่สัมภาษณ์แอนเดรีย

<https://www.vanityfair.com/hollywood/2016/06/the-devil-wears-prada-meryl-streep>

ฉากจุดเปลี่ยนของแอนเดรีย เป็นช่วงเวลาการทำงานที่ค่อนข้างเครียดในการเลือกชุดลงนิตยสาร Runway มิแรนด้ามีความเป็นเจ้านายสูงผ่านการแสดงออกทั้งน้ำเสียงที่สั่งใครต่อใคร มีความเป็นเพอร์เฟคชันนิส และความใจร้อนที่ทุกอย่างต้องพร้อมเสมอ

ภาพที่ 4.5 ฉากการทำงานของมิแรนด้าร่วมกับพนักงานคนอื่นในบริษัท

<https://www.vogue.co.uk/article/elton-john-to-write-music-for-devil-wears-prada-musical>

ภาพที่ 4.6 ฉากการทำงานของมิแรนด้าในการเลือกชุดสำหรับคอลเล็กชั่นถัดไป

<https://hellogiggles.com/fashion/you-need-these-style-tips-to-make-you-feel-extra-confident-during-mercury-retrograde/>

ฉากภายในออฟฟิศมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้าไปต่อว่า ฉากนี้มิแรนด้าคุยกับแอนเดรียในห้องทำงานของมิแรนด้า มิแรนด้าต่อว่าแอนเดรียที่ไม่สามารถทำตามที่มีแรนด้าร้องขอได้ ให้หาเครื่องบินกลับมายังงานแสดงของลูกค้าได้

ภาพที่ 4.7 ฉากภายในออฟฟิศมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้าไปต่อว่า

ภายหลังจากนี้แอนเดรียเกิดภาวะเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อเอาชนะมิแรนด้าและใจของตัวเองให้ได้ โดยการเปลี่ยนชุดการแต่งกายของตัวเอง

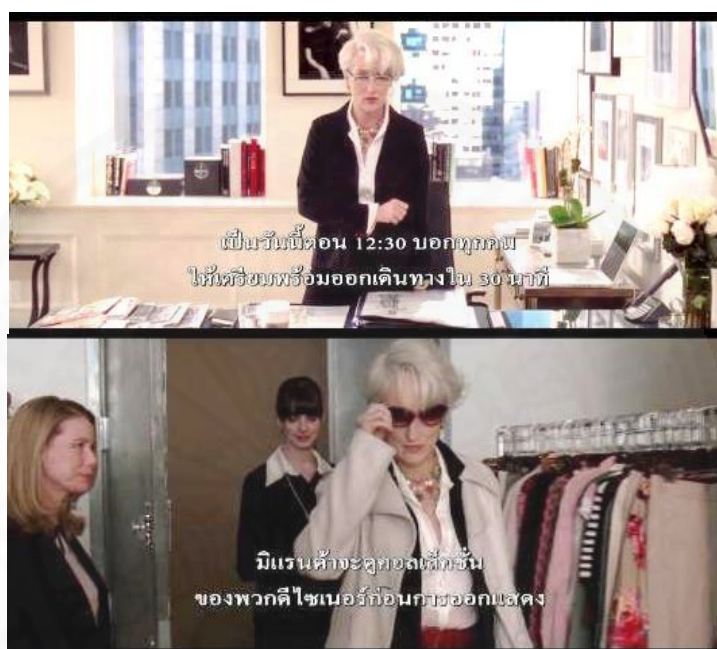
ภาพที่ 4.8 การเปลี่ยนแปลงการแต่งตัวของแอนเดรีย เธอแต่งตัวอย่างมีแฟชั่นมากขึ้น

ภาพที่ 4.9 การเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของแอนเดรีย

การเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของแอนเดรียทำให้มิแรนด้าให้ความสนใจตัวแอนเดรียมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันแอนเดรียมีความมั่นใจตัวเองเพิ่มขึ้น

ฉากมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้ามาสำหรับการเตรียมไปดูชุดแฟชั่นใหม่ของเจม โสโลเพื่อต้องการตรวจความเรียบร้อยก่อนออกไปแสดงจริง ในห้องทำงานของมิแรนด้า เธอยื่นชิ้นมีค่าที่เอาจริงเอาจัง เสียงเธอเข้ม สั้น กระชับ แสดงภาวะความมีอำนาจเต็มที่

ภาพที่ 4.10 ฉากมิแรนด้าเรียกแอนเดรียเข้ามาสำหรับการเตรียมไปดูชุดแฟชั่นใหม่

ฉากที่มีแรนด้าเรียกแอนเดรียมาเพื่อเตรียมตัวออกไปดูคอลเล็กชั่นแฟชั่นใหม่สำหรับลงนิตยสาร Runway สืบค้นวัน 6/04/2019 จาก <https://withlovegabrielle.com/home/power-dressing-p>

ฉากประชุมงานใหญ่ในห้องประชุม เต็มไปด้วยความเคร่งเครียดเนื่องจากเป็นงานใหญ่ของมิแรนด้าจัดที่ปารีส

ภาพที่ 4.11 ฉากประชุมงานใหญ่ในห้องประชุม

ฉากในงานปารีสแฟชั่นวีค จัดขึ้นที่ปารีส ฝรั่งเศส มิแรนด้าและไนเจลเข้าร่วมงานใหญ่ประจำปีของนิตยสาร Runway จัดขึ้นที่ปารีสฝรั่งเศส ซึ่งเต็มไปด้วยเหล่าดีไซเนอร์ ดารา นางแบบ คนดัง นักข่าว เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก มิแรนด้าต้องเผชิญกับบุคคลต่าง ๆ มากมายและเธอเป็นผู้ทรงอิทธิพลของวงการแฟชั่น ความคิดเห็นของเธอต่อแฟชั่นจึงส่งผลอย่างมากต่อวงการ

ภาพที่ 4.12 ฉากในงานปาร์ตีแฟชั่นวีค

ฉากที่แอนเดรียกำลังจะออกไปเดทกับคริสเตียน แอนเดรียออกไปทานอาหารค่ำกับคริสเตียน ฉากนี้แอนเดรียรู้ว่ามีแรนด้ากำลังจะถูกปลดลงจากตำแหน่งบรรณาธิการ Runway

ภาพที่ 4.13 ฉากที่แอนเดรียกำลังจะออกไปเจอกับคริสเตียน

ฉากในห้องพักส่วนตัวของเอิฟ มิแรนต้าเข้าไปเจรจากับเอิฟเจ้าของเงินทุนที่ทำนิตยสาร Runway ในฉากนี้มีแรนต้ามีความมั่นใจมากเนื่องจากถือไพ่เหนือกว่าเอิฟ เธอจึงต่อรองเอิฟด้วยว่าถ้าไล่เธอออกจากบรรณาธิการ Runway เหล่าดีไซเนอร์และคนทำงานตามรายชื่อที่ให้เอิฟไปจะตามเธอไป นั่นหมายถึง Runway เจอปัญหาหนักแน่

ภาพที่ 4.14 ฉากในห้องพักส่วนตัวของเอฟ มิแรนต้าเข้าไปเจรจากับเอฟเจ้าของเงินทุน

ฉากในห้องเลี้ยงรับรอง

มิแรนต้าออกไปประกาศข่าว เธอประกาศว่าแจ็กสัน คนที่แอนเดรียบอกเธอว่าจะมา
แทนตำแหน่งเธอในฐานะบรรณาธิการ Runway New York นั้นได้กลายเป็นหุ้นส่วนทำแบรนด์เสื้อผ้า
กับเจมส์ โฮล

ภาพที่ 4.15 ฉากในห้องเลี้ยงรับรอง

ฉากในรถ มิแรนด้าเล่าให้ฟังแอนเดรียฟังเธอรู้แผนนี้เช่นกัน และแอนเดรียโกรธมิแรนด้าที่ไปหักหลังไม่ปล่อยให้ในเจลไปเป็นหุ้นส่วนกับเจมส์ โฮล ซึ่งมิแรนด้าเล่าต่อว่าเธอเห็นแอนเดรียแล้วรู้สึกเหมือนตัวเธอในอดีต ไล่ล่าความสำเร็จ มิแรนด้าเปิดใจคุยกับแอนเดรีย

ภาพที่ 4.16 ฉากในรถ

ฉากจบ ตึกอาคารในนิวยอร์ก แอนเดรียลาออกจากตำแหน่งผู้ช่วยคนที่สองของมิแรนด้าหลังจากเธออยากเดินในเส้นทางของตนเอง เธอไปสมัครเป็นนักข่าวและเธอก็ได้งานนั้น ในระหว่างที่เธอเดินออกมาจากสำนักข่าว เธอพบมิแรนด้าในสถานหนึ่งในนิวยอร์ก

ภาพที่ 4.17 ฉากจบ

ภาพที่ 4.18 การแต่งตัวของแอนเดรียเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน การแต่งตัวของแอนเดรียพัฒนาขึ้น
 ซ้าย : แอนเดรียเข้ามาทำงานกับมิแรนด้าวันแรก ขวา : แอนเดรียไปสมัครงานเป็นนักข่าว

<https://www.cosmopolitan.com/style-beauty/fashion/news/g5870/the-devil-wears-prada-outfits/>

4.1.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

การแต่งกาย ตั้งแต่เปิดเรื่องขึ้นมา ภาพยนตร์ฉายภาพการแต่งตัวของผู้หญิง เสื้อผ้า รองเท้า การแต่งหน้า

การคุยเรื่องแฟชั่น แฟชั่นของแอนเดรียถามว่าทำไมผู้หญิงต้องมีกระเป๋าหลายใบ เพื่อนผู้ชายของแอนเดรียเลยบอกว่า

“แฟชั่นไม่เกี่ยวกับการใช้งาน แต่สิ่งเหล่านี้เป็นตัวบ่งบอกตัวตนออกมาให้คนอื่นเห็น” แฟชั่นเสื้อผ้าของหนังเรื่องนี้ถือว่าแต่ละคนแต่งตัวไม่เพียงเพื่อเป็นเครื่องนุ่งห่ม หรือใช้งานมันเท่านั้น พวกเขากำลังแสดงความเป็นตัวตนออกมาผ่านการแต่งตัว

กาแฟสตาบัก คอมพิวเตอร์ apple น้ำแร่แปริเอ่ สิ่งของเหล่านี้เป็นตัวแทนของสินค้าระดับพรีเมียมหรูหรา จะเห็นได้ตลอดเรื่องจะเห็นได้ว่าในวงการแฟชั่นเป็นวงการที่รุดร่า นอกเหนือไปจากแบรนด์แฟชั่นระดับไฮเอนด์ ซึ่งคนในวงการนี้มีการบริโภคของระดับไฮเอนด์

Body image ในเนื้อเรื่องพูดถึงรูปร่าง ตั้งแต่เอมีลีที่บอกว่าตนเองต้องลดน้ำหนักเพื่อที่จะใส่ชุดแฟชั่นแล้วไปงานปารีสแฟชั่นวีคให้ได้ หรือไนเจลที่ถามรูปร่างของแอนเดรียซึ่งเมื่อแอนเดรียตอบไนเจล ไนเจลรับไม่ได้ในขนาดสะโพกที่ใหญ่ขนาดนั้น แล้วในตอนท้ายเรื่องจะเห็นว่าแอนเดรียบอกรูปร่างเธอใหม่กว่าขนาดสะโพกเธอลดลงซึ่งเป็นข่าวดีที่ทั้งคู่ฉลองด้วยกัน

4.1.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (point of view)

มุมมองการเล่าเรื่องเป็นการเล่าเรื่องผ่านตัวละครแอนเดรีย การถ่ายทอดเรื่องราวอิงตัวละครแอนเดรียเป็นหลัก จากคนที่ไม่รู้เรื่องราวแฟชั่น ไม่เห็นความสำคัญ แต่งตัวไม่เป็น แล้วเข้ามาทำงานในนิตยสารแฟชั่นช็อกกับผู้นำความคิดด้านแฟชั่นของโลกและมีความเพอร์เฟกชันนิสสูง ในมุมมองของแอนเดรียจะเห็นมุมมองของมิแรนด้าในความรู้สึกจุกจิก เอาแต่ได้ ลงรายละเอียด และพฤติกรรมโดยรวม ในขณะที่ตัวผู้ชมจะเติบโตไปพร้อมกับแอนเดรียในด้านความคิด มุมมองด้านแฟชั่น และท้ายที่สุดผู้ชมเห็นพัฒนาการในด้านการทำงาน การแต่งตัว แฟชั่น ของแอนเดรียซึ่งรับมือกับความเป็นเพอร์เฟกชันนิสของมิแรนด้า

แฟชั่นการแต่งกายกลายเป็นภาพลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นตัวของบุคคลนั้น ในมุมมองของแอนเดรียมองเพื่อนร่วมงานที่ Runway ว่าแต่งตัวเก่งโดยเฉพาะมิแรนด้าที่แต่งตัวเนี้ยบทุกกระเปียดนี้ว่า แต่เธอยึดความคิดเดิมที่เธอบอกว่ามิแรนด้ารับเธอมาด้วยเธอเป็นตัวตนอย่างนี้ เธอจึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไร

มิแรนด้าทำลายความมั่นใจของแอนเดรียจนหมด มิแรนด้าคาดหวังว่าเธอจะได้รับอะไรที่ต่างจากคนเดิม มิแรนด้าเลือกเลือกเธอเข้าทำงานเพราะมองว่าแอนเดรียเป็นคนฉลาดทำงานเก่ง ถึงแม้ไม่รู้เรื่องแฟชั่น หุ่นไม่ดีก็ตาม จนทำให้แอนเดรียปรับปรุงการทำงานใหม่เริ่มด้วยการ

แต่งกาย เธอเข้าแฟชั่นมากขึ้น ผลลัพธ์ที่ได้คือเพื่อนร่วมงานเห็นการเปลี่ยนแปลง และมีแรนด้าก็สังเกตการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วย

จากนั้นเนื้อเรื่องผ่านมุมมองของแอนเดรียก็เปลี่ยนไปเห็นความเป็นแฟชั่นมากขึ้น ผู้ชมจะเห็นแฟชั่นในตัวแอนเดรียมากขึ้น เห็นการแต่งตัวดีมากขึ้น เห็นโลกแฟชั่นผ่านการตามติด มิแรนด้าและไนเจล

4.1.7 แก่นความคิด (Theme)

จากการวิเคราะห์พบแก่นความคิดหลักของภาพยนตร์ดังนี้

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นเรื่องการต่อสู้กับคนอื่นและภายในจิตใจตัวเอง เพื่อให้ตัวเองก้าวรับสิ่งที่ดีกว่า โดยจะเห็นจากแอนเดรียต่อสู้กับมิแรนด้าในเรื่องการทำงานเพื่อที่ตัวเองจะได้ทำงานต่อและอยู่ครบหนึ่งปีตามที่ตั้งใจไว้ จากนั้นค่อยย้ายงานไปทำด้านข่าว การต่อสู้ระหว่างแอนเดรียกับมิแรนด้าจะเห็นได้บ่อยครั้งในช่วงแรก ๆ จนมิแรนด้ายอมรับการทำงานของแอนเดรีย การต่อสู้ภายในจิตใจจะเห็นได้จากแอนเดรียที่พยายามเอาชนะใจตัวเอง เอาจริงเอาจังกับงาน และยอมเปลี่ยนตัวเองในด้านแฟชั่นจากที่ไม่เคยรู้เรื่องเลยจนเรียนรู้และอยู่กับมันได้ดี

ภาพของแฟชั่นในเรื่องเป็นเครื่องมือหนึ่งในการทำให้แอนเดรียประสบความสำเร็จในการงาน ดังเห็นจากภาพลักษณ์การแต่งตัว ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงของแอนเดรียที่ยอมรับแฟชั่นมากขึ้น การแต่งตัวของเธอก็มีความเป็นแฟชั่นมากขึ้น การยอมรับจากเพื่อนร่วมงานมาก รวมถึงเจ้านายของเธอยังมีแรนด้า ซึ่งในมุมมองของความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจจะเห็นได้ว่า มิแรนด้าเป็นคนมีอำนาจเหนือกว่าแอนเดรีย การที่แอนเดรียใช้แฟชั่นปรับปรุงการแต่งกายมากขึ้นทำให้มิแรนด้ายอมรับในตัวเธอมากขึ้น

ในขณะที่ภาพลักษณ์ของมิแรนด้าที่แต่งตัวแฟชั่นดูตลอดเวลา ยิ่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ของเธอให้ดูมีอำนาจเหนือกว่าคนอื่น ไม่ว่าจะในสถานการณ์ทำงาน การพบปะ การแต่งกายของมิแรนด้าเป็นตัวช่วยส่งเสริมความมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้อย่างเด่นชัด

4.2 The Iron lady

4.2.1 ตัวละคร

มากาเร็ต แทชเชอร์

นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศอังกฤษ มีนิสัยเด็ดเดี่ยว ตรงไปตรงมา ลุย มีความคิดหัวก้าวหน้า ใช้ชีวิตในแบบฉบับของตัวเอง มองว่าผู้หญิงสามารถทำอะไรได้มากกว่าการเป็นแม่บ้าน หรือแต่งตัวสวยไปวัน ๆ เธอสนใจการเมืองแต่เด็กเนื่องจากมีพ่อเป็นนักการเมืองท้องถิ่น

ชีวิตวัยรุ่นของเธออยู่กับการทำงานบ้านช่วยกิจการร้านขายของชำ และตำราหนังสือ จนเธอสอบเข้ามหาวิทยาลัยออกพอร์ตได้

แดนีส แทชเซอร์

สามีของมากาเร็ต แทชเซอร์ เป็นคนที่คอยสนับสนุนการเมืองของเธอ ตั้งแต่การเข้าสมาคม การลงสมัครเลือกตั้งครั้งแรกของมากาเร็ตที่พ่ายแพ้ จนไปถึงคอยอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และเคียงข้างมากาเร็ตจนเธอเป็นนายกรัฐมนตรีจวบจนลงจากตำแหน่ง

แคโรล

ลูกสาวของมากาเร็ต เดินทางมาที่อพาร์ทเมนต์ของมากาเร็ตเพื่อช่วยแม่เก็บของก่อนย้ายออก เธอเป็นคนคอยดูแลมากาเร็ตในระหว่างมาช่วยเก็บของ

เจฟฟรีย์

รัฐมนตรีที่เป็นตั้งมือขวาของมากาเร็ตในการทำงาน เขาช่วยเธอตั้งแต่เธอเป็นรัฐมนตรีใหม่ ๆ จนมากาเร็ตเริ่มเสื่อมอำนาจลง เขาตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งเพราะแนวคิดการทำงานไปด้วยกันไม่ได้

4.2.2 โครงเรื่อง

4.2.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)

เนื้อเรื่องเริ่มต้นด้วยการเล่าเรื่องมากาเร็ตในวัยซรา ช่วงเวลาที่เธอออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เนื้อเรื่องเล่าเรื่องขนานสลับกันไประหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันซึ่งเป็นมากาเร็ตในวัยซรา กับช่วงเวลาอดีตที่เธอกำลังเข้าสู่วงการการเมือง การเริ่มเรื่องเผยให้เห็นว่ามากาเร็ตมีปัญหาสุขภาพ เธอมีอาการหลงลืมบ่อยครั้ง และในช่วงเริ่มต้นนี้เอง เนื้อเรื่องได้ย้อนกลับไปยังสมัยสาว ๆ ของมากาเร็ต จุดเริ่มต้นของเส้นทางการเมืองของเธอ

4.2.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

เนื้อเรื่องในวัยสาวของเธอดำเนินเป็นเส้นทางการชีวิตของมากาเร็ต เริ่มต้นจากเป็นลูกสาวเจ้าของร้านชำในประเทศอังกฤษ มีความสนใจการเมืองตามพ่อของเธอที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น เธอใช้ชีวิตวัยสาวในแบบฉบับของเธอเองที่ไม่ได้เที่ยวเล่นอย่างวัยรุ่นสาว ๆ ทั่วไป เธอคลุกตัวกับหนังสือจนเธอสอบเข้ามหาวิทยาลัยออกพอร์ตได้ นั่นเป็นประตูบานแรกที่ทำให้เธอมีโอกาสเข้าสู่การเมืองในช่วงเริ่มต้น เธอเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและเข้าร่วมรับประทานอาหารค่ำกับนักการเมืองซึ่งทำให้เธอเจอแดนีส เธอมุ่งมั่นในสายการเมืองอย่างเต็มตัวและเธอได้ลงสมัครการเมืองครั้งแรก เธอพ่ายแพ้ในครั้งนั้นและตอนที่เธอกำลังเสียใจกับความพ่ายแพ้ แดนีสเข้ามาหาเธอ เข้าปลอบใจเธอ และขอเธอแต่งงาน

มากาเร็ตแต่งงานกับแดนีส เธอบอกแดนีสว่าเธอไม่เหมือนผู้หญิงอื่นทั่วไป เธอไม่สามารถเป็นแม่บ้าน คอยดูแลบ้าน ซักผ้า เย็บผ้า เธอไม่สามารถเป็นแม่บ้านได้อย่างสมบูรณ์

แดนนิสเข้าใจดีเพราะฉะนั้นเขาจึงขอมามากาเร็ตแต่งงานด้วยเธอเป็นตัวของเธอเอง ภายหลังจากแต่งงาน มากาเร็ตมีลูกสาวและลูกชาย เธอยังมุ่งมั่นในเส้นทางสายการเมืองต่อไป

มากาเร็ตประสบชัยชนะในการเลือกตั้ง เธอเข้าสู่การเมืองเต็มตัว เธอเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มากาเร็ตประสบความสำเร็จในฐานะนายกรัฐมนตรีหญิงแกร่งของ อังกฤษเป็นเวลากว่า 10 ปี ในช่วงท้ายเธอเอาแต่ใจตัวเอง เห็นภาวะทุกคนต้องตามเธอทุกอย่างเพราะ เธอเป็นนายกรัฐมนตรีทำให้คนที่ทำงานร่วมกับเธอกะอักกะอ่วน แนวทางการทำงานเริ่มแตกแยก

4.2.2.3 ภาวะวิกฤต (Climax)

ในระหว่างประชุมพรรคช่วงที่พรรคของเธอกำลังถูกโจมตีจากอีกฝ่าย เรื่องไม่สามารถแก้ไขปัญหามันเมืองได้ ทำให้พรรคต้องประชุมแก้ไขปัญหา เธอพยายามเสนอความคิดเห็นแต่ไม่มีใครบนโต๊ะสนใจกับประเด็นที่เธอเสนอเลย เธอรู้สึกท้อแท้หัวหน้าพรรคอนุรักษนิยมสูญเสีย จิตวิญญาณไปแล้วเธอจึงต้องการลงชิงหัวหน้าพรรคเพื่อต้องการกระตุ้นหัวหน้าพรรคและเพื่อนร่วม พรรค เธอจึงปรึกษากับทีมฝ่ายปรับปรุงภาพลักษณ์ ทีมให้คำแนะนำบอกว่าเธอมีศักยภาพ โดยหาก เธอต้องการเปลี่ยนแปลงพรรคเธอต้องเป็นผู้นำ หากเธอต้องการเปลี่ยนแปลงประเทศเธอต้องเป็น นายกรัฐมนตรีเข้าสู่แผนการพัฒนาปรับปรุงตัวเองตั้งแต่การใช้เสียง เสื้อผ้าการแต่งกาย การลงพื้นที่

เหตุการณ์ปะทะกันที่หมู่เกาะฟอล์คแลนด์ซึ่งเป็นของอังกฤษอยู่ตอนใต้ ของประเทศอาร์เจนตินา กองกำลังของอาร์เจนตินาเข้าใช้กำลังยึดหมู่เกาะเกิดเหตุปะทะกันเป็นกรณี พิพาทระหว่างอังกฤษและอาร์เจนตินา มากาเร็ตประชุมด่วนโดยมีทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายกองทัพ ฝ่าย บริหารให้คำแนะนำว่าควรใช้การทูตเจรจาก่อน และความเห็นของนายพลหากจะใช้กำลังบุกต้องสั่ง การภายใน 24 ชั่วโมงไม่งั้นช่วงวันเวลาจะไม่หนุนให้กองทัพได้เปรียบด้านการรบแล้ว

เจฟฟรีย์ผู้เป็นตั้งมือขวาในการทำงานของเธอยื่นซองจดหมายลาออก นักการเมืองภายในพรรคประกาศลงชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรคอนุรักษนิยมแข่งกับมากาเร็ต ชาวสื่อ สะพัดว่าสมาชิกพรรคไม่เอามากาเร็ตแล้ว พรรคอนุรักษนิยมต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงสักที มากาเร็ต เริ่มโดดเดี่ยวไม่มีเพื่อนในพรรคคอยติดตามเหมือนแต่ก่อน

มากาเร็ตในวัยชรามีปัญหาสุขภาพ เธอมีปัญหาเรื่องความทรงจำทำให้ เธอมีอาการหลงลืม ลืมว่าทำอะไรลงไป และเธอยังคงจำว่าแดนนิสยังอยู่กับเธอทั้งที่เสียชีวิตไปแล้ว เธอ เห็นแดนนิสบ่อยครั้งนั้นทำให้เธอมีอาการหลุด พูดคุยกับตัวเองบ่อยครั้ง

4.2.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

มากาเร็ตเข้าสู่แผนการพัฒนาปรับปรุงตัวเองตั้งแต่การใช้เสียง เสื้อผ้า การแต่งกาย การลงพื้นที่ การปราศรัยต่าง ๆ ภาพลักษณ์ของเธอกลายเป็นผู้หญิงที่มีอำนาจทัดเทียม

ผู้ชาย เธอกลายเป็นหัวหน้าพรรคและนำพาพรรคชนะการเลือกตั้งกลายเป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศอังกฤษ

มากาเร็ตประกาศภาวะสงครามกับอาร์เจนตินาใช้กำลังเข้าบุกยึดคืนคำสั่งสั่งการภายในเวลา 24 ชั่วโมงตามคำแนะนำของนายพล ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งทูตเข้ามาเจรจาเพื่อบรรเทาภาวะสงครามนี้ออกไป ทว่ามากาเร็ตเธอยืนกรานกับการตัดสินใจของเธอ และผลลัพธ์ของสงคราม อังกฤษเป็นฝ่ายชนะสามารถยึดครองหมู่เกาะกลับคืนมาได้สำเร็จ

แดนนิสให้คำแนะนำแก่มากาเร็ตว่าเธอควรลงจากตำแหน่งได้แล้ว ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป เธอจะกลายเป็นเหยื่อของคนอื่น ภาพจบทางการเมืองเธอจะไม่สวยอีกต่อไปถ้าเธอยังตั้งต้นดำรงตำแหน่ง มากาเร็ตตัดสินใจประกาศลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรค

มากาเร็ตเริ่มรู้แล้วว่าแดนนิสจากไปแล้วจริง ๆ แต่ที่เธอเห็นภาพแดนนิสตลอดเวลาเพราะภายในอพาร์ทเมนต์เธอมีเสื้อผ้ารองเท้าของแดนนิส เธอจึงกำจัดมันทิ้ง แดนนิสในความทรงจำของเธอจึงค่อย ๆ จากไป

4.2.2.5 การยุติเรื่องราว (Ending)

มากาเร็ตลงจากตำแหน่งโดยที่ภาพลักษณ์ของเธอไม่เสียหาย การลงจากอำนาจเป็นเรื่องยากแต่ถ้าไม่ลงเธอคงได้รับผลกระทบหลายทาง มากาเร็ตในวัยชรายังเป็นที่น่าเคารพนับถือแก่คนทั่วไป ยังมีอิทธิพลต่อคนรุ่นหลัง การจบเรื่องราวคือการที่เธอจบเรื่องราวของแดนนิสยอมรับแล้วว่าแดนนิสจากไปแล้ว และชีวิตของเธอในวัยชรากำลังดำเนินต่อไป

4.2.3 ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งภายในจิตใจ

มากาเร็ตมีความขัดแย้งกันภายในจิตใจ เธอต้องสู้กับจิตใจของเธอในคราวที่เธอลงสมัครชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรคเพียงเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของพรรคให้กลับมาแต่แล้วกลับกลายเป็นการลงชิงตำแหน่งเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงพรรค ความฝันที่ใหญ่กว่านั้นคือการเป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งเธอไม่คิดไม่ฝันมาก่อน และเธอก็รู้ดีด้วยว่าประเทศอังกฤษยังไม่พร้อมที่จะมีนายกรัฐมนตรีหญิง ความขัดแย้งนั้นจุดประกายความฝันของเธอตั้งแต่เริ่มต้นเล่นการเมือง เธอต้องการเข้ามาช่วยประชาชนและการเป็นนายกรัฐมนตรีคือหนทางที่สามารถช่วยประชาชนได้อย่างเต็มที่และสร้างการเปลี่ยนแปลงของประเทศอย่างเห็นชัด

ความขัดแย้งภายในจิตใจอีกครั้งคือการที่เธอตัดสินใจลงจากตำแหน่งเธอต้องต่อสู้กับจิตใจเธออย่างมากเพื่อก้าวข้ามการเสพยาติในอำนาจ เธอไม่ยอมลงจากตำแหน่งแต่สถานการณ์หลาย ๆ อย่างไม่เป็นดังเดิมเธอนั่งขบคิด ฟังคำแนะนำของแดนนิสเพื่อเอาชนะใจตัวเองแล้วลงจากตำแหน่งอย่างสง่างาม

ความขัดแย้งด้านความคิดของมากาเร็ตและสังคม ในสังคมอังกฤษช่วงเวลานั้น มองว่าบทบาทของผู้หญิงเป็นแม่บ้าน ดูแลบ้าน ดูแลครอบครัว เป็นภรรยาที่ดีแก่สามี เป็นแม่ที่ดีแก่ลูก ๆ จะเห็นได้ว่าบทบาทของสตรีนั้นด้อยกว่าบทบาทของผู้ชาย แต่ความคิดของมากาเร็ตสวนทาง มองว่าเธอทำได้มากกว่านั้น เธอทำงานนอกจากงานบ้าน งานดูแลครอบครัวได้ เธอช่วยเหลือประชาชนได้ รวมถึงผู้นำประเทศอังกฤษที่ยังไม่พร้อมรับสตรีเข้ามาเป็นผู้นำ ซึ่งเธอมีความคิดสวนทาง และทำมันสำเร็จ

เป็นความขัดแย้งระหว่างเพื่อนร่วมงาน ในการทำงานด้านการเมืองมากาเร็ตมีความขัดแย้งตลอดตั้งแต่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการที่นำไปสู่การลงสมัครชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรค และได้กลายเป็นนายกรัฐมนตรี ความขัดแย้งในเรื่องการดำเนินนโยบาย โดยสมาชิกมองว่าควรผ่อนปรนเพื่อให้การเลือกตั้งครั้งต่อไปชนะ จนไปถึงเธอขัดแย้งนักงานเจฟฟรีย์ลาออกจากตำแหน่งไปแล้วเกิดคนในพรรคทำชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรคกับเธอ

4.2.4 ฉาก (Setting)

ฉากเริ่มเรื่อง มากาเร็ตวัยชราอยู่ในร้านขายของชำ

ภาพที่ 4.19 มากาเร็ตวัยชรา

ภาพที่ 4.20 มากาเร็ตกินอาหารเข้าร่วมกับสามีของเธอ

ภายหลังกลับจากร้านขายของชำเธอมาที่อพาร์ตเมนต์ กินอาหารเข้าร่วมกับสามีของเธอ ฉากเล่าย้อนวัยมาสมัยวัยรุ่นของเธอที่เธอสนใจการเมืองเนื่องจากมีพ่อเป็นนักการเมือง ท้องถิ่นเป็นฉากที่สะท้อนความเป็นตัวของมากาเร็ตที่อยู่บ้านช่วยพ่อขายของ และคลุกตัวกับหนังสือ ภาพลักษณ์เธอเป็นเหมือนแม่ที่เป็นผู้หญิงตามอุดมคติ อยู่บ้านคอยดูแลความเรียบร้อย ดูแลครอบครัว

ภาพที่ 4.21 ฉากเล่าย้อนวัยมาสมัยวัยรุ่น

ภาพที่ 4.22 ภาพวัยรุ่นหญิงตามสมัยนิยมของอังกฤษแต่งตัวสวยออกไปเที่ยวเล่นดูหนังนอกบ้าน

ภาพที่ 4.23 ฉากที่แคโรลลูกสาวของมากาเร็ตกลับบ้านมาช่วยเธอเก็บของ

ฉากดินเนอร์ มีแขกเชิญเธอไปดินเนอร์ร่วมด้วย จะเห็นได้ว่าเธอยังคงมีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ อยู่แม้ว่าจะออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปแล้ว การแต่งกายของเธอ ยังเน้นสีฟ้าและสร้อยไข่มุก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวเธอ

ภาพที่ 4.24 ฉากดินเนอร์

ฉากที่คลับแห่งหนึ่ง มีการดินเนอร์แล้วพูดคุยเรื่องการเมืองนับเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางความสนใจของเธอและเป็นฉากที่เธอเจอแดนนิส สมาชิกของเธอด้วย

ภาพที่ 4.25 ฉากที่คลับแห่งหนึ่ง

ภาพที่ 4.26 แดนนิสอยู่ด้านปลายโต๊ะติดกับรูปภาพ

ภาพที่ 4.27 มากาเร็ตและแดนนิส

มากาเร็ตและแดนีสสนิทมากขึ้นเรื่อย ภาพซ้ายไปดูละครด้วยกัน ภาพขวา มากาเร็ต
พ่ายแพ้การเลือกตั้งแดนีสเข้ามาปลอบและขอเธอแต่งงาน

ฉากในรัฐสภา มากาเร็ตเข้ามาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ในระหว่างที่พรรคของเธอ
เธอกำลังโดนโจมตีจากพรรคฝ่ายตรงข้าม

ภาพที่ 4.28 ฉากในรัฐสภา

ฉากการประชุมภายในพรรคหลังจากประชุมในรัฐสภา เธอกำลังพยายามเสนอความคิดเห็น

ภาพที่ 4.29 ฉากการประชุมภายในพรรค

ฉากที่மாகาเร็ตตัดสินใจลงสมัครชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรคแล้ว จึงมาปรึกษากับทีมพัฒนาบุคลิกภาพทีมให้คำแนะนำว่าเห็นศักยภาพในตัวமாகาเร็ต แพทเชอร์ให้อยากให้เธอมองไปไกลมองไปถึงการเป็นนายกรัฐมนตรี

ภาพที่ 4.30 ฉากที่மாகาเร็ตตัดสินใจลงสมัครชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรค

மாகาเร็ตเข้ารับการฝึกพัฒนาตัวเองตั้งแต่การใช้เสียง การแต่งหน้าทำผม การดูแลเครื่องแต่งกายเพื่อให้เธอดูมีอำนาจทัดเทียมกับผู้ชาย

ภาพที่ 4.31 มากาเร็ตเข้ารับการศึกษาพัฒนาตัวเอง

ภาพที่ 4.32 ฉากปราศรัยหาเรื่องของมากาเร็ตภายหลังปรับปรุงตัวเอง

ภาพที่ 4.33 ฉากการเข้ารับตำแหน่งของมากาเร็ต แทตเชอร์ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

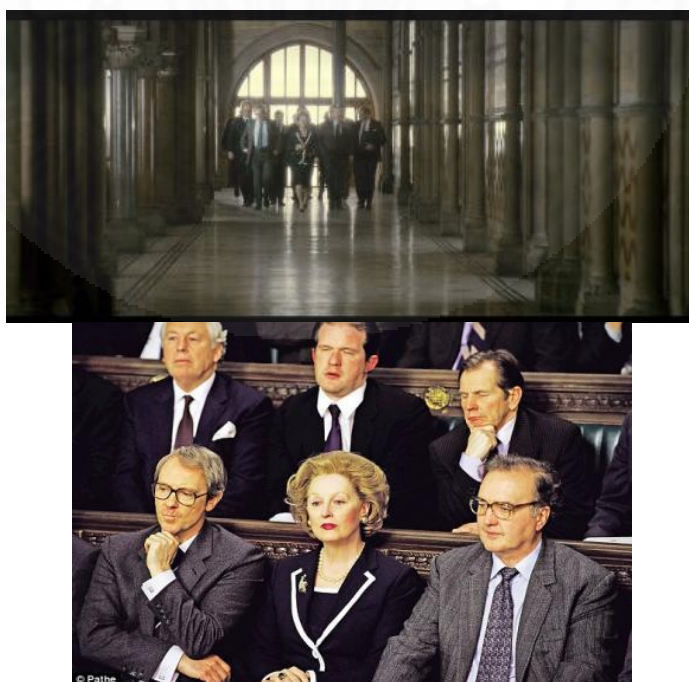
ฉากในรัฐสภา อภิปรายปัญหาเศรษฐกิจซึ่งฝายมากาเร็ตเป็นผู้นำรัฐบาลในขณะนั้น

ภาพที่ 4.34 ฉากในรัฐสภา

<https://www.telegraph.co.uk/news/politics/margaret-thatcher/9013910/The-Iron-Lady-and-Margaret-Thatchers-dementia-Why-this-despicable-film-makes-voyeurs-of-us-all.html>

ฉากการทำงานอย่างเข้มข้นของมากาเร็ตที่เต็มไปด้วยปัญหาด้านเศรษฐกิจ การปิดเหมือง เกิดการจลาจล มากาเร็ตเป็นผู้นำของการแก้ไขปัญหาเหล่านี้

ภาพที่ 4.35 ฉากการทำงาน

ฉากในห้องทำงาน มากาเร็ตคุยกับเหล่านายพลกองทัพของประเทศอังกฤษเรื่องอาร์เจนติน่าบุกเข้าหมู่ฟอล์คแลนด์

ภาพที่ 4.36 ฉากในห้องทำงาน

ฉากที่ทูตอเมริกาเข้ามาหารือเรื่องการใช้กำลังเข้าบุกยึดหมู่เกาะฟอล์คแลนด์คืน

ภาพที่ 4.37 ฉากที่ทูตอเมริกา

ฉากในรัฐสภา มากาเร็ตแถลงผลการดำเนินสงคราม มากาเร็ตดูมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด ทั้งน้ำเสียง ท่วงท่า ความมั่นใจ

ภาพที่ 4.38 ฉากในรัฐสภา

ฉากการประชุมภายในพรรคเรื่องการรื้อนโยบายภาษี

ภาพที่ 4.39 ฉากการประชุม

ฉากในห้องทำงาน เจฟฟรีย์ลาออกจากตำแหน่ง เขาทำงานร่วมกับมากาเร็ตมานาน เนื่องด้วยขัดแย้งด้านความคิด

ภาพที่ 4.40 ฉากในห้องทำงาน

ฉากமாகาเร็ตตัดสินใจลงจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคและนายกรัฐมนตรี

ภาพที่ 4.41 ฉากமாகาเร็ตตัดสินใจลงจากตำแหน่ง

ฉากจบ ภายในอพาร์ตเมนต์หลังจากกำจัดเสื้อผ້ารองเท้าของแดนนิส ตัวแดนนิสที่เป็น
เสมือนภาพหลอนได้จากหายไป มากาเร็ตในวัยชรากำลังเริ่มต้นเข้าสู่การดำเนินชีวิตใหม่อีกครั้ง

ภาพที่ 4.42 ฉากจบ ภายในอพาร์ทเมนต์

4.2.5 สัญลักษณ์ (Symbol)

เสื้อผ้า เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่เธอให้ความสนใจทั้งเรื่องการแต่งกายของเธอเอง มันแสดงถึงการเสริมอำนาจ ความโดดเด่น ดังจะเห็นได้จากเธอมีใส่เสื้อสีน้ำเงิน สีคราม เป็นหลักในการประชุมทำงาน มันทำให้เธอโดดเด่นในหมู่ผู้ชายที่ใส่ชุดสูทสีดำ

เสื้อผ้าของแดนนิส เป็นสัญลักษณ์แทนแดนนิส สามิผู้ล่วงลับของเธอ จะเห็นได้ว่าหลังจากที่สามิเธอเสียเสื้อผ้ารองเท้าของแดนนิสยังอยู่ภายในอพาร์ทเมนต์ของมากาเร็ต แดนนิสในความทรงจำของเธอยังคงวนเวียนมาหาเธอ จนท้ายที่สุดที่เธอพยายามเอาชนะโรคความจำเสื่อม เธอต้องกำจัดเสื้อผ้าของแดนนิสทิ้ง แดนนิสในความทรงจำของเธอจึงสลายหายไปในตอนท้ายเรื่อง

ผู้หญิงแบบแม่บ้าน ผู้หญิงแต่งตัวสวย เป็นตัวแทนของผู้หญิงทั่วไปในสมัยนั้นของอังกฤษที่มองว่าผู้หญิงต้องทำงานเป็นแม่บ้านแม่เรือน ทำอาหาร ดูแลบ้าน ซักผ้า ดูแลครอบครัว ส่วนผู้หญิงวัยรุ่นแต่งสวยเป็นตัวแทนสาววัยรุ่นทั่วไปที่มีกแต่งตัวสวย ๆ ออกไปดูหนัง ออกไปเล่น ออกไปเที่ยว โดยแสดงถึงลักษณะผู้หญิงตามอุดมคติในช่วงนั้นของอังกฤษ

สร้อยไข่มุก สร้อยไข่มุกของมากาเร็ตเป็นสิ่งแสดงถึงครอบครัวของเธอเพราะว่ามันเป็นสร้อยที่สามิเธอให้ในวันที่เธอคลอดลูกแฝด การยืนยันว่าเธอจะใส่สร้อยไข่มุกแม้จะโดนทีมปรับปรุงภาพลักษณ์ให้เล็กใส่ แสดงว่ามากาเร็ตให้ความสำคัญกับครอบครัว

4.2.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

การเล่าเรื่องผ่านมุมมองของมากาเร็ต แพทเชอร์คนเดียว เนื้อเรื่องทุกอย่างจะเล่าผ่านตัวเธอ มุมมองการเล่าเรื่องเริ่มต้นเล่าเรื่องมากาเร็ตในวัยชรา ช่วงที่เธอออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศอังกฤษ คนดูจะเห็นรายละเอียด ความนึกคิดในช่วงวัยชราของเธอที่ป่วยเป็นโรคความจำเสื่อม เธอเห็นภาพหลอนแดนนิสสามิเก่าของเธออยู่เคียงข้างบ่อยครั้ง เนื้อเรื่องในมุมมองของมากาเร็ตเล่าย้อนไปยังอดีตตั้งแต่เธอสนใจการเมืองสมัยวัยรุ่น เรื่อยมายังวัยสาวหลังจาก

เรียนจบ และเข้าทำงานการเมืองเต็มตัว การทำงาน ความกดดัน ภาวะความไม่เท่าเทียมในด้านการทำการเมืองระหว่างเพศชายหญิงคนดูจะพบเจอร่วมไปกับตัวமாகาเร็ต คนดูจะทราบความนึกคิดของตัวமாகาเร็ตเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เห็นพัฒนาการของตัวละครที่มีความทะเยอทะยานด้านการเมือง การต่อสู้กับตัวเองเพื่อพัฒนาความสามารถ ความคิดทำชิงหัวหน้าพรรคเพียงกระดุนสำนึกของสมาชิกและแปรเปลี่ยนเป็นความคิดทำชิงเก้าอี้นายกรัฐมนตรี รวมถึงการตัดสินใจของเธอในการประกาศสงครามกับอาร์เจนตินากรณีข้อพิพาทด้านหมู่เกาะฟอล์คแลนด์ คนดูจะเห็นจุดสูงสุดของமாகาเร็ตและจุดต่ำสุดตอนที่เธอลงจากตำแหน่งและต่อมาเธอป่วย

ด้วยมุมมองการเล่าเรื่องผ่านமாகาเร็ตนั้นทำให้สามารถถ่ายทอดความนึกคิด การกระทำ ของตัวமாகาเร็ตได้โดยตรง ชัดเจน เห็นรายละเอียดของตัวமாகาเร็ตทั้งอารมณ์และเรื่องราวส่วนตัว ทั้งนี้การเล่าเรื่องผ่านเพียงตัวமாகาเร็ตนั้น สามารถลำเอียงไปทางด้านமாகาเร็ตได้

4.2.7 แก่นความคิด (Theme)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่า เป็นภาพยนตร์อิงชีวประวัติமாகาเร็ตแทชเชอร์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศอังกฤษ แก่นความคิดของเรื่องนี้โดยหลักเป็นการฉายภาพช่วงเวลาหนึ่งของமாகาเร็ตในตอนเริ่มต้นเข้าสู่วงการการเมือง ซึ่งความคิดเรื่องสตรีของเธอถือว่าเป็นความคิดก้าวหน้าในสมัยนั้น เธอมีความคิดเป็นของตัวเองและยึดหยัดสู้เพื่อสิ่งนั้น เนื้อเรื่องเล่าการต่อสู้ของเธอจนถึงจุดสูงสุดของชีวิตคือเธอเป็นนายกรัฐมนตรี และในช่วงเวลานั้นเธอแสดงความคิดของเธอยึดหยัดว่าจะถอยเพื่อเอาใจประชาชนชั่วคราวแล้วพรรคได้คะแนนเสียงเพื่อชนะในการเลือกตั้งครั้งถัดไป เธอมองว่าเมื่อเข้ามาทำหน้าที่นี้แล้วเธอจะทำเพื่อประชาชนไม่ใช่เพื่อนักการเมือง นอกจากนี้ยังเห็นวงจรของชีวิตว่าเมื่อถึงจุดสูงสุดในอำนาจย่อมมีจุดตกต่ำ เธอค่อย ๆ เสื่อมอำนาจลงเมื่อเธอครองตำแหน่งนายกรัฐมนตรียาวนานกว่า 10 ปี การที่เธอลงจากตำแหน่งเองแสดงให้เห็นว่าเธอยอม มีฉะนั้นแล้วภาพจบชีวิตการเมืองของเธอจะไม่ได้รับการชื่นชมอย่างเช่นนี้

4.3 The Intern

4.3.1 ตัวละคร

จูล ออสติน

ผู้หญิงวัยราว ๆ สามสิบกว่า ประสบความสำเร็จในการทำ e-commerce Aboutthefit.com เว็บไซต์ขายเสื้อผ้า เธอแต่งงานและมีลูกสาว 1 คน จูลเป็นบอสที่ใคร ๆ มองว่าทำงานด้วยลำบาก ด้วยเธอเป็นคนว่องไว คล่องตัว ในขณะที่เดียวกันก็ยุ่งเสมอ จนไม่สามารถพักสักเรื่องใดเรื่องหนึ่งคืน

เบน วิทเทคเกอร์

ชายวัยเกษียณ เป็นคนใจเย็น ใจดี อบอุ่น ยิ้มแย้มตลอดเวลา ผ่านประสบการณ์
ในชีวิตมากมาย เข้ามาหาประสบการณ์แปลกใหม่ในชีวิตด้วยการสมัครเข้ามาเป็นพนักงานฝึกหัด

แคเมอรอน คาล์ก

ผู้ช่วยจูล เป็นเหมือนมือขวาของจูล คอยดูแลบริษัท ให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลจูล
รวมถึงเตือนความจำแก่จูล เป็นคนดูแล Senior internship program และเป็นคนบอกจูลว่าถ้าอยาก
ให้ website ไปต่ออย่างแข็งแกร่งต้องจ้าง CEO เข้ามาดูแล แคเมอรอนเป็นคนคล่องตัว มีความเป็น
ผู้ใหญ่ ใจดี ยิ้มแย้มเสมอ

แมท

สามีของจูล เป็นพ่อบ้านเต็มตัว ลาออกจากงานเพื่อมาดูแลลูกสาวของเขากับจูล

4.3.2 โครงเรื่อง

4.3.2.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition)

Website Aboutthefit.com เป็นเว็บ e-commerce ขายเสื้อผ้า
ประกาศโปรแกรมรับพนักงานฝึกหัดสูงอายุระดับ senior ระบุว่าต้องการคนอายุมากกว่า 65 ปี เพื่อ
ต้องการประสบการณ์ของคนสูงอายุมาร่วมการทำงานของภายในบริษัทที่เป็นมีพนักงานส่วนใหญ่เป็น
คนรุ่นใหม่ อายุน้อย และผู้บริหารก็เป็นคนรุ่นใหม่เช่นกัน เบน วิทเทคเกอร์ชายวัยเกษียณเห็น
ประกาศแล้วสนใจกับโปรแกรมการรับพนักงานฝึกหัดสูงอายุจึงอัปเดตวีดีโอ เข้ามาสัมภาษณ์และได้เป็น
พนักงานฝึกหัด

Aboutthefit เป็น startup e-commerce ที่เติบโตอย่างรวดเร็วในระดับ
แผน 5 ปี สามารถทำสำเร็จภายใน 9 เดือน การเติบโตอย่างรวดเร็ว

4.3.2.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

เบนเข้ามาเป็นพนักงานฝึกหัดในตำแหน่งพนักงานฝึกหัดส่วนตัวของจูล
ออสติน เบนพยายามเรียนรู้โลกการทำงานแบบใหม่ที่ตนไม่คุ้นเคย เทคโนโลยี การพูดคุยกับเพื่อน
ร่วมงาน ในช่วงแรกจูลยังไม่ได้ใช้งานเบนอะไร และเบนรู้สึกที่ตัวเองว่างงานก็ช่วยคนอื่นไปทั่วจน
กลายเป็นคนที่ผู้ร่วมงานรัก

เบนพัฒนาความสัมพันธ์กับจูลโดยจัดการเอกสารกองโตไร้ระเบียบที่จูล
เห็นแล้วรกตา จูลบอกว่านี่เป็นสิ่งดีสำหรับสัปดาห์ของเธอ เบนได้รับรางวัลจากการจัดโต๊ะครั้งนี้
โดยพิโอนามานวดให้ถึงที่นั่น ความสัมพันธ์ของเบนและเพื่อนร่วมงานอายุน้อยดีขึ้นเรื่อย ๆ

เบนสังเกตเห็นว่าคนขับรถของจูลนั้นกำลังกินเหล้าก่อนขับ เบนคุยกับ
พนักงานคนขับรถแล้วขอเปลี่ยนมาขับแทน เบนพาจูลไปสัมภาษณ์กับว่าที่ CEO คนใหม่ ซึ่งเธอไม่

ชอบคนนั้นเสียเลย ความสัมพันธ์ระหว่างจูลและเบนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เบนขับรถมารับเธอและลูกของเธอพาไปส่งโรงเรียน รู้จักแฟนของจูล

จูลทำงานจนตึกสังเกตเห็นว่าเบนยังไม่กลับบ้านนาจึงเดินมาหา เอาพิซซามากินด้วยกัน เบนเล่าให้ฟังที่มาที่นี้เพราะอาคารทำงานของ Aboutthefit เป็นที่ทำงานเก่าของเบน เป็นโรงงานผลิตสมุดโทรศัพท์

4.3.2.3 ภาวะวิกฤต (Climax)

แคเมอรอนคุยกับจูลเรื่องต้องหา CEO มีอาชีพเข้ามาบริหาร Aboutthefit นักลงทุนมองว่า Startup นี้เติบโตเร็วเกินไปจนจูลไม่สามารถรับมือกับการรับมือการเติบโตอย่างรวดเร็วนี้ได้ ปัญหาหลายอย่างเกิดขึ้น การเข้าประชุมสายของจูล จำนวนลูกค้ามากเสียจนทำให้ระบบการบริการพัง ของหมดสต็อกไม่มีขาย จูลเสียใจที่ได้ยินเรื่องนี้เพราะว่าจูลเป็นคนสร้าง Aboutthefit มากับมือ เธออยากจะทำหน้าที่เป็นคนดูแลต่อ เธอไม่ยอมลงจากตำแหน่งนี้ ซึ่ง VC หรือ Venture capital ได้ให้รายชื่อ CEO มาจำนวนหนึ่งเพื่อให้จูลตัดสินใจเลือก

จูลรู้สึกวุ่นวายกับเรื่องของเธอมากเกินไป จากที่เบนขับรถไปส่งตอนเธอสัมภาษณ์ CEO ขณะนั้นเธอกำลังคุยกับแม่และกำชับว่าทุกอย่างถือเป็นความลับ ไปรับเธอตอนเช้าที่บ้าน ในระหว่างขับรถสายตามเบนมองจูลอย่างหวง ๆ ซึ่งจูลเมลไปแคเมอรอนว่าให้ย้ายเบนไปแผนกอื่นเพราะว่าเบนคุยเรื่องส่วนตัวเกินไป

เบนขับรถรับส่งลูกของจูลและช่วงที่ขับมาส่งที่บ้านเบนเห็นสามีของจูลคุยกับผู้หญิงคนอื่น สามีของจูลกำลังนอกใจจูล เบนเข้าไปคุยกับสามีของจูลแต่ไม่บอกโดยตรงว่าเขาเห็นอะไร

4.3.2.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

จูลที่แรกไม่ยินยอมที่จะรับ CEO เข้ามาบริหาร เธอไปคุยกับ CEO คนหนึ่งในสภาพถูกบังคับจากนักลงทุน การคุยครั้งจบลงอย่างรวดเร็วเธอไม่ชอบ CEO คนที่เธอคุยด้วยเลย เวลาผ่านไปเธอได้เรียนรู้มากขึ้น ภาวะของเธอเติบโตขึ้นจากการเรียนรู้ผ่านเบน เธอยินยอมไปคุยกับ CEO คนใหม่อีกครั้งที่ซานฟรานซิสโก

จูลกลับมาขอโทษเบนหลังจากที่ย้ายเบนไปทำหน้าที่อื่น เพราะว่าจูลรู้สึกดีกับเบน ได้เห็นมุมมองของผู้ใหญ่ที่กำลังเล่าเรื่องให้เด็กฟัง ได้ฟังเรื่องราวในอดีตของอาคาร และประทับใจในการทำงานของเบนด้วย จูลคุยกับเบนว่าเธอรู้ว่าสามีของเธอกำลังนอกใจเธอ และเธอตกใจที่เบนรู้ว่าสามีกำลังนอกใจเธอ เธอเก็บเรื่องนี้ไว้ในใจเพราะว่าเธอไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไร

4.3.2.5 ยุติเรื่องราว (Ending)

จุลชอบคนที่เธอกำลังไปสัมภาษณ์นี้เพราะว่าเขารู้จัก aboutthefit เป็นอย่างไร เขาไม่ต้องการเปลี่ยนจิตวิญญาณของ aboutthefit เขาเป็นคนสุภาพ น่าเคารพ และฉลาดมาก ๆ จุลตกลงจ้าง CEO คนนี้

จุลมาขอให้เบนกลับมาทำงานกับเธอ จุลสนิทกับและไว้วางใจให้เบนทำงานเป็นผู้ช่วยงานส่วนตัวของเธอ

สามีของจุลคิดได้ว่าการกระทำของเขานอกใจผิดไป จึงไปอ้อนคินดีกับจุลที่ทำงาน เขาขอโอกาสกลับมาคินดีแล้วมาสร้างครอบครัวที่มีความสุขด้วยกันอีกครั้ง ซึ่งจุลให้อภัยกับสิ่งที่สามีของเธอ

4.3.3. ความขัดแย้ง (Conflict)

จุลกับเบน

จุลเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่ทำงานด้วยทัศนคติแบบคนรุ่นใหม่ ไม่มีพิธีรีตองอะไรมาก ทุกอย่างดูยืดหยุ่น ความขัดแย้งของเธอกับเบนคือช่องว่างระหว่างวัย จุลมองว่าเบนเป็นคนแก่ที่ไม่สามารถช่วยเหลือเธอได้ เธอเก่งเทคโนโลยีในขณะที่เบนไม่ได้รู้เรื่องเทคโนโลยีเลย ความขัดแย้งระหว่างสองคนเพิ่มขึ้นเมื่อจุลรู้สึกว่เบนเข้ามาในชีวิตส่วนมากเกินไปทำให้จุลต้องย้ายเบนไปแผนกอื่น ทว่าเมื่อเบนได้ทำงานให้จุลและสร้างความประทับใจที่ละเอียดละน้อยที่แม้แต่เทคโนโลยีก็ไม่สามารถช่วยได้ รวมถึงการพูดคุย รู้จักกันมากขึ้น ช่องว่างระหว่างวัยค่อย ๆ หดสั้นลง จนเบนกลายเป็นครูคอยสอนประสบการณ์การทำงาน การให้คำแนะนำ การให้ข้อคิดทั้งเรื่องชีวิตครอบครัวและการงาน

จุลกับงาน

ความขัดแย้งภายในจิตใจที่เธอต้องจัดการทุกสิ่งรอบตัวให้ดี ทั้งจากงานที่เป็น startup การเติบโตของธุรกิจรวดเร็วมากจนเธอยุ่งตลอดทั้งวัน เธอต้องการจัดการกับธุรกิจให้ดีในฐานะผู้ก่อตั้ง ทว่าการเติบโตอย่างรวดเร็วทำให้เธอรับมือไม่ไหวจน Venture Capital ต้องการให้จ้าง CEO มีอาชีพเข้ามาบริหาร เธอเหมือนสูญเสียความเป็นเจ้าของไป แล้วเกิดความขัดแย้งภายในใจว่าเธอไม่จ้าง CEO เข้ามา แต่อีกด้านเธอก็รับรู้อย่างดีว่าธุรกิจเติบโตอย่างรวดเร็วเสียจนเธอแก้ไขทุกอย่างไม่ทัน

จุลกับครอบครัว

จุลมีปัญหาเรื่องการให้เวลากับครอบครัว เนื่องจากเธอยุ่งตลอดเวลา เธอทำงานตลอดขณะคุยโทรศัพท์กับแม่เธอยังพิมพ์ส่งงานในระหว่างคุย การที่ธุรกิจของเธอเติบโตได้ดี เธอจึงออกมาทำงานเต็มตัวและให้สามีของเธอเป็นพ่อบ้านเลี้ยงดูลูกเต็มเวลา เธอมีเวลาน้อยร่วมกับ

ครอบครัว ยิ่งกับสามีช่วงเวลาเจอกันคือช่วงเช้าก่อนไปทำงาน และช่วงค่ำ ในหลาย ๆ ครั้งจูลมักกลับมิตค่าจนสามีเธอหลับไปแล้ว ลูกของเธอร้องขอเวลาอยากอยู่กับเธอและสามีของเธอนอกใจ

4.3.5. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

เรื่องการแต่งกาย

การแต่งตัวเป็นสัญลักษณ์เด่นของเรื่องนี้ เริ่มตั้งแต่การแต่งตัวของเบนที่เป็นลักษณะการแต่งแบบทางการซึ่งเป็นวัฒนธรรมการทำงานสมัยก่อน การแต่งตัวต้องดูดี ดูเนี้ยบ ภายในบ้านเบนจะเห็นได้ว่ามีตู้เสื้อผ้าขนาดใหญ่รายล้อมด้วยเสื้อผ้า สุธต่าง ๆ เนคไท้นหลากหลายสี การแต่งให้คนประทับใจ (Dress to impress) พุดถึงในเรื่องว่าเพื่อนร่วมงานของเบนซึ่งแต่งกายแบบฮิปฮอบมาทำงาน เสื้อยืด สวมสูด กางเกงลำลองรู้สึกประหม่าเมื่อต้องส่งไปยังออฟฟิศชั้นหนึ่งซึ่งคาดว่าเป็นของ Jay-Z ตัวเองจึงรู้สึกประหม่า เบนแนะนำให้แต่งกายแบบสร้างความประทับใจโดยแนะนำการแต่งตัวให้นอกจากนี้การแต่งกายในองค์กรของจูลเป็นการแต่งกายแบบสบาย ๆ ซึ่งจูลไม่เน้นการแต่งกายแบบทางการ จูลบอกเบนว่าสามารถเปลี่ยนการแต่งกายเป็นแบบลำลองได้

ผู้ชายทำงานบ้านและผู้หญิงทำงานนอกบ้าน

จูลทำงานนอกบ้าน แมทสามีของจูลาออกจากงานแล้วมาดูแลลูกสาวเต็มตัว ดูแลบ้าน แสดงถึงทัศนคติของคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนไป เกิดการยอมรับว่าผู้หญิงสามารถทำงานนอกบ้านได้ ส่วนผู้ชายทำงานเป็นฝ่ายดูแลบ้าน ดูแลลูก บทบาทของเพศกำลังเปลี่ยนไป

ของใหม่และของเก่า

เริ่มต้นที่ประกาศการสมัครงานเข้า Senior internship program ที่ใช้การประกาศผ่านใบปิดโฆษณาติดตามเสา ตามผนังกำแพงต่าง ๆ การที่เบนใช้กล้องวิดีโอ Sony อัดคลิปวิดีโอส่ง กล้องวิดีโอ Sony ได้กลายเป็นตัวแทนของสิ่งของรุ่น เพราะความยิ่งใหญ่ของ Sony ในอดีต แต่ปัจจุบันกลับเปลี่ยนไป ในองค์กรใช้คอมพิวเตอร์ Apple ทำงาน จะเห็นจากเบนมาวันแรก Macbook วางบนโต๊ะและเบนไม่คุ้นเคยกับการใช้งาน ในขณะที่เพื่อนร่วมงานที่อายุน้อยกว่าใช้งานสิ่งของเหล่านี้อย่างคล่องแคล่ว รวมถึงการใช้งานสมาร์โฟนที่คนรุ่นใหม่ใช้งานทุกอย่างผ่านมือถือ Iphone ทั้งโทรศัพท์ พิมพ์ข้อความ ตอบอีเมล ถ่ายรูป เล่นสังคมออนไลน์ ผ่านมือถือเครื่องเดียว สำนักงานของ Aboutthefit เป็นออฟฟิศเก่าของเบนที่เคยทำงานมาก่อนสมัยทำหนังสือโทรศัพท์ การเห็นของใหม่และของเก่าในเรื่องแสดงถึงการอยู่ร่วมกันได้ของคนระหว่างรุ่น

ทัศนคติการทำงาน

เบนแสดงทัศนคติการทำงานแบบที่ไม่ค่อยเห็นจากคนรุ่นใหม่ในเรื่องที่เมื่อถึงเวลาเลิกงานก็แยกย้ายกลับบ้าน ดังเห็นได้จากเบนเข้าทำงานก่อนเจ้านายมา และในหลาย ๆ ฉากกลับภายหลังเจ้านายเลิกงาน

4.3.6. มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

มุมมองการเล่าเรื่องผ่านตัวละครของเบน ซึ่งจะเห็นวิถีคิดมุมมองของคนรุ่นเก่า เห็นว่าคนรุ่นเก่าเมื่อเจอกับคนรุ่นใหม่ วิธีการทำงาน การแต่งตัว เทคโนโลยีเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม มุมมองผ่านเบนเป็นคนสูงอายุที่มากประสบการณ์ชีวิตที่ช่วงเริ่มต้นจะเป็นเพียงพนักงานคอยตามเจ้านายอย่างจูล และเมื่อเนื้อเรื่องพัฒนามุมมองของเบนพัฒนาเป็นด้านการให้คำแนะนำมากขึ้น ให้ข้อคิดเรื่องการทำงาน การใช้ชีวิต

คนดูจะรู้สึกประหลาดใจเรื่องราวการทำธุรกิจ Startup เห็นความรวดเร็วของการเติบโต เห็นวิธีการทำงานของคนรุ่นใหม่ เห็นการแต่งตัวที่แตกต่างไปจากสมัยของเบน เบนต้องปรับตัวเพื่อเข้าองค์กรแบบใหม่นี้ เขาต้องเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยี รวมถึงการสร้างมิตรสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

นอกจากมุมมองผ่านเบนแล้วยังมีมุมมองตรงกลางผ่านตัวละครทั้งหมดเพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบโดยรวมให้เห็นตัวละครโดยรวมนอกจากเบน อย่างผ่านกลุ่มเพื่อนฝึกงานที่เข้ามาพร้อมกับเบนและเพื่อนของเบน ทำให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนซึ่งเป็นตัวแทนคนรุ่นใหม่คนดูจะเห็นความคิด หัวข้อพูดคุยหรือของใช้ที่เป็นคนรุ่นใหม่ใช้งานอย่างคอมพิวเตอร์ การใช้แอปพลิเคชัน เสื้อผ้า และความสัมพันธ์ระหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ที่ต่างฝ่ายต่างปรับตัวเข้าหากัน การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

มุมมองผ่านจูล เนื่องจากจูลเป็นตัวละครเด่นเป็นตัวแทนนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วผ่านการสร้าง Startup คนดูจะเห็นมุขลิกของ เข้าใจเธอมากขึ้น รู้ว่าภายในจิตใจเธอคิดอะไร และทำไมเธอถึงแสดงพฤติกรรมแบบนั้นออกมา

4.3.7. แก่นความคิด (Theme)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่า

แก่นความคิดของเรื่องความแตกต่างของคนระหว่างรุ่น เบนเป็นตัวแทนของคนรุ่นเก่าวัยเกษียณที่เติบโตมาในสภาพสังคมการทำงานแบบหนึ่ง รวมถึงรูปแบบธุรกิจสมัยเก่า ในขณะที่จูลเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่สร้างธุรกิจขึ้นมาแบบหนึ่ง วัฒนธรรมการทำงานเป็นอีกแบบหนึ่ง ลักษณะการทำงานสะท้อนความเป็นจริงของสังคมในยุคสมัยนี้ได้ดี ความคิดของสังคมที่ว่าผู้สูงอายุวัยเกษียณที่นับวันมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมถูกมองว่าไม่สามารถทำงานได้แล้ว และไม่ยอมปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังเสนอความคิดว่าคนสูงอายุสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ทั้งด้านการทำงาน การใช้ชีวิตให้แก่คนรุ่นใหม่ได้ ซึ่งคนรุ่นใหม่เองก็สามารถถ่ายทอดประสบการณ์รูปแบบใหม่ให้แก่กันได้ทั้งรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของคนแต่ละวัยให้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเข้าใจกันของคนของสองวัย ลดช่องว่างระหว่างวัยลง

4.3.4. ฉาก (Setting)

ภาพที่ 4.43 ฉากเปิดตัว เบนพบประกาศรับสมัครงาน Senior internship program

ภาพที่ 4.44 ฉากแรกของจูลเปิดตัวในออฟฟิศกำลังคุยโทรศัพท์กับลูกค้า

ภาพที่ 4.45 ฉากแรก เปิดตัวจูลกำลังทำงาน

ฉากที่เบนเข้ามาสัมภาษณ์การเข้าเป็น Senior internship พนักงานที่ Aboutthefit เข้ามาสัมภาษณ์

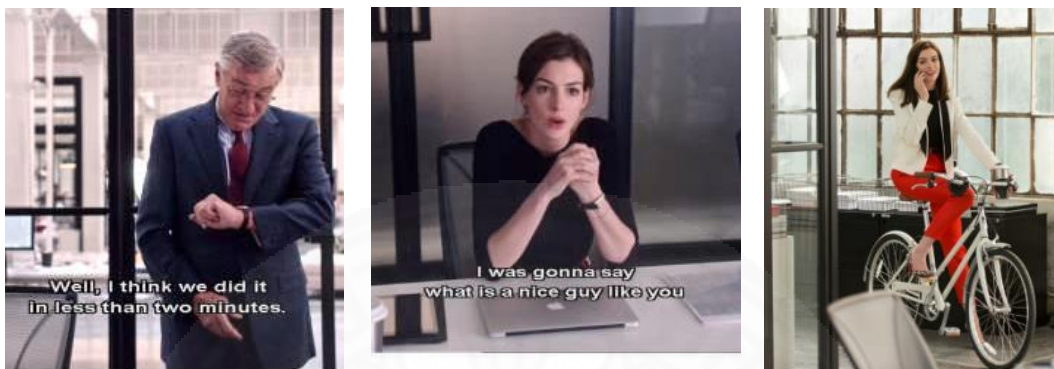
ภาพที่ 4.46 ฉากที่เบนเข้ามาสัมภาษณ์

พนักงานผู้หญิงออกมาต้อนรับที่ลุงเบนในการสัมภาษณ์ ใส่เสื้อเบซเซอร์ตัวนอกสีฟ้า สวมทับเสื้อที่เชิร์ทด้านใน ใส่กางเกงสีเบจ พบขาขึ้นมาหนึ่งส่วน จากขายาวกลายเป็นขาสามส่วน สวมรองเท้าผ้าใบ ใส่กำไล แต่งหน้าทาปาก เขียนคิ้ว เขียนตา รูปแบบออกกึ่งทางการ มีลักษณะความเป็นผู้ชาย

ภาพที่ 4.47 ฉากภายในออฟฟิศ

ฉากภายในออฟฟิศ พนักงานแนะนำให้พนักงานฝึกหัดที่เพิ่งเข้ามารู้จักกับจูลเจ้าของ Aboutthefit การเผชิญหน้าครั้งแรกระหว่างจูลกับเบน ในห้องทำงานของจูล จูลถอดเสื้อตัวนอกออก เหลือเสื้อยัดสีดำ

ภาพที่ 4.48 ภาพจูลกำลังทำงานในออฟฟิศ

ภาพจูลกำลังทำงานในออฟฟิศเมื่อพนักงาน intern เข้ามาภายในออฟฟิศ สืบค้นวันที่ 10/04/2019 จาก <https://thewindow.barneys.com/the-intern/>

ฉากภายในออฟฟิศจูลกำลังทำงานอย่างขมักเขม้น เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่แคเมอรอน แจงว่าต้องหา CEO คนใหม่เข้ามาทำงานในตำแหน่งหัวหน้าแทนจูล

ภาพที่ 4.49 ฉากภายในออฟฟิศจูล

จังหวะที่แคเมอรอนเข้ามาคุยกับจูลเรื่องการทำ CEO คนใหม่เข้ามาดูแล Aboutthefit ที่จูเองเริ่มรับมือไม่ไหวและได้รับแรงกดดันจากเหล่านักลงทุน VC

ภาพที่ 4.50 แคเมอรอนเข้ามาคุยกับจูลเรื่องการทำ CEO

จูลเรื่องต้องทำ CEO เข้ามาทำหน้าที่แทนเธอด้วยแรงกดดันต่าง ๆ ทำให้เธอเสียใจจนร้องไห้ในห้อง เธอเดินออกจากห้องเพื่อกลับบ้าน

ภาพที่ 4.51 ฉากภายในออฟฟิศจูล

ฉากในออฟฟิศ จูลเข้ามาออฟฟิศก่อนจะไปสัมภาษณ์หา CEO คนใหม่มาทำงานแทน จูลดีใจที่เห็นโต๊ะรก ๆ สะอาด เธอบอกว่านี่เป็นเหตุการณ์ที่ดีที่สุดในสัปดาห์นี้เลย หลังจากเหตุการณ์เมื่อวานที่เธอทราบข่าวว่าต้องหาคนมาทำตำแหน่ง CEO แทนเธอ

ภาพที่ 4.52 จูลเข้ามาออฟฟิศก่อนจะไปสัมภาษณ์

ภาพการแต่งของจูลก่อนไปสัมภาษณ์ CEO เพื่อมาทำงานแทนตำแหน่งเธอ สืบค้นวันที่ 10/04/2019 จาก <https://thewindow.barneys.com/the-intern/>

ฉากตึกสำนักงานแห่งหนึ่ง นอกออฟฟิศที่จูลเข้ามาสัมภาษณ์ CEO ซึ่งภายหลังจากการสัมภาษณ์จูลไม่ถูกใจคนที่ถูกสัมภาษณ์ เธอเดินมาอย่างรวดเร็ว ถอดเสื้อโค้ทออกด้วยสีหน้าที่ผิดหวัง

ภาพที่ 4.53 ฉากตึกสำนักงานแห่งหนึ่ง นอกออฟฟิศที่จูลเข้ามาสัมภาษณ์ CEO

ฉากภายในออฟฟิศ เพื่อนร่วมงานของเบน ที่ได้ไปส่งของที่อพาร์ทเมนต์ที่คาดว่าจะต้องเป็นของ Jay-Z เข้ามาคุยว่าเขาแต่งตัวไม่ดีเลยจะทำยังไง ซึ่งให้คำแนะนำไปว่าให้แต่งแบบสร้างความประทับใจ (Dress to impress) ซ้ายเป็นสไตล์การแต่งตัวเดิมที่ใส่เสื้อตัวใหญ่ ๆ แบบฮิบบอบ ขวา เบนบอกให้ใส่เสื้อเชิ้ตขาวเข้ารูปแบบ Dress to impress

ภาพที่ 4.54 ฉากภายในออฟฟิศ เพื่อนร่วมงานของเบน

ฉากอพาร์ทเมนต์ของจูล ภายหลังจากที่จูลไว้วางใจกับเบนเต็มที่แล้ว ในฉากเป็นดั่งการเริ่มต้นวันใหม่ แสงแดดสดใส และจูลก็พร้อมทำงานอย่างมาก

ภาพที่ 4.55 ฉากที่อพาร์ทเมนต์ของจูล

ในร้านกาแฟ จูลเป็นคนย้ายเบนไปแผนกอื่นซึ่งเธอเสียใจจนต้องไปตามเบนให้กลับมา
ทำตำแหน่งส่วนตัวของเธอ สืบค้นวันที่ 10/04/2019 จาก [https://thewindow.barneys.com/
the-intern/](https://thewindow.barneys.com/the-intern/)

ฉากที่จูลกำลังเดินเข้ามาในออฟฟิศ ดูยุ่งมากเนื่องจากแคเมอรอนบอกปัญหาเกี่ยวกับ
คลังสินค้าของ Aboutthefit

ภาพที่ 4.56 ฉากที่จูลกำลังเดินเข้ามาในออฟฟิศ

ฉากในห้องประชุม ซึ่งเกิดเหตุร้ายแรงสำหรับจูล ส่งอีเมลผิดคนซึ่งส่งข้อความว่าแม่
ตัวเองไปยังแม่ เธอจึงเรียกเหล่าโปรแกรมเมอร์ เข้ามาช่วยหาทางแก้ไขเรื่องว่าจะกำจัดอีเมลฉบับนั้น
อย่างไร จากตำแหน่งเธอเป็นหัวหน้าของโต๊ะประชุม และร่ายล้อมด้วยเหล่าโปรแกรมเมอร์ที่เป็นผู้ชาย

ภาพที่ 4.57 ฉากในห้องประชุม

ภาพการแต่งกายของจูลก่อนออกไปทำงาน และเจอปัญหาส่งอีเมลผิดคน สืบค้นวันที่ 10/04/201 จาก <https://thewindow.barneys.com/the-intern/>

ฉากที่ซานฟานซิสโก ตึกออฟฟิศ จูลและเบนเดินทางไปพร้อมกัน จูลไปสัมภาษณ์ CEO คนใหม่เพื่อมารับตำแหน่งแทนเธอ และเธอก็ถูกกับ CEO คนนี้ เธอตัดสินใจจ้างเขามาทำหน้าที่ CEO

ภาพที่ 4.58 ฉากที่ซานฟรานซิสโก ตีออกฟิศ

ภายหลังการสัมภาษณ์เธอเดินออกมาด้วยความมั่นใจ ต่างกับตอนที่สัมภาษณ์คนแรก สืบค้นวันที่ 10/04/2019 จาก <https://thewindow.barneys.com/the-intern/>

4.3.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

เรื่องการแต่งกาย

การแต่งตัวเป็นสัญลักษณ์เด่นของเรื่องนี้ เริ่มตั้งแต่การแต่งตัวของเบนที่เป็นลักษณะการแต่งแบบทางการซึ่งเป็นวัฒนธรรมการทำงานสมัยก่อน การแต่งตัวต้องดูดี ดูเนี้ยบ ภายในบ้านเบนจะเห็นได้ว่ามีตู้เสื้อผ้าขนาดใหญ่รายล้อมด้วยเสื้อผ้า สุธต่าง ๆ เนคไทหลากหลายสี การแต่งให้คนประทับใจ (Dress to impress) พูดถึงในเรื่องว่าเพื่อนร่วมงานของเบนซึ่งแต่งกายแบบฮิปฮอบมาทำงาน เสื้อยืด สวมฮู้ด กางเกงลำลองรู้สึกประหม่าเมื่อต้องส่งไปยังออฟฟิศห้องหนึ่งซึ่งคาดว่าเป็นของ Jay-Z ตัวเองจึงรู้สึกประหม่า เบนแนะนำให้แต่งกายแบบสร้างความประทับใจโดยแนะนำ

แนวการแต่งตัวให้นอกจากนี้การแต่งภายในองค์กรของจูลเป็นการแต่งกายแบบสบาย ๆ ซึ่งจูลไม่เน้นการแต่งกายแบบทางการ จูลบอกเบนว่าสามารถเปลี่ยนการแต่งกายเป็นแบบลำลองได้

ผู้ชายทำงานบ้านและผู้หญิงทำงานนอกบ้าน

จูลทำงานนอกบ้าน แมทสามีของจูลลาออกจากงานแล้วมาดูแลลูกสาวเต็มตัว ดูแลบ้าน แสดงถึงทัศนคติของคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนไป เกิดการยอมรับว่าผู้หญิงสามารถทำงานนอกบ้านได้ ส่วนผู้ชายทำงานเป็นฝ่ายดูแลบ้าน ดูแลลูก บทบาทของเพศกำลังเปลี่ยนไป

ของใหม่และของเก่า

เริ่มต้นที่ประกาศการสมัครงานเข้า Senior internship program ที่ใช้การประกาศผ่านใบปิดโฆษณาติดตามเสา ตามผนังกำแพงต่าง ๆ การที่เบนใช้กล้องวิดีโอ Sony อัลดคลิปลิวิดีโอส่ง กล้องวิดีโอ Sony ได้กลายเป็นตัวแทนของสิ่งของรุ่น เพราะความยิ่งใหญ่ของ Sony ในอดีต แต่ปัจจุบันกลับเปลี่ยนไป ในองค์กรใช้คอมพิวเตอร์ Apple ทำงาน จะเห็นจากเบนมาวันแรก Macbook วางบนโต๊ะและเบนไม่คุ้นเคยกับการใช้งาน ในขณะที่เพื่อนร่วมงานที่อายุน้อยกว่าใช้งานสิ่งของเหล่านี้อย่างคล่องแคล่ว รวมถึงการใช้งานสมาร์ตโฟนที่คนรุ่นใหม่ใช้งานทุกอย่างผ่านมือถือ Iphone ทั้งโทรศัพท์ พิมพ์ข้อความ ตอบอีเมล ถ่ายรูป เล่นสังคมออนไลน์ ผ่านมือถือเครื่องเดียว สำนักงานของ Aboutthefit เป็นออฟฟิศเก่าของเบนที่เคยทำงานมาก่อนสมัยทำหนังสือโทรศัพท์ การเห็นของใหม่และของเก่าในเรื่องแสดงถึงการอยู่ร่วมกันได้ของคนระหว่างรุ่น

ทัศนคติการทำงาน

เบนแสดงทัศนคติการทำงานแบบที่ไม่ค่อยเห็นจากคนรุ่นใหม่ในเรื่องที่เมื่อถึงเวลาเลิกงานก็แยกย้ายกลับบ้าน ดังเห็นได้จากเบนเข้าทำงานก่อนเจ้านายมา และในหลาย ๆ ฉากกลับภายหลังเจ้านายเลิกงาน

4.3.6 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

มุมมองการเล่าเรื่องผ่านตัวละครของเบน ซึ่งจะเห็นวิธีคิดมุมมองของคนรุ่นเก่า เห็นว่าคนรุ่นเก่าเมื่อเจอกับคนรุ่นใหม่ วิธีการทำงาน การแต่งตัว เทคโนโลยีเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม มุมมองผ่านเบนเป็นคนสูงอายุที่มากประสบการณ์ชีวิตในช่วงเริ่มต้นจะเป็นเพียงพนักงานคอยตามเจ้านายอย่างจูล และเมื่อเนื้อเรื่องพัฒนามุมมองของเบนพัฒนาเป็นด้านการให้คำแนะนำมากขึ้น ให้ข้อคิดเรื่องการทำงาน การใช้ชีวิต

คนดูจะรู้สึกประหลาดใจเรื่องราวการทำธุรกิจ Startup เห็นความรวดเร็วของการเติบโต เห็นวิธีการทำงานของคนรุ่นใหม่ เห็นการแต่งตัวที่แตกต่างไปจากสมัยของเบน เบนต้องปรับตัวเพื่อเข้าองค์กรแบบใหม่นี้ เขาต้องเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยี รวมถึงการสร้างมิตรสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

นอกจากมุมมองผ่านเบนแล้วยังมีมุมมองตรงกลางผ่านตัวละครทั้งหมดเพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบโดยรวมให้เห็นตัวละครโดยรวมนอกจากเบน อย่างผ่านกลุ่มเพื่อนฝึกงานที่เข้ามาพร้อมกับเบนและเพื่อนของเบน ทำให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนซึ่งเป็นตัวแทนคนรุ่นใหม่คนดูจะเห็นความคิด หัวข้อพูดคุยหรือของใช้ที่เป็นคนรุ่นใหม่ใช้งานอย่างคอมพิวเตอร์ การใช้แอปพลิเคชัน เสื้อผ้า และความสัมพันธ์ระหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ที่ต่างฝ่ายต่างปรับตัวเข้าหากัน การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

มุมมองผ่านจูล เนื่องจากจูลเป็นตัวละครเด่นเป็นตัวแทนนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วผ่านการสร้าง Startup คนดูจะเห็นมุขลิกของ เข้าใจเธอมากขึ้น รู้ว่าภายในจิตใจเธอคิดอะไร และทำไมเธอถึงแสดงพฤติกรรมแบบนั้นออกมา

4.3.7 แก่นความคิด (Theme)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่องนี้พบว่า

แก่นความคิดของเรื่องความแตกต่างของคนระหว่างรุ่น เบนเป็นตัวแทนของคนรุ่นเก่าวัยเกษียณที่เติบโตมาในสภาพสังคมการทำงานแบบหนึ่ง รวมถึงรูปแบบธุรกิจสมัยเก่า ในขณะที่จูลเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่สร้างธุรกิจขึ้นมาแบบหนึ่ง วัฒนธรรมการทำงานเป็นอีกแบบหนึ่ง ลักษณะการทำงานสะท้อนความเป็นจริงของสังคมในยุคสมัยนี้ได้ดี ความคิดของสังคมที่ว่าผู้สูงอายุวัยเกษียณที่นับวันมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมถูกมองว่าไม่สามารถทำงานได้แล้ว และไม่ยอมปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังเสนอความคิดว่าคนสูงอายุสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ทั้งด้านการทำงาน การใช้ชีวิตให้แก่คนรุ่นใหม่ได้ ซึ่งคนรุ่นใหม่เองก็สามารถถ่ายทอดประสบการณ์รูปแบบใหม่ให้แก่กันได้ทั้งรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของคนแต่ละวัยให้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเข้าใจกันของคนของสองวัย ลดช่องว่างระหว่างวัยลง

4.4 รูปแบบการแต่งกายของสตรีในภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวสตรีวัยทำงาน (Working Women) ในแต่ละสถานการณ์

ภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวสตรีวัยทำงาน (Working Women) มีกระบวนการนำเสนอการแต่งกายของสตรีผ่านชุดเครื่องแต่งกายของตัวละครในสถานการณ์ต่าง ๆ สิ่งที่ผู้วิจัยสนใจคือการทำงาน ปรีกษาหารหรือ เจริญต่อรอง โดยใช้โครงสร้างการเล่าเรื่อง 7 ประการเพื่อทำให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจตัวละครและผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายของสตรีในการเสริมอำนาจในภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องได้

Devil Wears Prada

ฉากทำงานภายในสำนักงาน

มิแรนด้ามีความมั่นใจในตัวเองสูง เธอทำงานเก่ง ใฝ่ใจทุกรายละเอียด เนียบ งานทุกชิ้นต้องดี นอกจากฝีมือในการทำงานแล้ว นิสัยความเอาแต่ได้ของเธอก็มีค่อนข้างมาก ต้องทันใจ ทันความต้องการ มีความเป็นเจ้านายอารมณ์ร้าย ด้วยภาพลักษณ์ที่เธอแสดงออกมาทำให้พนักงานในบริษัทต่างเกรงกลัวเธอ

ภาพที่ 4.59 ฉากทำงาน

มิแรนด้าเดินเข้ามาในออฟฟิศ ด้วยความมั่นใจ เชื้อมั่น พนักงานคนอื่นต่างเกรงกลัว หลีกหนีเธอ

ลักษณะการแต่งกาย

เสื้อผ้าของมิแรนด้าเป็นเสื้อเดรสแขนยาวพอดีตัวสีม่วง สวมด้วยเสื้อโค้ทสีดำก่อนเข้าอาคาร เมื่อถึงห้องทำงานจึงถอดออก กระโปรงยาวเหนือเข่าและคาดเข็มขัด เธอใส่แว่นตากันแดด ก่อนเข้าสำนักงาน มือด้านหนึ่งถือนิตยสาร Runway อีกมือหนึ่งสะพายกระเป๋าPrada สีขาว จำนวน 1 ใบ มิแรนด้าใส่เครื่องประดับต่างหูหนึ่งคู่ กำไลข้อมือและแหวนที่นิ้วนางซ้าย ซึ่งสื่อเป็นนัยว่า แต่งงานแล้ว เธอสวมรองเท้ามีส้น และการแต่งหน้าของเธอเป็นการแต่งหน้าแบบอ่อน ๆ เน้นที่ทาปากสีแดง เขียนคิ้วและแต่งบริเวณรอบดวงตา จัดแต่งทรงผมในลักษณะเปิดด้านเล็กน้อย

ภาพที่ 4.60 การแต่งกายของมิแรนด้า

มิแรนด้าจริงจังในการทำงาน สายตา น้ำเสียง ดุดเข้ม หัวข้อที่คุยเป็นการเลือก collection ชุดแฟชั่นถัดไปลงนิตยสาร

ลักษณะการแต่งกาย

ชุดด้านในสีดำสวมทับด้วยเบลเซอร์สีทองเข้ารูป เบลเซอร์ตัวนี้ประดับด้วยจี้กระจกเป็นเหลี่ยม ๆ ให้ความรู้สึกระยิบระยับ ดูหรูหราแพงเนื่องจากสีทองและด้านในเป็นสีดำทำให้ขยับความเป็นสีทองเด่นชัดขึ้นมา มิแรนด้าสวมกระโปรงสีดำเนื้อเช่าเล็กน้อย ใส่รองเท้ามีส้น สวมเครื่องประดับเป็นสร้อยสีทองเข้ากับเบลเซอร์ตัวนอก ใส่ต่างหูวงกลม และสวมแหวน มิแรนด้าแต่งหน้าอ่อน ๆ แต่งบริเวณรอบดวงตาม เขียนคิ้วชัดเจน และทาลิปสติก

ภาพที่ 4.61 ฉากประชุมงาน

ฉากประชุมงานใหญ่ในห้องประชุม เต็มไปด้วยความเคร่งเครียดเนื่องจากเป็นงานใหญ่ของมิแรนด้าจัดที่ปารีส

ลักษณะการแต่งกาย

มิแรนด้าใส่เสื้อด้านในสีเหลือง สวมทับด้วยเบลเซอร์ตัวนอกสีกรมท่ามีลายขีดตรง ช่วงบริเวณไหล่ของเบลเซอร์กว้างและมีการเสริมขึ้น เธอสวมเครื่องประดับเป็นสร้อยสีทอง เข้ากับสีเสื้อด้านใน สวมแหวน และตุ้มหูสีทอง การแต่งหน้าของมิแรนด้า แต่งเหมือนเดิม ทาปาก เขียนคิ้ว เขียนตาให้ชัดขึ้น จัดแต่งทรงผมให้เข้ารูป

ฉากออกไปนอกสำนักงาน

เป็นฉากที่มิแรนด้าต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เจรจาต่อรองมาก ซึ่งคนภายนอกเป็นบุคคลที่มิแรนด้าไม่คุ้นเคยเท่าพนักงานนัก รวมถึงเป็นนายทุนที่มีกำลังทรัพย์เหนือกว่า

ภาพที่ 4.62 ฉากออกไปนอกสำนักงาน

มิแรนด้าออกไปพบแพชั่นดีไซเนอร์ด้านนอกสำนักงาน เพื่อดูชุดเสื้อผ้าใหม่ นำมาลงนิตยสาร น้ำเสียงมั่นใจ แวดตาตุ๋น แสดงถึงอำนาจของเธอ เมื่อเธอไปถึงสตูดิโอของแพชั่นดีไซเนอร์ ได้รับการต้อนรับอย่างดี นอบน้อม

ลักษณะการแต่งกาย

มิแรนด้าใส่เสื้อแจ็คเก็ตสีดำคลุมทับเชิ้ตแขนยาว ลักษณะเสื้อและแจ็คเก็ตสูทเข้ารูป เสื้อเชิ้ตขาวด้านในปลดกระดุมออกหนึ่งเม็ด ใส่กางเกงขายาวสีดำ แล้วคาดเข็มขัดสีแดงขนาดใหญ่ บริเวณเอว มิแรนด้าสวมรองเท้ามีส้นสีดำ สวมเครื่องประดับเป็นสร้อยคอ และต่างหู เธอแต่งหน้าในแนวเดิมอ่อน ๆ ทาลิป เขียนคิ้วเขียนตา จัดแต่งทรงผมให้เข้ารูป เมื่อมิแรนด้าออกไปนอกสำนักงาน เธอถือกระเป๋าและสวมแว่นตากันแดดออกไปด้วย

ภาพที่ 4.63 ออกไปพบแพชั่นดีไซเนอร์

มิแรนด้าต่อรองเจรจาเรื่องการปรับตำแหน่ง เดิมทีเอฟจะปรับให้มิแรนด้าออกจากตำแหน่งบรรณาธิการ แต่มิแรนด้ามีอำนาจเหนือกว่าเพราะจัดการบริหารนิตยสารได้ดีกว่า การเจรจาต่อรอง ท่วงท่า ความมั่นใจของมิแรนด้าสูงกว่าอีกฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด

ลักษณะการแต่งกาย

การแต่งตัวของมิแรนด้า ใส่เบลเซอร์เข้ารูปสีทองมีลวดลายระยิบระยับ ช่วงไหล่กว้าง และเสริมบริเวณไหล่ให้ดูยกสูง ด้านในใส่เสื้อเชิ้ตขาวปลดกระดุมหนึ่งเม็ด เธอสวมเครื่องประดับแหวนไข่มุก ต่างหูสีทองและแต่งหน้าอ่อน ๆ ทาลิป เขียนคิ้วเขียนตาให้เด่นชัด

The Iron Lady

ฉากสมัยวัยรุ่นสาว ๆ ของมากาเร็ต

ภาพที่ 4.64 ออกไปพบแพชั่นดีไซเนอร์

เรียงไล่ลำดับพัฒนาการตามช่วงอายุน้อยไปมากจากซ้ายไปขวา

ฉากสมัยมากาเร็ตหลังจากลงจากตำแหน่งและใช้ชีวิตเกษียณ

ภาพที่ 4.65 เรียงลำดับตามช่วงเวลาเล่าเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นไปจบ เริ่มจากซ้ายไปขวา

ภาพที่ 4.66 ฉากสมัยมากาเร็ตเริ่มเข้าทำงานการเมืองใหม่ ๆ

ช่วงเวลาเริ่มต้นของมากาเร็ตที่ทำงานการเมือง เธอยังไม่ค่อยมั่นใจในการทำงานนัก การพูดการเสนอความคิดยังติด ๆ ขัด ๆ เพื่อนร่วมงานมักมองเธอเป็นทางผ่านไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของเธอ

ลักษณะการแต่งกาย

เมื่อเข้ามาทำงานการเมืองใหม่ ๆ มากาเร็ตใส่ชุดแจ็กเก็ตสูทสีฟ้าแขนยาวพอดีตัว มีเข็มกลัดติดที่ปกเสื้อ สวมกระโปรงเลยเข่าเล็กน้อยสีฟ้า สีเดียวกับแจ็กเก็ตสูท จะเห็นได้ว่ามากาเร็ตสวมหมวกสีฟ้าเข้ากับชุดสูท แต่บางครั้งก็ไม่ใส่ ชุดสูทของเธอมีลวดลายที่เปลี่ยนไปแต่คงสีฟ้าสดใสไว้เหมือนเดิม มากาเร็ตสวมเสื้อด้านในที่มียี่ห้อ เธอสวมรองเท้ามีหนังสีดำมีส้นและใช้กระเป๋าหนังสีดำทรง Top Handle มากาเร็ตใส่สวมสร้อยไข่มุก ตุ้มหูไข่มุก และกำไลข้อมือ เธอแต่งหน้าอ่อน ๆ ทาปาก เขียนคิ้วเขียนตา ตัดผมสั้นจัดทรงผมเปิดหน้าผาก

ฉากภายหลังการพัฒนาปรับบุคลิกรวมถึงการแต่งกายเพื่อให้มากาเร็ตมีพลังอำนาจทัดเทียมผู้ชาย

ภาพที่ 4.67 ภายหลังการพัฒนาปรับบุคลิก

มากาเร็ตขึ้นปราศรัยหาเสียงให้ตัวเองกลายเป็นผู้นำพรรคและกลายเป็นผู้สมัครทำชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ภาพที่ 4.68 ปราศรัยหาเสียง

มากาเร็ตภายหลังเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของอังกฤษเป็นผู้หญิงคนแรก น้ำเสียงท่วงท่า บุคลิกภาพมั่นใจ มีจุดยืนในอุดมการณ์ตัวเอง มีความรับผิดชอบมากขึ้น

ลักษณะการแต่งกาย

การแต่งกายของมากาเร็ตในช่วงที่ทำชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรค ทำชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และได้เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นช่วงเวลาที่มากาเร็ตได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพ มากาเร็ต

ไม่ใช่อีกต่อไป ชุดของเธอมีพัฒนาการตามลำดับเริ่มจากเธอยังคงเน้นสีฟ้าเป็นหลัก แต่โทนฟ้าเริ่มเข้มข้น มีลวดลายที่ให้ความรู้สึกเข้มข้น ซึ่งทั้งเสื้อสูทและกระโปรงเป็นสีเดียวกัน เฉดเดียวกัน ในช่วงหลัง ๆ กระโปรงของมากาเร็ตจะยาวเลยเข่านิดหน่อย นอกจากสีฟ้าอันเป็นเอกลักษณ์ของเธอแล้ว มากาเร็ตยังใส่ชุดสูทสีดำและกระโปรงรัดรูป เธอสวมเครื่องประดับประจำตัวเธอคือสร้อยไข่มุก ตุ้มหูไข่มุก แหวนและนาฬิกา นอกจากนี้ยังมีเข็มกลัดประดับที่ปกเสื้อสูท เธอสวมรองเท้าหนังมีส้นตลอดเวลาการทำงานและใช้กระเป๋าทรง Top handle การแต่งหน้าของเธอ ดูชัดขึ้นกว่าแต่ก่อน ทาลิป เขียนคิ้วเขียนตา จัดแต่งทรงผมเปิดหน้าผาก

ภาพที่ 4.69 ฉากการพูดคุยกับบรรดานายพลทหารเรื่องการเข้าร่วมสงคราม

ลักษณะการแต่งกาย

มากาเร็ตใส่ชุดสูทสีม่วงเข้ม เสื้อสูทและกระโปรงเป็นเฉดสีเดียวกันที่ไปทางโทนเข้ม มากาเร็ตใส่เสื้อด้านในที่มีผ้าพันคอให้ กระโปรงที่สวมยาวคลุมเข่า ใส่รองเท้าดำมีส้น ใช้กระเป๋าหนังสีดำทรง Top handle เธอสวมเครื่องประดับตุ้มหูไข่มุก กำไล แหวน และเข็มกลัดติดตรงปกเสื้อสูท

ช่วงจังหวะที่พูดคุยกับบรรดานายพลน้ำเสียงชิงชัง มั่นใจ ที่มาพร้อมกับการตัดสินใจครั้งใหญ่บนภาระความรับผิดชอบต่อเหล่าประชาชนประเทศอังกฤษ ภาพข่าวเป็นช่วงเวลาที่มากาเร็ตครุ่นคิดในการดำเนินการว่าจะตอบโต้ทุกอย่างที่เข้ามาโจมตีหมู่เกาะฟอล์กแลนด์ และในที่สุดเธอประกาศสงครามกับอีกฝ่าย

ภาพที่ 4.70 จังหวะที่พูดคุยกับบรรดานายพล

นักการทูตจากประเทศอเมริกาเข้ามาเจรจาเรื่องให้ทบวงการประภาศสงครามกับอีกฝ่ายซึ่งเป็นประเทศอาร์เจนติน่า ทางมากาเร็ตตอบกลับทูตอเมริกาด้วยความมั่นใจ น้ำเสียงเข้มว่าเธอยืนยันการตัดสินใจเข้าร่วมรบ

ลักษณะการแต่งกาย

มากาเร็ตสวมชุดสูทเข้ารูปแขนยาวสีน้ำเงินเข้ม สวมเสื้อชีฟองโปร่งมีผ้าพันคอไว้ด้านใน สวมกระโปรงสีเดียวกับเสื้อสูทยาวคลุมเข่า สวมรองเท้าหนังสีดำมีส้น เธอใส่เครื่องประดับเป็นสร้อยไข่มุก ตุ้มหูไข่มุก แหวน กำไล และติดเข็มกลัดไว้บริเวณปกเสื้อสูทด้วย การแต่งของเธอเหมือนเดิม ทรงผมสั้น จัดทรงให้เปิดหน้าผาก

ภาพที่ 4.71 ฉากการทำงานของมากาเร็ตในรัฐสภา

மாகาเร็ตเข้าสู่รัฐสภาเพื่อชี้แจงผลการเข้ารับสงครามยึดหมู่เกาะพอล์คแลนด์คืนกลับมา ชัยชนะของประเทศอังกฤษทำให้เธอแถลงต่อสมาชิกรัฐสภาด้วยความมั่นใจ ท่วงท่าน่าเกรงขาม

ลักษณะการแต่งกาย

மாகาเร็ตแต่งกายด้วยชุดสูทสีฟ้า ช่วงไหล่กว้างและเสริมชั้น เสื้อด้านในเป็นเสื้อชีฟองลวดลายมีผ้าพันคอ สีไปทางเดียวกับเสื้อสูท สวมกระโปรงคลุมเข่า รองเท้าหนังสีดำมีส้น เธอใส่เครื่องประดับเหมือนเดิมเป็นสร้อยไข่มุก ตุ้มหูไข่มุก กำไล แหวน และติดเข็มกลัดที่บริเวณปกเสื้อ การแต่งหน้าเหมือนเดิม

ฉากที่மாகาเร็ตเริ่มมั่นใจในอำนาจของตัวเอง จนไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

ภาพที่ 4.72 ฉากที่மாகาเร็ตเริ่มมั่นใจในอำนาจ

மாகาเร็ตเป็นหัวหน้าพรรคที่ไม่รับฟังความคิดเห็น เธอใช้อำนาจของเธอบนโต๊ะประชุมสั่งผู้ร่วมประชุม และยื่นกรณความคิตัวเอง

ลักษณะการแต่งกาย

மாகาเร็ตใส่สูทสีแดงเลือดหมูลายตรงสลับสีดำออกไปทางโทนเข้ม ไม่เห็นเสื้อด้านในอย่างที่เคยใส่เผยเนื้อบริเวณคอช่วงปกเสื้อ ลักษณะสูทกว้างช่วงไหล่และเสริมชั้น มากาเร็ตสวมเครื่องประดับ กำไล แหวน นาฬิกา ทุกอย่างสีทอง ใส่สร้อยไข่มุก ตุ้มหูมุก ติดเข็มกลัดบริเวณปกเสื้อ การแต่งหน้าแต่งเหมือนเดิม ลิปสติกทาปากออกสีแดง จัดแต่งทรงผมเปิดหน้าอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.73 ฉากช่วงท้ายของชีวิตการทำงานเป็นนายกรัฐมนตรีของมากาเร็ต

เกิดความขัดแย้งระหว่างแนวทางการทำงานของมากาเร็ตและผู้ร่วมงานคนอื่น ทำให้คนใกล้ชิดที่เป็นตั้งมือขวาลาออก แล้วเธอโดนคนในพรรคประกาศทำชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรค ซึ่งเธอไม่มีคนคอยสนับสนุน เธอได้ตรงจนเธอประกาศลาออก ภาพกลางและขวาเป็นฉากที่มากาเร็ตออกจากตำแหน่ง

ลักษณะการแต่งกาย

ในช่วงที่เธออำลาตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มากาเร็ตสวมชุดสูทสีแดงแขนยาว เข้ารูป เผยผิวบริเวณช่วงคอ กระโปรงสีเดียวกับเสื้อสูทยาวคลุมทรงเข้ารูป สวมรองเท้าหนังสีดำมีส้น และถือกระเป๋าทรง Top Handle เครื่องประดับเธอสวมสร้อยไข่มุก ตุ่มหูไข่มุก กำไล แหวน และติดเข็มกลัดที่บริเวณปกเสื้อ การแต่งหน้าแต่งเหมือนเดิม ทาลิปสีกว่าปกติเข้ากับชุดสูทสีแดง

The Intern

ฉากภายในสำนักงาน

จูเลียปฏิบัติสัมพันธ์กับพนักงานบริษัทของตัวเอง เธอมีความมั่นใจ กระตือรือร้นในการทำงาน พนักงานหลายคนมองว่าเธอทำงานด้วยยาก

ภาพที่ 4.74 ฉากทำงานของจูลกับเพื่อนร่วมงาน

ฉากทำงานของจูลกับเพื่อนร่วมงาน ท่วงท่าเธอกระตือรือร้น มีพลังงาน กระฉับกระเฉง เข้าถึงง่ายเป็นกันเอง

ลักษณะการแต่งกาย

การแต่งกายจูลในสถานการณนี้เป็นการแต่งสบาย ๆ สวมเสื้อตัวนอกผ้าจูล สีขาวแขนยาว กระโปรงสีดำยาวคลุมเข่า สวมถุงน่องดำ รองเท้าลายเสือมีส้น สวมเครื่องประดับ แหวนต่างหูเล็กสองข้าง และนาฬิกา จูลแต่งหน้าอ่อน ๆ ทาปากเด่นชัด เขี้ยวคิ้ว เขียนตา

ภาพที่ 4.75 การแต่งสบาย ๆ

จูลทำงานภายในออฟฟิศ การแสดงออกของเธอมั่นใจ โดดเด่น ภาพขวาสุดจูลกำลังพูดคุยกับเบนเรื่องการฝึกงาน

ลักษณะการแต่งกาย

จูเลียสใส่เสื้อยืดตัวในสีดำเข้ารูปแขนยาวยี่ห้อ AZZEDINE ALAIA Knit Top สวมทับด้วยเบลเซอร์สีขา CEDRIC CHARLIER Tuxedo Jacket สวมกางเกงขาวาวสีแดงยี่ห้อ CELINE Slim Trousers รัดเข็มขัด BALENCIAGA Belt

สวมรองเท้ามีส้นของ CHRISTIAN LOUBOUTIN Pump และใส่เครื่องประดับเป็นกำไล ENNIFER FISHER Bracelet และ นาฬิกา การแต่งหน้าของจูเลียส แต่งหน้าอ่อน ๆ ทาปาก เขียนคิ้ว เขียนตา มีการรวบผมตอนคุยกับเบน

ภาพที่ 4.76 จูเลียสคุยงานกับพนักงาน

จูเลียสคุยงานกับพนักงานด้วยสีหน้าเคร่งเครียดในภาพซ้ายแรก จากนั้นผู้ช่วยเข้ามาขอคุยด้วยเป็นเรื่องใหญ่ที่นักลงทุนต้องการให้มี CEO คนใหม่เข้ามาบริหาร ความเชื่อมั่น ความมั่นใจเธอดก ลง ภาพขวาสุดเป็นภาพที่เธอกลับบ้าน

ลักษณะการแต่งกาย

จูเลียสใส่เบลเซอร์เข้ารูปสี Magenta ลักษณะไหล่กว้างและเสริมชั้น สวมเสื้อเชิ้ตขาวด้านใน ปลดกระดุมออกหนึ่งเม็ดบริเวณคอ สวมกางเกงยีน จูเลียสเอาเสื้อเชิ้ตขาวใส่ในกางเกงรัดเข็มขัด ใส่รองเท้ามีส้น และเดินออกจากสำนักงานด้วยการสวมแว่นตา Rayban รุ่น Justin sunglasses ถือกระเป๋าหนังสีดำ Chanel ทรง Boxy สวมเครื่องประดับเป็นแหวน และนาฬิกา การแต่งหน้าแต่งเหมือนเดิม

ภาพที่ 4.77 จูลีใส่เบลเซอร์

จูลีเดินออกจากบ้านด้วยความสดใส กระตือรือร้นในการทำงาน บรรยากาศการพูดคุย
ไปทางสบาย ๆ

ลักษณะการแต่งตัว

จูลีแต่งตัวโดยใส่เสื้อเดรสยาวสีแดงยี่ห้อ VICTORIA BECKHAM Faile Sheath
Dress สวมรองเท้ามีส้นสีแดง

สะพายกระเป๋าหนังสีดำ Chanel ทรง Boxy ใส่เครื่องประดับเป็นกำไลยี่ห้อ
JENNIFER FISHER Bar XL Square Wire Cuff และแหวน JENNIFER MEYER แต่งหน้า
เหมือนเดิม ทาปาก เขียนคิ้ว เขียนตา

ภาพที่ 4.78 จูลีแต่งตัวโดยใส่เสื้อเดรสยาว

จุลเรียกพนักงานฝ่าย IT ของบริษัทเข้ามาเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับการส่ง Email จุลต้องควบคุมตัวเองเพราะปัญหาเกิดขึ้นแล้ว และเธอควบคุมตัวเองได้ดี นอกจากนี้เธอก็ต้องตัดสินใจและจัดการปัญหานี้ให้ได้ ท่วงท่าเธอดูตื่นเต้นในช่วงแรกหลังจากนั้นควบคุมตัวเองได้ และจัดการปัญหาได้ในเวลาต่อมา

ลักษณะการแต่งกาย

จุลสวมเบลเซอร์ตัวนอกยี่ห้อ Celine navy jacket สีกรมท่า สวมเสื้อยืดรัดรูปด้านใน ลายขวางยี่ห้อ VALENTINO Striped Sweater และสวมกางเกง CELINE Navy Trousers สีกรมท่า ปลายเสื้อยืดเอาเข้ากางเกงรัดด้วยเข็มขัดยี่ห้อ BALENCIAGA Belt ถือกะเป๋าหนังสีดำ Boxy Chanel สวมรองเท้ามีส้น ใส่เครื่องประดับกำไล CELINE Knot Bracelet แหวน JENNIFER MEYER และนาฬิกา จุลแต่งหน้าเหมือนเดิม

ในฉากภายนอกสำนักงานจุลต้องไปสัมภาษณ์ CEO ซึ่งเป็นจุดสำคัญในชีวิตจุล การเจรจาครั้งเกิดขึ้นเพราะทางนักลงทุนต้องการให้ Aboutthefit เดินหน้าไปอย่างมีอาชีพมากขึ้น จากปัญหาของเว็บไซต์ที่จุลเริ่มรับมือไม่ไหวและจุลเองก็เสียใจกับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้

ภาพที่ 4.79 ฉากภายนอกสำนักงาน

จุลต้องสัมภาษณ์ CEO ในรายชื่อที่นักลงทุนให้มา อาการของเธอตอนที่เข้ามาภายในสำนักงานโดยที่ควบคุมตัวเองไม่ให้แสดงอาการออกมาว่าวันนี้ต้องไปสัมภาษณ์ CEO เธอยังคงความกระตือรือร้น แต่พอเมื่อจะเข้าไปสัมภาษณ์เธอแสดงอาการตื่นเต้นออกมา ซึ่งเธอพยายามควบคุมอาการตื่นเต้นให้ได้ ภายหลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ (ภาพขาวสุด) เธอเดินออกมาด้วยอาการผิดหวัง เธออยากกลับให้ไวที่สุด

ลักษณะการแต่งกาย

จูลสวมโค้ทตัวนอกยี่ห้อซึ่งเป็น Trench Coat ยี่ห้อ MARTIN GRANT Contrast-Trim Trench สวมเสื้อด้านในสีดำเป็นแขนยาวพอดิด้วยยี่ห้อ AZZEDINE ALAIA Knit Top สวมกระโปรงพลีทยาวเหนือเข่าเล็กน้ยยี่ห้อ BARNEYS NEW YORK Pleated Leather Skirt ถือกระเป๋าหนังสีดำ VALEXTRA Manzoni Bag และ Boxy Chanel สวมรองเท้ามีส้น DIOR Suede Pumps ใส่แว่นกันแดด RAY-BAN Justin Sunglasses และเครื่องประดับ เป็นแหวนของ JENNIFER MEYER และนาฬิกา

ภาพที่ 4.80 จูลสวมโค้ท

จูลเดินทางไปซานฟรานซิสโกเพื่อสัมภาษณ์ CEO คนใหม่อีกครั้ง และครั้งนี้เธอเชื่อมั่นมากกว่าครั้งแรก ทำให้สีหน้าเธอดูมั่นใจ กระจื่อหรือร้อนที่จะเข้าไปพูดคุย มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ซึ่งผลการสัมภาษณ์เป็นในทางดีดูได้จาก ภาพขวาสุด ที่เธอเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ด้วยที่ท่าพอใจ ซึ่งหมายถึงมั่นใจในการตัดสินใจเลือก CEO

ลักษณะการแต่งกาย

จูลสวมเบลเซอร์ตัวนอกลาย Windowpane Check Blazer ไหล่กว้างและมีลักษณะเสริมขึ้น สวมเสื้อเชิ้ตเดนิมด้านใน ปลดกระดุมออกหนึ่งเม็ด SALVATORE PICCOLO Denim Shirt สวมกางเกงของ CELINE Twill Trousers สะพายกระเป๋า CELINE Camel Handbag สวมรองเท้ามีส้น CELINE Peep-Toe Wedges สวมแว่นกันแดด RAY-BAN Justin Sunglasses ใส่เครื่องประดับเป็นแหวน JENNIFER MEYER จูลแต่งหน้าอ่อน ๆ ทาลิป เขียนตา เขียนคิ้ว

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “ผู้หญิงทรงอำนาจผ่านความเป็นชาย ความหรูหรา และความเป็นมืออาชีพ” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษาการแต่งกายของสตรีที่เป็นตัวละครหลักในเรื่อง ศึกษาเน้นที่รูปแบบการแต่งกายในแต่ละสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างสถานการณ์ที่ตัวละครมีความมั่นใจ เชื้อมั่น มีอำนาจ รวมถึงสถานการณ์ที่ตัวละครต้องการเพิ่มสิ่งเหล่านี้เพิ่มมากขึ้นให้กับตัวเอง ในสื่อภาพยนตร์ ฮอลลีวูด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ เป็นภาพยนตร์ที่ออกฉายในช่วงระหว่างระยะเวลาเดือนมกราคม 2005 – เดือนธันวาคม 2018 โดยที่ภาพยนตร์มีตัวละครหลักเป็นสตรีวัยทำงาน (working women) ในแต่ละเรื่องนำมาใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบเจาะจง คือเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเล่าถึงการทำงานของตัวละครสตรีวัยทำงานในระดับผู้บริหาร (Purposive Sampling) มีด้วยกัน 3 เรื่อง 1) Devil Wears Prada (นางมารสวมพราด้า) ปี 2006, 2) The Iron Lady (มาร์กาเรต แธตเชอร์ หญิงเหล็กพลิกแผ่นดิน) ปี 2011, 3) The Intern (โก้เก๋ กับบอสเก๋ไก๋) ปี 2015

จากการวิเคราะห์ประเด็นรูปแบบการแต่งกายของตัวละครสตรีหลักในเรื่อง โดยศึกษาผ่านโครงสร้างเล่าเรื่องในภาพยนตร์ 7 ประเด็น ซึ่งปรากฏรูปแบบการแต่งกายของตัวละครสตรีในลักษณะช่วยส่งเสริมอำนาจจากภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องที่ผู้วิจัยนำมาการศึกษาและได้สรุปผลดังนี้

ตัวละครหลักที่นำมาศึกษาเรื่องการแต่งกายของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

Devil Wears Prada (นางมารสวมพราด้า) ปี 2006

ตัวละครชื่อมิแรนด้า เป็นผู้บรรณาธิการหนังสือในวัยกลางคนอายุราว 45-50 ปี มีความรู้เรื่องการแต่งกายเป็นอย่างดี ใช้การแต่งกายเป็นการแสดงออกถึงตัวตนออกมา ท่วงท่า น้ำเสียง การแสดงออก บ่งบอกว่าเธอมีอำนาจในการทำงานสูงจนพนักงานคนอื่น ๆ เกรงกลัวเมื่อทำงานร่วมกับเธอ

The Iron Lady (มาร์กาเรต แธตเชอร์ หญิงเหล็กพลิกแผ่นดิน) ปี 2011

ตัวละครชื่อมากาเรต แธตเชอร์ เป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษในวัย 55-65 ปี พัฒนาบุคลิกภาพเพื่อส่งเสริมให้ตัวเองมีพลังอำนาจไม่ด้อยไปกว่าผู้ชายซึ่งรวมถึงเรื่องการแต่งกายด้วย เธอ

เป็นคนมีอุดมการณ์ และยึดมั่นในความคิดของเธอ ภายหลังที่เธอพัฒนาบุคลิกภาพท่วงท่า น้ำเสียง มีความมั่นใจมากขึ้น จนเธอกลายเป็นคนคู่มืออำนาจในคณะรัฐบาล

The Intern (โก๋เก๋า กับบอสเก๋ไก๋) ปี 2015

ตัวละครชื่อจูลส์ ออสติน เป็นเจ้าของเว็บไซต์ e-commerce ขายเสื้อผ้า วัยประมาณ 35 ปี ชื่อเว็บไซต์ aboutthefit เป็น startup ที่เติบโตรวดเร็ว เธอมีค่านิยมสมัยใหม่ดังจะเห็นได้จากวัฒนธรรมองค์กรตั้งแต่การทำงาน การแต่งกายที่เน้นสบาย ไม่ต้องเป็นทางการ จูลส์เป็นคนกระฉับกระเฉง กระตือรือร้นกับงาน ยุ่งตลอดเวลาเพราะมีหลายเรื่องให้จัดการ เธอมีความเชื่อมั่นทำงานเป็นทีมในฐานะหัวหน้าทีม

สถานการณ์ที่ภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องเหมือนกัน

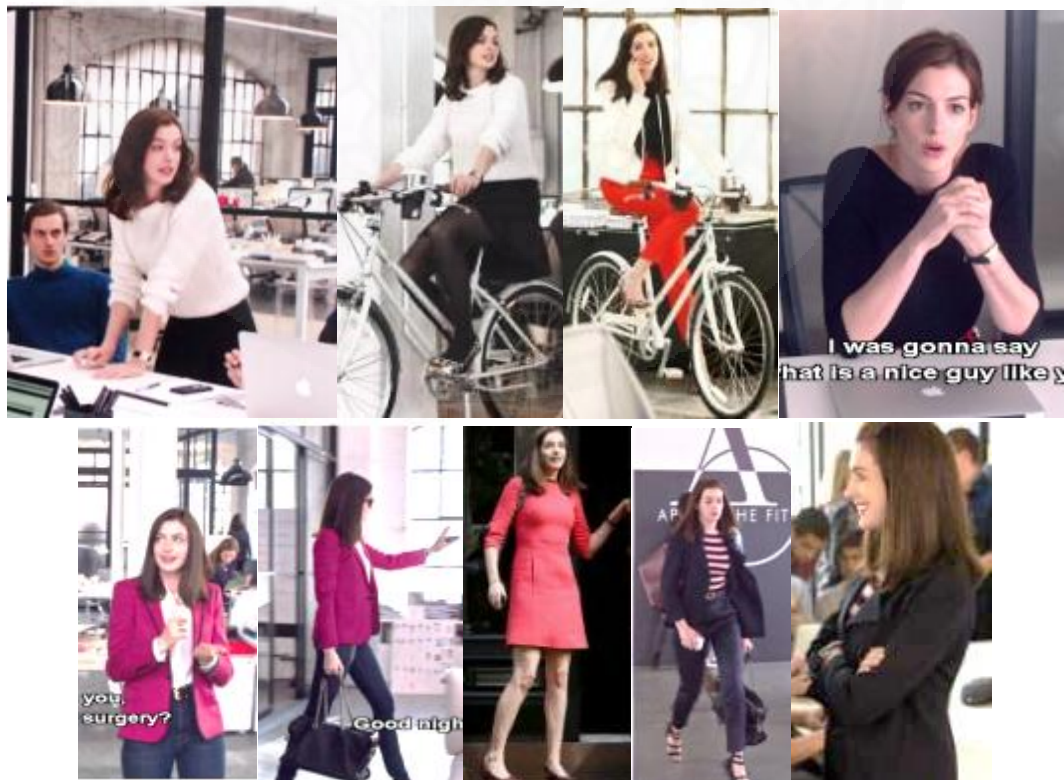
ฉากภายในสำนักงาน เป็นการทำงานระหว่างผู้ร่วมงานภายในที่เดียวกัน เช่นในสำนักงาน ในรัฐสภา ในกองบรรณาธิการ ท่าทีของตัวละครหลักแสดงออกไป มีความเหนือกว่าคนอื่น ซึ่งเป็นผู้ร่วมงาน

ภาพที่ 5.1 เรื่อง Devil Wears Prada

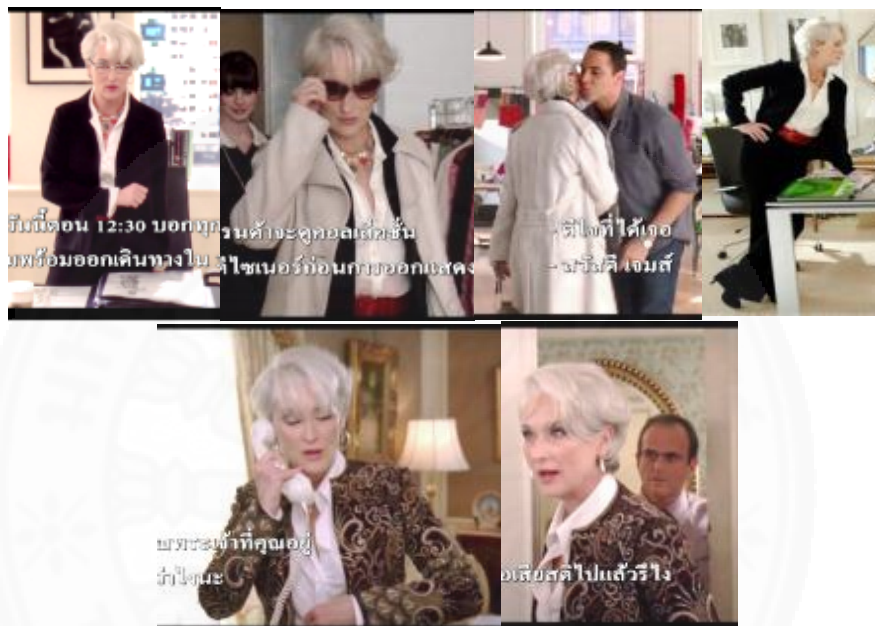
ภาพที่ 5.2 เรื่อง The Iron Lady

ภาพที่ 5.3 เรื่อง The Intern

สถานการณ์ที่ภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องเหมือนกัน

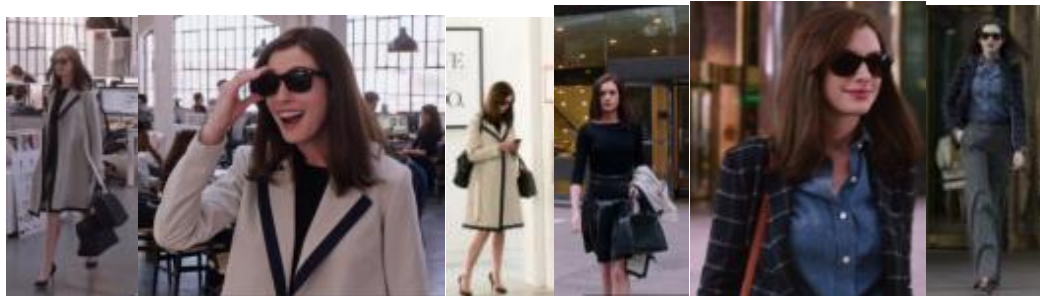
ฉากภายนอกสำนักงาน ตัวละครต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกซึ่งตัวละครต้องรับมือกับปัญหาใหญ่กว่าปัญหาภายในบริษัท คนที่เข้ามาปฏิสัมพันธ์ด้วยต่างมีฐานะใกล้เคียงกัน เนื้อหาการคุยเคร่งเครียดกว่า และมีผลต่ออนาคตตัวเองทำให้การเจรจาพูดคุยต้องอาศัยภาพลักษณ์เข้ามาส่งเสริม

ภาพที่ 5.4 Devil Wears Prada

ภาพที่ 5.5 The Iron Lady

ภาพที่ 5.6 The Intern

จากการแต่งกายของตัวละครของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องวิเคราะห์ได้ว่า การเสริมอำนาจให้กับตัวละครผ่านการแต่งกายนั้นมีกลยุทธ์เพื่อเสริมอำนาจดังนี้

5.1.1 การสร้างอำนาจผ่านการแต่งตัวในรูปแบบความเป็นชาย

การแต่งกายของตัวละครที่ศึกษาทั้งสามเรื่องมีลักษณะร่วมกันคือ ใส่สูทหรือเบลเซอร์ เสื้อตัวใน กางเกงหรือกระโปรง และรองเท้าส้นสูง การแต่งกายด้วยลักษณะร่วมกันนี้พบว่าเป็นการเลียนแบบการแต่งกายของผู้ชาย ซึ่งโดยปกติผู้ชายสวมชุดสูทแขนยาว กางเกงสแลค ใส่เสื้อเชิ้ตตัวในสีพื้น คาดเข็มขัดและสวมรองเท้าหนังเวลาออกไปทำงาน ติดต่อบริการจากภาครัฐกิจและราชการจนกลายเป็นภาพลักษณ์การแต่งกายแบบทางการ (Business Casual) การสวมใส่กางเกงและเข็มขัดเป็นการเลียนแบบการแต่งกายของผู้ชายอย่างเด่นชัด เพราะกางเกงเป็นเครื่องแต่งกายโดยเฉพาะของผู้ชาย ตัวละครที่สวมกางเกงเสริมในด้านความทะมัดทะแมง กระฉับกระเฉง และความแข็งแรงแก่ตัวละครซึ่งโดยปกติแล้วสตรีระของเพศหญิงมีสิ่งเหล่านี้น้อยกว่าเพศชาย

ชุดสูทหรือเสื้อตัวนอกที่ตัวละครสวมใส่ มีลักษณะร่วมกันคือ สีเสื้อโทนเข้ม บริเวณหัวไหล่ของชุดสูทมีความกว้าง และเสริมไหล่สูงขึ้น ชุดสูทมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมคว่ำ บริเวณปกเสื้อดูเฉียงเป็นสามเหลี่ยมและทรงเสื้อเข้ารูปบริเวณเอว โดยรวมทำให้ลักษณะชุดสูทเป็นสามเหลี่ยมคว่ำ ซึ่งแสดงออกถึงเพศชายที่มีช่วงลำตัวใหญ่กว่าเพศหญิง รูปร่างช่วงลำตัวเป็นลักษณะสามเหลี่ยมคว่ำเนื่องจาก หัวไหล่ใหญ่ และบริเวณไหล่กว้าง ตัวละครหญิงทุกคนใส่รองเท้าเสริมส้นซึ่งเสริมความสูงให้แก่ผู้สวมใส่ ซึ่งโดยสตรีระของเพศชายมีความสูงกว่าเพศหญิง การเสริมความสูงด้วยรองเท้าแก่ตัวละครทำให้รู้สึกทัดเทียมเวลาติดต่อบริการด้วย โดยรวมชุดสูทที่เสริมความกว้างและความสูงให้กับไหล่ และรองเท้าเสริมส้นเป็นการเลียนแบบสตรีระเพศชายที่มีลำตัวใหญ่ในลักษณะสามเหลี่ยมคว่ำและความสูงมากกว่าเพศหญิง เพื่อให้ตัวละครหญิงที่สวมใส่มีลักษณะร่างกายคล้ายเพศชาย

จากวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าการแต่งกายของตัวละครเพศหญิงมีกลยุทธ์เสริมสร้างอำนาจผ่านการความเป็นชายโดยการเลียนแบบรูปแบบการแต่งกายและสีระของเพศชาย

นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างด้านการแต่งกายซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะขององค์กรที่แต่ละตัวละครทำงานอยู่ แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือบริษัท Tech Startup ซึ่งเป็นองค์กรที่พนักงานส่วนใหญ่อายุน้อย บริษัทด้านแฟชั่นซึ่งเป็นองค์กรในรูปแบบเก่ามีพนักงานหลากหลายช่วงวัย และสุดท้ายเป็นงานด้านการเมืองที่คนทำงานเป็นผู้มีอายุ พบว่ามีความแตกต่างในรายละเอียดของการแต่งกาย โดยบริษัท Tech Startup ตัวละครหญิงแต่งกายมีความยืดหยุ่นกว่าองค์กรอื่น มีความสบาย ๆ ไม่เคร่งครัดในการแต่งตัว ใส่เสื้อยืดไว้ด้านในและใส่กางเกง ในขณะที่ตัวละคร “มากาเร็ต” ซึ่งทำงานการเมืองมีความเคร่งครัดในการแต่งกายสูงสุดเห็นได้จากการแต่งกายของมากาเร็ตมีรูปแบบทางการทุกครั้ง และไม่สวมกางเกงในสถานที่ทำงานแม้สักครั้งเดียว ในขณะที่บริษัทด้านแฟชั่นมีการแต่งกายในระดับกึ่งกลาง มีความทางการและยืดหยุ่นผสมกันและเสริมด้วยการเลือกแฟชั่นให้เข้ากับตัวเอง ซึ่งจะเห็นการแต่งกายที่หลากหลายกว่าอีกสองแห่ง จากการวิเคราะห์ในด้านองค์กรพบว่าในองค์กรที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมมีความต่างกันซึ่งส่งผลต่อระดับความเคร่งครัดต่อการแต่งกายของพนักงานภายในองค์กร

5.1.2 การสร้างอำนาจผ่านการใช้ Brand Name หรือของหรูหรา

การใช้ของ Brand Name หรือของหรูหรา พบว่าตัวละครทั้งสามใช้สิ่งของเหล่านี้ทุกคน สะท้อนผ่านการสวมใส่เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับ การใช้สิ่งของหรูหราหรือ Brand Name สะท้อนผ่านตราสินค้า ความเอกลักษณ์ของแบรนด์ ความสวยงาม ซึ่งพบได้จากสิ่งของที่ตัวละครใช้ต่างเป็นของ Brand Name ทั้งสิ้น สิ่งของที่แสดงความเป็น Luxury และ Brand Name ได้เด่นชัดมากที่สุดคือกระเป๋า เพราะเห็นได้ง่ายจากรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ของ Brand นั้น รวมถึงตราสินค้าบนกระเป๋า และรองลงมาเป็นเครื่องประดับอย่างสร้อยไข่มุกที่มากาเร็ตสวมใส่ พบเห็นได้เด่นชัดมากบริเวณคอ หรือแหวนบนนิ้วมือที่มีอัญมณีประดับอยู่ ทั้งกระเป๋าและเครื่องประดับเป็นสิ่งที่ผู้อื่นสังเกตเห็นง่ายกว่าเสื้อผ้า, กางเกงหรือรองเท้าที่ตราสินค้าหรือป้าย Brand มักหลบอยู่ด้านใน เวลาสวมใส่ร่างกายจะปิดตราสินค้าเหล่านั้นทำให้ยากต่อการสังเกต การใช้ของหรูหราหรือ Brand Name เป็นสิ่งแสดงออกถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ใช้ และเป็นการประกาศให้ผู้อื่นรับรู้ถึงฐานะกำลังทรัพย์ ของตนที่มีจนสามารถหาสิ่งของเหล่านี้มาใช้ได้ โดยในรูปแบบอำนาจทั้งหมด อำนาจประเภทหนึ่งคืออำนาจฐานะทางเศรษฐกิจ การใช้สิ่งของ Luxury คือการประกาศให้คนอื่นรู้ว่าตนเองมีอำนาจประเภทหนึ่งอยู่

5.1.3 การสร้างอำนาจผ่านความเป็นมืออาชีพในภาพลักษณ์

ตัวละครทั้งสามมีความเป็นมืออาชีพในการดูแลรูปลักษณ์ของตนเอง ซึ่งดูแลทั้งหมดของร่างกาย โดยการดูแลเสื้อผ้า ตัวละครให้ความสำคัญต่อความเรียบร้อยของเสื้อผ้าทุกครั้งที่ทำงาน เสื้อผ้ารีดเรียบร้อย การสวมใส่เรียบร้อย แต่งกายใส่เสื้อเชิ้ตในกางเกงทุกครั้ง ไม่มีการปล่อยชายเสื้อหลุดออกมา มีการเลือกชุดใส่ให้เหมาะสมและเข้ากับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ ตัวละครแต่งหน้าพอดประมาณไม่เข้มเกินไป และเป็นทางการ บริเวณการแต่งหน้ามีสามบริเวณคือ คิ้ว ตา และปาก นอกจากการแต่งหน้าแล้วตัวละครยังจัดแต่งทรงผมซึ่งตัวละครสูงอายุนั้นตัดผมสั้นช่วยลดความสูงอายุลงได้ มีหมัดเตะแมงเหมือนคนอายุน้อย ๆ ในทุกครั้งที่ออกไปทำงานผมของตัวละครถูกหวีและจัดทรงเรียบร้อยซึ่งเป็นทรงเปิดหน้าผาก ส่วนตัวละครที่มีอายุน้อยมีผมยาว ไม่ได้ย้อมสีดูฉูดฉาดและรวบผมเวลาทำงาน ในกรณีที่ผมรวบผม เส้นผมของตัวละครถูกหวีให้เรียบร้อยเสมอไม่ยุ่งเหยิงเล็บมือของตัวละครทั้งสามตัดสั้นและไม่ทาสีเล็บ จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าตัวละครมีความเป็นมืออาชีพในด้านการดูแลภาพลักษณ์ของตัวเองให้ออกมาเป็นมืออาชีพในการทำงานมากที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบรูปแบบการแต่งกายที่เสริมอำนาจให้แก่ผู้หญิง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ให้เข้าได้กับตัวเองในการเสริมอำนาจในด้านการทำงาน การเจรจาต่อรองเพื่อแผนงานสำเร็จลุล่วง โดยจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ที่ใช้เพื่อเสริมอำนาจแก่ตนเองมีการเพิ่มความเป็นชาย การใช้ของ Brand Name หรือของหรูหรา และความเป็นมืออาชีพในการดูแลภาพลักษณ์ ข้อเสนอแนะคือการเพิ่มความเป็นชายในตัวผู้หญิงมีสิ่งใดที่เพิ่มเติมได้บ้าง ความพอดีของความเป็นชายบนตัวผู้หญิงอยู่ในระดับใด เพราะจากที่ศึกษามีเพียงการแต่งกาย ในด้านการใช้ของ Brand Name หรือของหรูหรา พบว่ากระเป๋าเป็นสิ่งที่ยังบอกได้เด่นชัดมากที่สุด และการดูแลความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกายก็เป็นสิ่งบ่งบอกความเป็นมืออาชีพของบุคคลนั้น

ในบางธุรกิจหรือบางองค์กรที่ต้องการพนักงานในภาพลักษณ์ที่เข้มแข็งเพราะการแข่งขันสูงหรือองค์กรที่ต้องการภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ หรือองค์กรที่มีพนักงานเป็นเพศชายส่วนใหญ่และต้องการเสริมสร้างให้เพศหญิงมีความเท่าเทียมกันสามารถแต่งกายเช่นนี้ได้เพื่อส่งเสริมให้พนักงานหญิงมีอำนาจเช่นเดียวกับเพศชาย มีความเข้มแข็ง น่าเชื่อถือ กระฉับกระเฉงพร้อมต่อการแข่งขันในธุรกิจ

ในการด้านการบริหารภาพลักษณ์สามารถนำการแต่งกายแบบเสริมอำนาจเข้าไปช่วยเสริมคอร์สการเรียนเสริมสร้างบุคลภาพได้เพื่อให้ผู้หญิงแต่งกายและดูแลตัวเองเพื่อเสริมสร้าง

บุคลิกภาพที่ดุดันเพศชาย มีอำนาจ และมีความโดดเด่นในขณะที่ทำงานเพื่อความก้าวหน้าด้านอาชีพ การงานของผู้เรียนได้

5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์รูปแบบเสื้อผ้าจากภาพยนตร์ 3 เรื่อง ซึ่งทั้งสามเรื่องมีความแตกต่างในรายละเอียด ช่วงเวลาที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาของสังคม แนวเรื่อง ทำให้เห็นความแตกต่างด้านทัศนคติการดำเนินชีวิต วิธีคิด ของตัวละคร ด้วยระยะเวลาที่จำกัดในการวิจัยจึงไม่สามารถหาภาพยนตร์เรื่องอื่นเข้ามาศึกษาเพิ่มเติมได้จึงทำให้ได้ผลการศึกษาที่อาจยังไม่ละเอียดสมบูรณ์

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากภาพยนตร์มากกว่านี้ในแนวเรื่องใกล้เคียงกัน ใกล้เคียงในช่วงเวลา ทัศนคติวิธีคิดของตัวละครภูมิหลังตัวละครคล้าย ๆ กัน แนวเรื่องคล้ายกัน เพื่อให้เห็นภาพการแต่งกายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าลักษณะการแต่งกายแบบใด เห็นลักษณะร่วมมากขึ้นเห็นลักษณะต่างมากขึ้น นอกจากนี้ควรศึกษาภาพยนตร์นอกเหนือไปจากฮอลลีวูด ซึ่งทำให้เห็นความเป็นสากลร่วมกันของการแต่งกายในลักษณะเสริมอำนาจ

2. ศึกษาจากการสัมภาษณ์บุคคลจริง ซึ่งการสอบถามบุคคลในลักษณะ Deep Interview จะให้เห็นภาพชัดเจน รู้ว่าเสื้อผ้าที่พวกเขาใส่ในชีวิตประจำวันนั้นเป็นอย่างไร ปัจจัยใดในความคิดของผู้สวมใส่ที่ช่วยเสริมสร้างอำนาจขึ้นมา บุคคลที่ถูกสัมภาษณ์นั้นควรมีระดับตำแหน่งงาน ผู้บริหารขึ้นไป

3. ศึกษาในรูปแบบของผลิตภัณฑ์การแต่งกายเช่น เสื้อผ้า กางเกง กระโปรง รองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับเพื่อหารูปแบบที่ส่งผลต่อการเสริมอำนาจมากที่สุดเพื่อที่ต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์วางจำหน่ายได้ในอนาคตสำหรับผู้สนใจในการเสริมอำนาจให้แก่ตนเองผ่านการแต่งกาย

รายการอ้างอิง

วิทยานิพนธ์

- ธัญลักษณ์ สว่างเรืองไพศาล. (2557). *การนำเสนอวัฒนธรรมทางการเมืองผ่านทางภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ได้รับรางวัลออสการ์*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, สาขานิเทศศาสตร์และสารสนเทศ.
- นวิยา ผ่องพรรณ. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจ การทำงานเป็นทีม และการธำรงรักษาบุคลากรกับความตั้งใจคงอยู่ในงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยคริสเตียน, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาการบริหารการพยาบาล.
- ประสพโชค พร้อมมูล. (19962539) . *ผู้มีอิทธิพลในการเมืองไทย : ศึกษากรณีเครือข่ายการเมืองการเกษตร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะรัฐศาสตร์, สาขาการปกครอง.
- ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์. (2546). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะวิทยาศาสตร์, สาขาเทคโนโลยีการจัดการ.
- บุญยง ขอบแสงรัตน์. (2551). *การมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะของผู้หญิงโดยการส่งข้อความสั้นผ่านรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาการสื่อสารมวลชน.
- รัตนา ลีวานิช. (1996). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาการบริหารการพยาบาล.
- อธิพรรณ ผลพิสิษฐ์. (2002). *การวิเคราะห์แฟชั่นเครื่องแต่งกายในนิตยสารผู้หญิงตามแนวทางการบริโภคเชิงตรรกวิทยา:กรณีศึกษานิตยสารแพรว*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- ฉัญลักษณ์ สว่างเรืองไพศาล. (2014) . *การนำเสนอวัฒนธรรมทางการเมืองผ่านทางภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ได้รับรางวัลออสการ์*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และสารสนเทศ.
- นวิยา ผ่องพรรณ. (2014) . *ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจ การทำงานเป็นทีม และการดำรงรักษาบุคลากรกับความตั้งใจอยู่ในงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) . มหาวิทยาลัยคริสเตียน, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาการบริหารการพยาบาล.
- บุญยง ขอบแสงรัตน์. (2008) . *การมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะของผู้หญิงโดยการส่งข้อความสั้นผ่านรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะนิเทศศาสตร์, สาขาการสื่อสารมวลชน.
- ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์. (2003) . *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) . มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะวิทยาศาสตร์, สาขาเทคโนโลยีการจัดการ.
- พลภัทร ทรงเที่ยง. (2018). *แต่งตัวดีมีชัยไปกว่าครึ่งจริงหรือ? ผลการศึกษาชี้ คนแต่งตัวเนี้ยบป่นเงินได้สูงกว่า*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/dress-for-success/>.
- รัตนา ลือวานิช. (1996) . *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต) . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาการบริหารการพยาบาล
- ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ. (2017). *งานวิจัยเผย แต่งตัวดี เพิ่มโอกาสให้งานเด่นและเงินดีตาม*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/news-business-dressing-leads-to-success/>.
- นครินทร์ วนกิงไพบูลย์. (2018). *ไม่เท่าเทียม! งานวิจัยเผย ผู้หญิงไทยได้เงินเดือนน้อยกว่าผู้ชายถึง 5,000 บาท แม้การศึกษาเท่ากัน*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/inequality-between-men-and-women-in-the-labor-market-thailand/>.
- บรรณาธิการ. (2015). *Women CEO ถึงเวลา "ผู้หญิงเก่ง" ครองโลก*. สืบค้นจาก <http://www.khunprajub.com/2015/11/14/women-ceo-%E0%B8%96%E0%B8%B6%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A7%E0%B8%A5%E0%B8%B2-%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%AB%E0%B8>

- รพีพัฒน์ อิงคสิทธิ์. 2018.. (2018). *เธอ-เขา และค่าจ้างเราไม่เท่ากัน*. สืบค้นจาก <https://themomentum.co/gender-pay-gap/>.
- วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์. 2018.. (2018). *3 ทศวรรษของการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานไทย*. สืบค้นจาก <https://tdri.or.th/2018/03/3decade-thai-labour-market/>. (22/2/2019)
- ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข. (2017). *ผู้นำหญิงไทยไม่น้อยหน้าใครในโลก*. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/640608>

Books

- Bourdieu, P. (1984). *Distinction*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Foster, E.M. 1963. *Aspect of the Novel*. New York, Penguin.
- Weber, M (1947), *The theory of social and economic organization*. Oxford: Oxford University.
- Veblen, T. (1957). *The theory of leisure class*. London: Allen and Unwin
- Griffith, K. (1994). *Narrative Fiction: An Introduction and Anthology*. Fort Worth: Hartcourt Brace College.

Articles

- Chally, P. S. (1992). Empowerment through teaching. *Journal of nursing education*, 31 (3), 117-120.
- Chandler, G. (1992). The source and process of empowerment. *Nursing Administration Quarterly*, 16, spring: 65-71.
- Gibson, C.H. (1991). A concept analysis of empowerment. *Journal of advanced nursing*, 16 (3), 354-361.
- Hyoju Kim and Soojeong Bae. A study on the transition of power dressing in contemporary fashion. (2016). *International Textile and Apparel Association (ITAA) Annual Conference Proceeding*. 32.

Thesis

Carolina Ordones Asenjo. (2014). *Power, Social identity and fashion consumption*.
(Master's Thesis). Stockholm: Stockholm Business School.

Electronic Media

Entwistle, J (2000) "Fashioning the career woman, power-dressing as a strategy of consumption" in Talbot and Andrews edit., *All the world and her husband: Woman in the 20th Century Consumer Culture* <http://goo.gl/QuNQ2>
(22/02/2019)

Kawamura, Y. 2007. "Mode-ologi, En introduction till Modevetenskap", Norstedets Akademiska Forlag, Smedjebacken.

Michael L. Slepian, et all. 2015. The Cognitive Consequences of Formal Clothing, *Social Psychological and Personality Science*, Vol.6 (6), pp. 661-668, 2015

Parul Raj, Kapil Khatter and Rajat Nagpal. "Dress to impress" The impact of Power Dressing, *The IUP Journal of Soft Skills*, Vol. XI, No. 3, 2017

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายณัฐพล ศรีบัวงาม
วันเดือนปีเกิด	4 ธันวาคม 2532
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2551: เกษัตริศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	Product Specialist Representative บริษัท เอ็มเอสดี (ประเทศไทย) จำกัด
ประสบการณ์ทำงาน	2561-ปัจจุบัน: Product Specialist Representative บริษัท เอ็มเอสดี (ประเทศไทย) จำกัด 2559-2561: Medical Representative บริษัท ไฟเซอร์ (ประเทศไทย) จำกัด